

Γλυτώ ΤΟΝ ΔΙΑΒΙΚΑΣΕΟΝ

ΕΤΟΣ Β'. ΦΥΛ. 22 - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1950

ΤΙΜΗ
ΔΡΧ. 1500

**32.837 ΡΑΔΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΙ,
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΟΙ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙ ΕΙ-
ΚΟΣΙ ΕΤΗ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝ-
ΤΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΟΛΑ ΤΑ
ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΑΣ,
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ
ΝΑ ΣΦΑΛΛΟΥΝ**

ΡΑΔΙΟ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Η ΑΡΤΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ ☉ ΑΘΗΝΑΙ ☉ ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 23212, 23213, 23342

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1950 ΦΥΛΛΟΝ 22ον

Ε. Σ. Σ. Ο.
Λωινθήρες

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Σεπτεμβρίου ἀνεχώρησε δι' ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὁ πρῶτος Ἀξιωματικὸς τῶν Διαβιβάσεων, ἐπιτυχὸν εἰς διαγωνισμὸν διενεργηθέντα πρὸ ὀλίγων μηνῶν. Μετ' ὀλίγον θ' ἀναχωρήσουν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιτυχόντες.

Οἱ Ἕλληνες ἀξιοὶ ἄλλων Ὀπλων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προηγηθῆ, διεκρίθησαν πάντοτε μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων Συμμάχων Ἐθνῶν. Ἀσφαλῶς καὶ οἱ ἰδικοὶ μας δὲν θὰ ὑστερήσουν.

Τοὺς ἀναχωροῦντας Ἀξιούκους τῶν Διαβιβάσεων συνοδεύουν αἱ καλλίτεροι εὐχαὶ ὄλων μας διὰ μίαν θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τῶν κατὰ τὴν εἰς Ἀμερικὴν μετεκπαίδευσίν των.

19" Ε. Σ. Σ. Ο.

Ἠρχισεν ἡ κατάταξις τῶν νεοσυλλέκτων τῆς 19ης Ἐκπαιδευτικῆς Σειρᾶς. Οἱ προοριζόμενοι διὰ τὰς Διαβιβάσεις παρουσιάζονται εἰς τὸ Κ.Ε.Δ., ὅπου, ἀφοῦ ὑποστοῦν τὴν βασικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ΤΒΕ, θὰ κατανεμηθοῦν εἰς τὰ διάφορα τμήματα διὰ τὰ ἐκπαιδευθῶν εἰς εἰδικότητος τῶν Διαβιβάσεων.

Ἦδη τὸ ΚΕΔ διαδέτεται θανμασίας αἰθούσας ἐκπαιδύσεως, πλουτισμένας μετὰ τὰ σύγχρονα ἐκπαιδευτικὰ ὄργανα, οὕτως ὥστε ἡ ἐκπαίδευσις τῶν νεοσυλλέκτων νὰ εἶναι ἀρτία, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Καλωσορίζομεν τοὺς νέους συναδέλφους μας, ὀπλίτας τῆς 19ης Ε.Σ.Σ.Ο. καὶ τοὺς ἐνχόμεθα νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν πρώτων Διαβιβαστῶν πού μετὰ μυρίους κόπους καὶ θυσίας ἔγραψαν τῆς πρώτης σελίδος τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεαροῦ μας Ὀπλου.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

Μία Ταξιαρχία πλήρης, ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ ἐκλεκτοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, εἶναι ἔτοιμη σχεδὸν διὰ νὰ μεταφερθῆ εἰς τὴν Κορέαν, ὅπου θὰ ἐνωθῆ μετὰ ἄλλας δυνάμεις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Δὲν εἶναι πρώτη φορά, πού Ἕλληνες πολεμισταὶ ἐστρατεύουν σὲ τόσο μακρυνὰ μέρη. Οἱ Μακεδόνες ὑπὸ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, πραγματοποιήσαντες τὴν μεγαλυτέραν προέλασιν ὄλων τῶν αἰώνων, ἐν σχέσει, βέβαια, μετὰ τὰ μέσα πού διέθετον, εἶχαν φθάσει τότε μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ. Λίγα χρόνια παλαιότερα, δέκα χιλιάδες Ἕλληνες, οἱ « Μύριοι » εἶχαν πολεμήσει βαθειὰ ἐντὸς τῆς Περσίας. Ἡ Κορέα, ὅμως, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ πλέον ἀπομακρυσμένον σημεῖον τῆς γῆς, ὅπου θὰ ἔχη φθάσει ποτὲ Ἕλληνικὸς Στρατός.

Ἐκεῖ, εἰς αὐτὴν τὴν ἐσχατιὰν τῆς Ἀσίας, ἔχει λήξει σχεδὸν ὁ πόλεμος, κανεὶς ὅμως, δὲν εἶναι βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἀποστελλόμενα συνεχῶς στρατεύματα, ὁπότε, ἡ Ἑλληνικὴ Ταξιαρχία τῆς Κορέας, συνεχίζουσα τὸ ἔργον τῆς ἐνδόξου Ταξιαρχίας Ρίμινι, ἂν χρειασθῆ, θὰ πολεμήσῃ, ὅπως πάντα ξέρον ἡμεῖς, νὰ πολεμοῦν οἱ Ἕλληνες.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ὀπλίτης τῶν Διαβιβάσεων, εἰδικότητος Τηλεφωνητοῦ, ἐν πλήρει ἐξαρτήσει κατὰ τὴν διάρκειαν γυμνασίων.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Το κατωτέρω άρθρον έχει γραφή ειδικώς διά τήν «Ἠχώ τῶν Διαβιβάσεων» ὑπό τοῦ φιλέλληνος κ. Ε. Πρένς, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλληνοελβετικοῦ Συνδέσμου «Ὁ Ἐϋνάρδος».

ΠΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ Η ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Στις 14 Ἰουνίου 1859, στό Σολφερίνο, ἐμαίνετο ἡ μάχη μεταξύ τῶν Γάλλων καί τῶν Αὐστριακῶν. Τριακόσιες χιλιάδες ἄνδρες τῶν πῶ σημαντικῶν κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐμάχοντο μέ λύσσα.

Ἐνας νεαρός Ἑλβετός ἀπό τή Γενεύη, ἀνεβασμένος σ' ἕνα γειτονικό λόφο, ἄκουγε τίς ἐκπυροσκοπήσεις τῶν κανονιῶν καί προσπαθοῦσε νά παρακολουθήσῃ τίς φάσεις αὐτῆς τῆς γιγαντομαχίας. Ἦταν ὁ Ἑρρίκος Ντινάν.

Τήν ἐπομένη βρισκόταν στή μικρή πόλι Καστιλλιόνε καί εἶδε νά μεταφέρουν ἐκεῖ ἕνα φορητό νοσοκομεῖο μέ πλῆθος τραυματίες. Τούς συσσώρευσαν προσωρινά μέσα στίς ἐκκλησίες.

Ὁ Ἑλβετικός Ἐρυθρός Σταυρός διέθεσε μεγάλα ποσά γιά τήν βοήθεια τῶν βρεφῶν. Στήν εἰκόνα διακρίνεται ἀδελφή, ἡ ὁποία δίδει γάλα εἰς ἕνα ἀπό τά ἀπορφανισθέντα κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου βρέφη τῆς Εὐρώπης.

Ὁ πυρετός τοῦς ἔκαιγε, δοκίμαζαν τό μαρτύριο τῆς δίψας, οἱ περισσότεροί πέθαιναν, γιάτί δέν ὑπῆρχε κανεῖς νά τοῦς περιθάλλῃ. Ὁ Ἑρρίκος Ντινάν, ἀντικρῶζοντας τό θέαμα, ἀναστατώθηκε. Μάζεψε μερικές γυναῖκες καί μερικούς περιηγητάς, καί ὠργάνωσε πρόχειρα τήν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν. Τούς διένειμε ποτά, ἔπλενε τίς ἀνοικτές πληγές τοῦς καί τοῦς παρεῖχε τίς πρώτες βοήθειες. Λίγες μέρες ἀργότερα ἔγραφε στοῦς φίλους του:

«Τό πεδῖον τῆς μάχης, γεμάτο ἀπό κομματιασμένα πτώματα, δέν εἶναι τίποτα μπροστά σέ μιᾶ ἐκκλησία μέ 500 τραυματίες».

Ἀπό τότε ἡ ἀνάμνησις αὐτοῦ τοῦ ἐφιάλτου δέν ἔπαψε ποτέ νά τόν καταδιώκῃ. Ὅταν γύρισε στή Γενεύη, διηγήθηκε στοῦς φίλους του τίς σκηνές φρίκης πού εἶδε. Οἱ κάτοικοι τῆς Γενεύης ἀναστατώθηκαν ἀπό τίς διηγήσεις τοῦ Ντινάν καί ἔτσι σ' αὐτή τήν ἐλβετική πόλι δημιουργήθηκε ἡ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα, μέσα στήν ὁποία, ἀργότερα, γεννήθηκε καί ἐξελίχθηκε ὁ Ἐρυθρός Σταυρός.

Ἄλλ' ἡ καλή θέλησις δέν ἦταν ἀρκετή. Χρειαζόταν νά διατυπωθῇ μιᾶ ἀρχή διεθνοῦς δικαίου, ἡ ὁποία θά ἔπρεπε νά καθιερωθῇ διά συμβάσεως καί νά θεωρηθῇ ἱερή ἀπό ὅλους. Ὅταν αὐτή ἡ ἀρχή θά γινόταν δεκτή καί θά ἐπεκυροῦτο ἀπό ὅλα τά κράτη τῆς Εὐρώπης, θά ἐχρησίμευε ὡς βάση γιά τήν ὀργάνωσιν τῆς περιθάλψεως τῶν τραυματιῶν.

Δέν πέρασε πολὺς καιρός καί πέντε ἀπλοῖ πολῖτες τῆς Γενεύης, φίλοι τοῦ Ντινάν, κάλεσαν ὅλα τά ἔθνη νά συνεδριάσουν στή Γενεύη, χωρίς νά ἔχουν καμμιά ἐπίσημη πρὸς τοῦτο ἐντολή. Καί τά κράτη πρόθυμα δέχθηκαν αὐτή τήν πρόσκλησιν.

Στις 22 Αὐγούστου 1864 οἱ ἀντιπρόσωποι 16 πρωτοπόρων κρατῶν ὑπέγραψαν τήν σύμβασι τῆς Γενεύης, ἡ ὁποία μεταξύ τῶν ἄλλων καθιέρωσε ὡς σύμβολο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τήν λευκή σημαία μέ τόν ἐρυθρό σταυρό στή μέση, δηλαδή τήν Ἑλβετική μέ ἀνεστραμμένα χρώματα. Αὐτό ἔγινε γιά νά τιμήσουν τήν χώρα, στήν ὁποία γεννήθηκε ἡ μεγάλη αὐτή ἰδέα.

Ἀπό τότε, κάτι τι ἄλλαξε μέσα σ' αὐτά τά κράτη, πού ἀνέλαβαν τήν ὑποχρέωσιν νά εἰσαγάγουν τήν φιλανθρωπία στοῦς στρατούς τοῦς.

Ἡ σύμβασις τῆς Γενεύης καθιέρωσε ἕνα καινούργιο Εὐαγγέλιο, τό ὁποῖον τελικά ἔπε βλήθη ἠθικῶς σ' ὄλες τίς κυβερνήσεις καί σ' ὄλους τοῦς λαούς. Εἶναι μιᾶ ἀκτίς φωτός πού διαλύει τά σκοτάδια, εἶναι ἕνα φῶς πού δέν θά σβύσῃ ποτέ.

Ἔχουν γίνει πολλές συνδιασκέψεις γιά νά

Ο Έλβετικός Στρατός είναι άρτια οργανωμένος. Στην ανωτέρω φωτογραφία διακρίνεται περίπολος σκιέρ, έκτελοῦσα γυμνάσια.

καθορισθούν, όσο τὸ δυνατόν ἀκριβέστερα, οἱ ὑποχρεώσεις τῶν κρατῶν. Πολυάριθμες ἀντιπροσωπείες παρεκάθησαν σ' αὐτές καὶ ἐλήφθησαν σημαντικὲς ἀποφάσεις.

Γιὰ νὰ μπορῆ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γενεύης νὰ εἶναι ἀνεξάρτητη καὶ ἀσύστηρως οὐδετέρη, πρᾶγμα ποῦ ἦταν ἀπολύτως ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς, δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεριλαμβανῆ παρά μόνον Ἐλβετοὺς πολῖτες, ποῦ ἦταν συνηθισμένοι νὰ λύνουν τὰ διάφορα προβλήματα χωρὶς προσωπικὲς προτιμήσεις καὶ χωρὶς πολιτικὰ πάθη.

Κατὰ τὸν Γαλλοπρωσικὸ πόλεμο τοῦ 1870-1871 ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γενεύης ἔκανε ἐκκλησίαν πρὸς ὅλους τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς, γιὰ βοήθεια, κ' αὐτοὶ ἀπήντησαν μὲ συγκινητικὴ προθυμία. Κι' ἔτσι γιὰ πρώτη φορὰ στὸν κόσμον καθιερώθηκε καὶ στερεώθηκε μιὰ διεθνὴς ὀργανωσις ἀλληλεγγύης γιὰ τὰ θύματα τῶν πολέμων.

ΤΙ ΕΚΑΝΕ Ο ΕΛΒΕΤΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ὁ Ἐλβετικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐξεδήλωσε ὅλη του τὴ συμπάθεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔστειλε φορητὰ νοσοκομεῖα ἐκστρατείας γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἑλληνικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ, νὰ νοσηλεύσῃ τοὺς γενναίους στρατιῶτες, ποῦ ἠγωνίζοντο γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Στὶς παραμονὲς τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου - τὸν Ἰούλιο τοῦ 1914 - ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς γιόρτασε τὴν 50ῃ ἐπέτειο τῆς ἰδρύσεώς του. Μποροῦσε νὰ εἶναι ὑπερήφανος, γιατί ἤδη 47 κράτη εἶχαν προσχωρήσει στὴ σύμβασιν τῆς Γενεύης καὶ ἡ σημαία του κυμάτιζε ἐπὶ ὅλων τῶν κινητῶν νοσοκομείων τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὸν πόλεμον ἐκείνον ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶχε πολὺ βαρὺ ἔργον νὰ ἐπιτελέσῃ. Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης τρομαγμένοι ἀπὸ τὶς φρι-

κτὲς συνέπειες ἐνὸς πολέμου, ποῦ εἶχε τόσα θύματα, ἔστρεψαν μ' ἐμπιστοσύνη τὰ βλέμματά τους πρὸς τὴ Γενεῦν. Ἄς ἀναφερθῆ ἐδῶ ἓνα παράδειγμα :

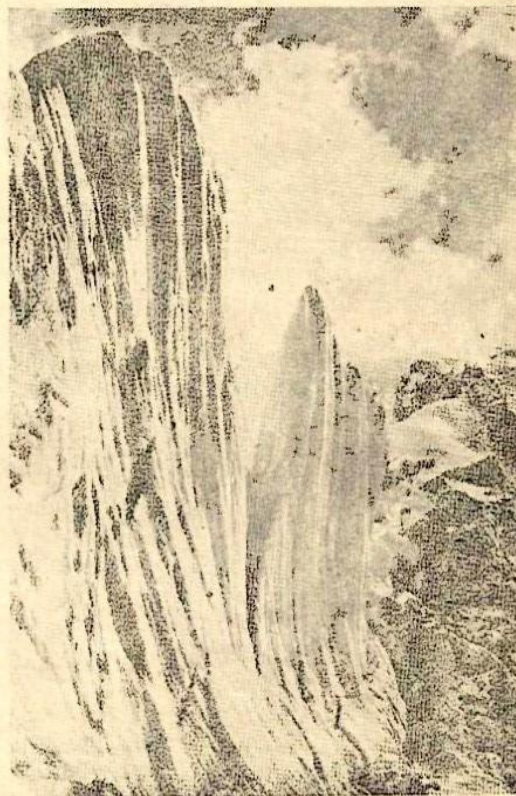
Τὸ πρακτορεῖον τῶν αἰχμαλώτων εἶχε καταχωρήσει σὲ κατάστιχα καὶ καρτέλλες τὰ ὀνόματα 11 000 000 αἰχμαλώτων, ἀναπήρων καὶ τραυματιῶν. Αὐτὲς δὲ ὅλες οἱ καρτέλλες ἀποτελοῦσαν 20.000 σελίδες βιβλίων μιᾶς ὀλοκλήρου ἐιδικῆς βιβλιοθήκης. Ἡ Ἑλβετία ἐξ ἄλλου περιέβαλε 67.000 θύματα πολέμου.

Στὶς 22 Αὐγούστου 1939 ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς γιόρτασε τὴν 75ῃ ἐπέτειο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ἀλλὰ τὰ γεγονότα ποῦ ἐπηκολούθησαν ἐπεσκίασαν αὐτὴν τὴν ἡμερομηνία κατὰ τρόπον τραγικόν. Σὲ λίγες μέρες ἐξεργάγη ὁ Β' Παγκόσμιος πόλεμος.

Θὰ περιορισθῶ, ὅμως, καὶ πάλιν νὰ σὰς μιλήσω μόνον γιὰ τὴν δράσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ στὴν Ἑλλάδα.

Στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἄρχισε ὁ πόλεμος γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἑλληνικὸς ἠρωϊσμὸς διήγειρε τὴν συμπάθειαν τοῦ Ἐλβετικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τύχην νὰ βρεθῆ ἔξω ἀπὸ τὴ σύρραξιν, ποῦ αἱματοκύλησε τὴν Εὐρώπην.

Λόγω τῶν πνευματικῶν δεσμῶν ποῦ ἔνωσαν πάντοτε τὶς δύο χώρες, ὅλες οἱ σκέψεις τῆς

Στὶς πανύψηλες κ' ἀπόκρυμες κορυφὰς τῶν ἑλβετικῶν Ἄλπεων τὸ χιόνι δὲν λιώνει ποτὲ καὶ οἱ θύελλες εἶναι συχνότατες.

Ὠραιότατη Ἑλβετὶς χωρὶκὴ μετὴν τοπικὴν τῆς ἐνδυμασίαν.

Ἑλβετίας στράφηκαν πρὸς τοὺς στρατιῶτες ποὺ πολεμοῦσαν γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος τους, καὶ ὅλες οἱ καρδιές αισθάνθηκαν μὴ βαθεῖα συμπάθεια γιὰ τὸ λαό, ποὺ δοκιμαζόταν καὶ πάλι τόσο σκληρά.

Μόλις ἄρχισαν οἱ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις στὴν Ἑλλάδα, ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ τὴ βοήθειά του. 20.000 ἑλβετικὰ φράγκα ἐστάλησαν γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν τὰ θύματα τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς, καὶ πρωτίστως τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά.

Τὸ 1942 ὁ Ἑλβετικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς προσέφερε 100.000 ἑλβετικὰ φράγκα γιὰ τοὺς φυματικούς ἀναπήρους καὶ ἀνοιξε ἕνα ὀρθοπαιδικὸν ἐργαστήριον γιὰ τοὺς Ἕλληνας, ποὺ εἶχαν ἀκρωτηριασθῆ. Διότι ἀλλοιῶς οἱ ἀκρωτηριασμένοι θὰ ἦταν καταδικασμένοι σὲ ἀκίνησια καὶ ἀργία, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς δὲν ἦτο τότε εἰς θέσιν, λόγῳ ἐλλείψεως πρώτων ὑλῶν, νὰ τοὺς προμηθεύσῃ τὰ ὀρθοπαιδικὰ μηχανήματα ποὺ τοὺς ἦταν ἀπαραίτητα.

Ἀργότερα (τὸ 1944), ὁ Ἑλβετικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἐβοήθησε τοὺς Ἕλληνας, ποὺ εὐρίσκοντο κλεισμένοι σὲ στρατόπεδα στὴ Γερμανία, καὶ τοὺς ἔστειλε δέματα μετὰ διάφορα τρόφιμα.

Ἄλλ' ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἀσχολήθηκε καὶ μετὴν βοήθεια πρὸς τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος, ποὺ κινδύνευαν ἀπὸ ὑποσιτισμό. Ἐπιθυμοῦσε νὰ καταπολεμήσῃ κυρίως τὶς συνέπειες τοῦ φοβεροῦ χειμῶνος τοῦ 1941-42, γιὰτὶ τότε ἡ πεί-

να καὶ ἡ φτώχεια εἶχαν προσβάλει τὰ πιὸ εὐαίσθητα σημεῖα τοῦ ὀργανισμοῦ των. Προσπάθησε νὰ τοὺς βοηθήσῃ στὸν ἴδιον τὸν τόπον, μὰ καὶ ἡ Ἑλβετία δὲν μπορούσε νὰ φιλοξενήσῃ τὰ ἀδύνατα αὐτὰ παιδιά, ὅπως εἶχε κάνει μετὰ τὰ παιδιά τῶν γειτονικῶν τῆς χωρῶν. Κατὰ τὰ 3 χρόνια ποὺ ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἀφιέρωσε στὴν ὑπεράσπισιν καὶ στὴν προστασία τῶν μελλουσῶν γενεῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐξώδεψε 3 950.000 ἑλβετικὰ φράγκα. Ἀσχολήθηκε ἀκούραστα, μετὰ παροχὰς ἰατρικῶν ὑπηρεσιῶν, διανομὴν τροφίμων διὰ παιδιά καὶ εἰδικῶς μετὰ ὀργάνωσιν ἀντιτραχωματικῶν ἰατρειῶν. Ἐπρομήθευσε τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ ὑλικά στὰ νοσοκομεῖα τῶν φυλακῶν, στὴν φοιτητικὴ πρόνοια, στὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ διένειμε ἄφθονα φάρμακα.

Κατὰ τὸν φοβερὸ Δεκέμβριον τοῦ 1944 τὰ μέλη τῆς Ἑλβετικῆς ἀποστολῆς κατῶρθωναν μετὰ χίλιες προσπάθειες καὶ κινδύνους νὰ τροφοδοτοῦν τακτικὰ τὰ κέντρα διανομῆς τοῦ γάλακτος καὶ τὰ νοσοκομεῖα.

Στὶς 21 Ἰουνίου 1945 ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ παρέδωσε στὶς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς τὰ ὑγειονομικὰ κέντρα, ποὺ εἶχε ἐγκαταστήσει καὶ διευθύνει καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἀναφέρω ἕνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς συμπαθείας τοῦ Ἑλβετικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικόν, ποὺ ἔχει τόσο

στὰ χωριάτικα ἑλβετικὰ σπιτία θὰ συναντήσῃ κανεὶς τὰ ἴδια πράγματα, ὅπως καὶ στὰ σπιτία τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Τὸ τζάκι, ἡ σιδερωστιά, τὸ σκαμνὶ, τὰ χαλκώματα εἶναι ἀκριβῶς τὰ ἴδια.

δοκιμασθήκατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Ὑστερὰ ἀπὸ μιᾶς ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὠργάνωθηκε μιᾶς ἐκστρατείας γιὰ τὴν συλλογὴ δελτίων τροφίμων. Ὅλα τὰ πρόσωπα, ποὺ μποροῦσαν νὰ κάνουν οἰκονομίας στὰ δελτία τῶν τροφίμων τους, ἐκαλοῦντο νὰ παραδώσουν τὰ ἀχρησιμοποίητα κουπόνια στὸν Ἑλβετικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ, ὁ ὁποῖος μπόρεσε, χάρις σ' αὐτὲς τὶς ἐκούσιες στερήσεις, νὰ συγκεντρώσῃ καὶ νὰ στείλῃ στὴν Ἑλλάδα ἐπανειλημμένες ἀποστολὰς τροφίμων.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλβετικοῦ λαοῦ διὰ τὴν τραυματισμένη Ἑλλάδα δὲν ἐμειώθη. Ἡ Ἑλβετία, ἣ ὅποια εἶχε κατορθώσει νὰ μείνῃ μιὰ ὄασις εἰρήνης μέσα στὸ στρόβιλον τοῦ πολέμου, ἀφοσιώθηκε στὴν ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας. Ἔτσι γεννήθηκε τὸ χωριὸν Τεστολότσι, τὸ ὑπέροχον αὐτὸ παράδειγμα ἀλληλεγγύης. Σ' αὐτὸ τὸ χωριὸν, ποὺ κτίσθηκε ἐιδικῶς γιὰ ὄρφανὰ παιδιὰ ξένων χωρῶν, τὰ Ἑλληνόπουλα γίνονται δεκτὰ γιὰ ὠρισμένο διάστημα καὶ ἐπιστρέφουν ὕστερα στὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ δυνατώσουν καὶ μάθουν χίλια δυὸ ἐνδιαφέροντα πράγματα ποὺ θὰ τὰ βοηθήσουν νὰ γίνουν χρήσιμοι καὶ καλοὶ ἄνθρωποι.

Ἐκανα τελευταῖα ἓνα ταξίδιον στὴν πατρίδα μου. Ὅλοι οἱ συμπατριῶταί μου, μετὰ τοὺς ὁποίους συνωμίλησα, συναισθάνονται τὴν σκληρὴν μοῖραν τῶν 28.000 ἑλληνοπαίδων ποὺ ἀπήχθησαν ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν γονέων τους.

Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Γενεύης ἔχει ἐκπέμψῃ ἓνα μήνυμα πρὸς τὸν Ἑλβετικὸν λαόν, τὸ ὁποῖον ἔλεγε:

«Ἀφοῦ τὰ κράτη ποὺ βρίσκονται πίσω ἀπὸ τὸ σιδηροδρόμον παραπέτασμα δὲν θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ στὴν Ἑλλάδα, μετὰ διάφορες γελοῖες προφάσεις, οἱ ἑλβετικὲς οἰκογένειαι ὀφείλουν ν' ἀνοίξουν τὰ σπιτία τους καὶ νὰ τὰ δεχθοῦν.»

Δέκα χιλιάδες ἑλβετικὲς οἰκογένειαι ἀπήντησαν στὸ μήνυμα αὐτὸ καὶ δήλωσαν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ δεχθοῦν καὶ νὰ περιθάλψουν ἓνα ἢ δυὸ, ἢ καὶ περισσότερα ἀπὸ τὰ μαρτυρικά αὐτὰ παιδιὰ. Οἱ κυβερνήσεις ὅμως τῶν κρατῶν τοῦ σιδηροδρόμου παραπετάσματος δὲν ἔδωσαν, ἀπάντησιν στὴν ἀνθρωπιστικὴ αὐτὴ ἐκκλησίαν.

Ἐὰν ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι ποὺ νὰ μὴν πιστεύουν στὸ δίκαιον τῆς Ἑλλάδος, νομίζω ὅτι ἡ παραπάνω ἄρνησις θὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὰ μάτια. Ἐὰν ἐξετάζαμε τὸ ζήτημα ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὅπως ὁ Talleyrand: «τὸ νὰ ἀργήται κανεὶς ἓνα ἔγκλημα, εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἓνα ἔγκλημα, εἶναι ἓνα σφάλμα».

E. PRINCE

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.

— Ἐχουν ἀρχίσει πρὸ πολλοῦ καὶ συνεχίζονται μετὰ γοργὸν ρυθμὸν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνάευσιν τοῦ μνημείου τῶν Πεσότων Διαβιβαστῶν. Τὸ μνημεῖον θὰ εἶναι μεγαλοπρεπέστατον, ἀντάξιον τῶν ἠρώων Διαβιβαστῶν, ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴν τους γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν. Ἀνεγείρεται εἰς περιβλεπτόν θέσιν τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Διαβιβάσεων καὶ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ Διοικητηρίου, ἣ ἀποτελέσει δὲ κόσμημα διὰ τὸ Στρατόπεδον τοῦ Χαϊδαρίου.

— Κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐξακολουθοῦν αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις, τὰς ὁποίας παρακολουθοῦν ὅλοι οἱ ὄπλιται τοῦ Κ.Ε.Δ πάντοτε μετὰ ζωντανὸν ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης δις τῆς ἑβδομάδος δίδονται αἱ καθιερωθεῖσαι προβολαὶ κινηματογράφου, μετὰ ἐκλεκτὰ ἔργα, τὰ ὁποία παραχωροῦνται εὐγενῶς ὑπὸ τῶν διαφόρων Κινηματογραφικῶν Ἐταιρειῶν.

— Τὴν 30ην Σεπτεμβρίου ἐγένετο στὸ Κ.Ε.Δ ἡ ἀποχαιρετιστήριος τελετὴ ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑποψηφίων Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν τῶν Διαβιβάσεων τῆς 15ης Σειρᾶς.

Στὴν τελετὴ παρέστη ὁ κ. Ταξίαρχος—Διοικητὴς τοῦ Κ.Ε.Δ καὶ ὅλοι οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Κέντρου.

Πρὸς τοὺς περατώσαντας τὴν ἐκπαίδευσιν μέλλοντας Ἐφέδρους Ἀξιωματικούς τῶν Διαβιβάσεων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπασπιστοῦ ἐμπνευσμένη Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Κ.Ε.Δ, ἣ ὅποια περιελάμβανε, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

« Σήμερα τὸ ὄπλο μας σὰς δέχεται σιὸς κόλπου σου μετὰ τὴν πιδὸ μεγάλην στοργὴν καὶ ἀγάπην.

Ἀναλογισθῆτε τὴν πολὺπλευρὴν ἀποστολήν σας εἰς τὸ ἔργον ποὺ καλεῖσθε νὰ ἐπιτελέσητε, καὶ ἐπιδείξαιτε τὰς ἠθικὰς ἀξίας ποὺ ἐνεκοιπώθητε κατὰ τὴν διαπαιδαγωγίαν σας καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἡ φυλὴν σας ἄφησε νὰ τρέξῃ ἐπὶ πολὺ τὸ αἷμα τῶν φλεβῶν της.

Ὅσον ἡ καρδιά καὶ ἡ σκέψις θὰ φτερουγίζουσιν στὴν φεικινὴν λεωφόρον τῆς πίστεως, ὡς παρμένη, ὄχι σὰν μοκρινὸς καὶ ἀσύλληπτος στοχοσμός, ἀλλὰ σὰν τηλαυγὴς φάρος, ἡ ἀγάπη σας πρὸς τὴν Πατρίδα.

Εἰσέρχεσθε εἰς τὸ Στράτευμα, ἐνῶ τοῦτο ἐκπαιδεύεται καὶ προπαρασκευάζεται διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ Κόσμου καὶ νὰ κερδίσῃ τὴν μάχην τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Εἰρήνης.

Σ' ἓναν ἀπὸ σὰς δίδεται τὸ σύμβολον τοῦ ἡγήτορος, γιὰ νὰ σὰς θυμίσῃ, στὸ γιγάντιον παρόν, τὴν γνῶσιν τοῦ καθήκοντος, ποὺ θὰ συντελεσθῇ μετὰ τὴν προθυμίαν, ποὺ διακρίνει νειῶτα καὶ θέρμη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἤδη κατέχεσθε...

Βέβαιος, ὅτι ἐξέρχεσθε ἡγήτορες, ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν μου, σὰς εὐχομαι δλοφύχως ΚΑΛΗΝ ΤΥΧΗΝ ».

Ἡ τελετὴ ἔληξε μετὰ τὴν ἀνομιάν τῆς καθιερωμένης ράβδου τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸν πρωτεύσαντα Υ.Ε.Α Πατερίδην Ὀνούφριον.

Ἐπικολούθησε δεξιῶσις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

« Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΝΑ »

Τὸ ἐπόμενον ἔτος, 1951, θὰ ἐφορτασθῆ μετὰ κάθε μεγαλοπρέπειαν ἢ «1900ῃ ἐπέτειος τῆς Χριστιανικῆς Ἑλλάδος».

Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ κρίναμε σκόπιμο νὰ γράψωμε τὰ λίγα κῦτά λόγια γιὰ τὸν «Ἀπόστολο τῆς Ἑλλάδος», ποὺ πρὶν ἀπὸ 1900 χρόνια κἀπῆρε γιὰ πρώτη φορά τὸ πόδι του στὴν τότε εἰδωλοκρατικὴ Ἑλλάδα.

Ἡ μεγαλύτερη καὶ πῶς ἐπιβλητικὴ χριστιανικὴ φυσιογνωμία τῶν ἀποστολικῶν χρόνων καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες προσωπικότητες ἔλων τῶν αἰώνων εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ὁ Παῦλος ἔγινε Χριστιανὸς μετὰ ὑπερφυσικὸ τρόπο. Τὸ δράμα στὴν Δαμασκὸ δὲν ὑπῆρξεν ὑποκειμενικὴ τοῦ Παύλου ἀντίληψις, ἀλλὰ γεγονός ἱστορικὸν καὶ ἀντικειμενικόν. Ὅπως ὁμολογεῖ ὁ Baug, «μετὰ οὐδεμίαν ἀνάγκην, εἴτε ψυχολογικὴν εἴτε διαλεκτικὴν, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δυομιῆσιν τοῦ μυστηρίου τῆς πράξεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε εἰς τὸν Σαουλ τὸν Υἱὸν Του».

Μετὰ τὸ δράμα τῆς Δαμασκου ὁ Παῦλος ἔγινε ἄλλος ἄνθρωπος καὶ ἔχει τὴν συνείδησιν, πὼς ἀπέκτησε καινούργιο Ἐγώ. Ζῆ γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ μετὰ τὸν Χριστὸ. «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἑγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. β', 20) «Ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστός» (Φιλιπ. α', 21). Ὁ Χριστοκεντρικὸς μυστικισμὸς εἶναι ἡ οὐσία τῆς φλογερῆς θρησκευτικότητος τοῦ Παύλου. Ὁ μυστικισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι ἄκαρπο καὶ νοσηρὸ συναίσθημα, μὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἀπαράμιλλο δυναμισμό, ποὺ ἐκδηλώνεται στίς πολύμοχθες ἱεραποστολικὰς περιόδους του. Ὅπως λέγει ὁ Ἰδιος, «ἐν κόποις περισσotέρω, ἐν φυλακταῖς περισσotέρω, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαθον, τρίς ἐραβδίσθη, ἀπαξ ἐλιθάσθη (=ἐλιθοβολήθη), τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ εὐθῆ πεποίηκα ὁδοπορίας πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους (=ἐκ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ γένους), κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν (=ἐκ τῶν ἐθνικῶν, ἐκ τῶν εἰδωλοκρατῶν), κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις, κόπῃ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστιαῖς πολλάκις, ἐν φύγει καὶ γυμνότητι» (Β' Κορ. ια', 23-27). Τὰ ἱεραποστολικὰ ταξίδια τοῦ Παύλου τὰ ἔχουν ὀνομάσει «χριστιανικὴ ὁδύσεια». Παρ' ἑαυτὰ ἢ χαρὰ πλημμυρίζει τὴν ψυχὴν τοῦ Παύλου. «Τίς ἡμᾶς, λέγει, χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;» (Ῥώμ. η', 35). Μέσα ἀπ' τὴν φυλακὴν γράφει: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε πάντῃ ἔρω, χαίρετε» (Φιλιπ. β', 17 δ', 4).

Ἐκδηλώσεις τοῦ δυναμισμοῦ τοῦ Παύλου εἶναι ἢ ἀπαράμιλλη δράσις του. Καθὼς λέγει ὁ Χρυσόστομος, ὁ Παῦλος εἶναι «ὁ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ὁ γῆν καὶ θάλασσαν καθάπερ ὑπόπτερος (=πετρωτὸς) περιδραμῶν τὸ σκεῦος

τῆς ἐκλογῆς, ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς φυτουργίας ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων, ὁ κήρυξ, ὁ δρομέυς, ὁ ἀγωνιστὴς, ὁ στρατιώτης, ὁ παιδοτρίβης (=παιδαγωγός), ὁ παταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὑπομνήματα τῆς οἰκείας ἀρετῆς καταλιπῶν».

Ὁ Παῦλος ὑπῆρξεν ὠλοκληρωμένη καὶ πολυσύνθετη προσωπικότης. Ὅπως λέγει ὁ ἀγγλος Findlay, «κύρινη καρδιά, ἢ φλόγα σφοδροῦ συναισθηματικῆς καὶ φαντασίας, ποὺ συγχώνευε σὲ μίαν ἐνότητα τὶς μυστικὰς του ἐνοράσεις καὶ τὶς λογικὰς του συλλήψεις, ἢ λεπτήν του εὐαισθησία, ἢ ἀποφασιστικὴν του θέλησιν, ἢ ἀνδρικήν του εὐλοκίαν καὶ τὸ θάρρος, ἢ μητρικὴν του τρυφερότην, ἢ ζωηρότην του, ἢ εὐστροφίαν του καὶ τὸ χιούμορ, ὁ πλούσιος ἀνθρωπισμὸς του καὶ ἡ ὀξεία ἠθικὴ παρατηρητικότης του, ἢ δεξιότης καὶ ἢ ἐτοιμότης του, τὸ ὀργανωτικὸν του πνεῦμα καὶ ἢ ἐμφυτὴ δύναμις τοῦ «ἄρχειν», τὸ ἰσχυρὸ καὶ δημιουργικὸ χάρισμα τοῦ «ἐκφράζεσθαι», ποὺ ἐπρομήθευε τὸ κατάλληλο ἔνδυμα, τὸ πρωτότυπο ἐξ Ἰσοῦ μετὰ τὶς ἰδέες, τὶς ὁποῖες ἐκάλυπτε, — ὅλες αὐτὲς οἱ ἰδιότητες καὶ δυνάμεις συνέτρεξαν εἰς τὸ νὰ ἀναδείξουν τὸν ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν σὲ ἀρχιτέκτονα τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς θεολογίας».

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Παύλου πάνω στὴν ἐξέλιξιν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος ὑπῆρξε τεραστία. Ὅταν ὁ Παῦλος ἔγινε Χριστιανός, ὁ Χριστιανισμὸς ἦταν ἀκόμη ἓνα ἀνώνημον σχεδὸν θρησκευμα, πῆσις διληκρῆς κῆρυξ καὶ ἄσημάντου ἐμίλου μέσα στὴν κοινωσίαν. Ὅταν ἄνω ὕστερα ἀπὸ 30 περίπου χρόνια ὁ Παῦλος ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον στὴν Ῥώμην, ὁ Χριστιανισμὸς—μετὰ τὴν δράσιν τοῦ Παύλου—ἔχε γίνῃ θρησκεία παγκόσμιος, σύμφωνα βέβαια μετὰ τὴν τότε ἔννοια τοῦ γεωγραφικοῦ τούτου ὄρου.

Ὁ Παῦλος δὲν ἴδρυσεν μόνον τὶς διάφορες Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὶς διάφορες ἐπιστολὰς, ποὺ ἔγραψε, παρέδωκε στὸν Χριστιανικὸν κόσμον τὴν αὐθεντικὴν ἐρμηνείαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἐπιστολὰς αὐτὰς προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν γιὰ τὴν πλούσιαν καὶ μυριότροπην ἐκφραστικότην, τὴν φλογερὴν πίστιν, τοὺς χειμαρρῶδεις στοχασμούς, τὴν ἀβυσσοῦ τῆς ἀγάπης, τὴν φρίσσοσαν ὀξυγράφο γραφίδα, τοὺς κρουνοὺς τῆς βαθεῖας ἐγκαρδιότητος, τὸ πάθος, τὸν παλμό, τὴν ζωὴν. «Ἀπ' τὸν πλοῦτον τῶν ἰδεῶν καὶ ἀπ' τὴν βαθύτητα τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, λέγει ὁ Holzner, θέριασε τὸ δάσος μετὰ τὰ κέδρα καὶ τὶς δρεῖς τῆς χριστιανικῆς θεολογίας, ῥίχνοντας τὶς ῥίζες του στὰ γεγονότα τῆς σωτηρίας καὶ σείοντας τὶς κορφὰς του στὰ οὐράνια ὕψη. Πάνω ἀπ' τὸν τάφο του ὑψώνεται ἓνας γὰρ λουσμῆνος στὸ φῶς». Γιὰ ἑαυτὰ, «ἂν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ποὺ νὰ μπορῆ νὰ καυχῆθῃ, πὼς ὕφανε τὸν καλλιτεχνικὸν τάπητα τοῦ ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ, χρησιμοποιοῦντας τὸ θεῖον στημόνι, αὐτὸς εἶναι ὁ σηνοποιὸς τῆς Ταρσοῦ».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ ΜΕ ΠΟΛΥ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ

«Όλοι μας ποιός λίγο ποιός πολύ, έχουμε στο αίμα μας τόν πόθο νά ταξιδέψουμε μακριά, « σ' άλλη γη, σ' άλλα μέρη ». Νά δοθίμε άλλους ανθρώπους, νά ξερασθούμε, νά κερδίσουμε και νά γυρίσουμε πίσω στή γλυκειά μας Πατρίδα.

Ἡ ἐσωτερική αὐτή ἀνάγκη ὑπάρχει στόν κάθε Ἑλληνα ἀπό χιλιάδες, τώρα, χρόνια. Μεταναστεύουν. Φεύγουν σέ μακρινούς τόπους, χωρίς μέσα, χωρίς νά ξέρουν καν τή γλώσσα τοῦ τόπου, πού πηγαίνουν. Κι' ἐργάζονται σκληρότατα, μερικοί ἀποκοτῶν πλούτη, ἀρκετοί κερδίζουν σημαντικές θέσεις στή νέα τους πατρίδα, μὰ πόσοι γυρίζουν στήν ἑλλάδα; Ἑλάχιστοι.

Θέλησα, πρό καιροῦ, νά ἐξακριβώσω μερικά στοιχεῖα γιά τοὺς Ἑλληνας μεταναστες, πού ἔχουν πολιτογραφηθῆ στόν Καναδά. Μὲ μεγάλη εὐγένεια μὲ βέβηθηκαν στήν Καναδική Πρεσβεῖα καί μοῦ ὑποσχέθηκαν πῶς θὰ μὲ βοηθήσουν.

« — Θὰ εἶχατε τὴν κλωσὸν νά μοῦ δίνατε ὀρισμένα στοιχεῖα γιά τοὺς Ἑλληνας τοῦ Καναδά; Π. χ. πόσοι εἶναι περίπου; » ρώτησα τὸν ἀρμόδιο ὑπάλληλο.

Διέκρινα ἓνα ἐλαφρότατο, ἀνεγκλίθητο, εἰρωνικό, ὄμως, μειδιᾶμα, στήν ἔκφραση τοῦ προσώπου του, περ' ὅλη τὴν ἐξαιρετική εὐγένεια, πού, σάν διπλωματικός ὑπάλληλος, ἐπαδεικνύει ἀπάναντί μου...

« — Θὰ ἐννοεῖτε ἀσφαλῶς τοὺς Καναδοὺς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς; »

« — Μάλιστα. »

« — Εἶναι λιγάκι δύσκολο, ἀλλὰ θὰ συγκεντρώσω, τὸ ταχύτερο, τὰ στοιχεῖα καί θὰ σᾶς τὰ σταίλωμε. »

Τὸ ἔθνικό μου φιλότιμο εἶχε πληγωθῆ φθερὰ ἐκείνη τὴ στιγμή. Δὲν μπορούσα νά χωνέψω ποτέ, ὅτι ἦταν δυνατόν νά χάνονται οἱ Ἑλληνας, πού μεταναστεύουν. Κι' ὄμως. Ἐὶ πόσο ἀδικο εἶχα, τὸ πόσο μακριὰ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ὄρισκόμουν, τὸ μαθα μόλις σήμερα, πού μοῦ ἐστάλησαν τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴ Γενική Στατιστικὴ Ἰπηρεσία τῆς Καναδικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄς δοῦμε αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, κι' ἄς προσπαθήσωμε νά θυλάωμε συμπεράσματα. Στόν Καναδά μεταναστεύσαν κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια 2455 Ἑλληνας (ἐκ τῶν ἐποίων: 829 ἄνδρες, 1012 γυναῖκες καί 614 παιδιά κάτω τῶν 18 ἐτῶν). Ἰσοῦ καί οἱ λεπτομερεῖς ἀριθμοὶ κατὰ τὰ χρόνια αὐτά: 1942 — 18, 1943 — 15 1944 — 16, 1945 — 38, 1946 — 108, 1947 — 711, 1948 — 775 καί 1949 — 774.

Τί γίνονται ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἑλληνας;

Ἄς δοῦμε τὴν τελευταία στατιστικὴ γεννήσεων παιδιῶν «Ἑλληνικῆς καταγωγῆς»: Εἶναι τοῦ 1946. Μᾶς λέει, ὅτι γεν-

νήθηκαν 222 παιδιά ἀπὸ πατέρα Ἑλληνα καί 153 ἀπὸ μητέρα Ἑλληνίδα.

Τὰ 222 παιδιά, πού εἶχαν πατέρα Ἑλληνα, εἶχαν μητέρες ἀπὸ διάφορες ἐθνικότητες. Κυριάζει νά ὀητε ἀπὸ πόσα κράτη προήρχοντο οἱ μητέρες αὐτές: Ἀπὸ τὴν:

Ἀγγλία 83	Γαλλία 23
Αὐστρία 2	Ἑλλάδα 78
Βουλγαρία 1	Τσεχοσλοβακία 2
Φιλανδία 1	Συρία 1
Γερμανία 1	Ἴσλανδία 2
Ἴταλία 1	Ὀλλανδία 3
Νορβηγία 1	Πολωνία 2
Ρουμανία 1	Ρωσία 3
Σουηδία 1	Οὐκρανία 9
Σερβία 1	

Διάφορα κράτη 3 (Μεταξὺ τῶν τελευταίων μητέρων περιλαμβάνονται καί μία τῆς φυλῆς τῶν Ἐρυθροδέρμων!)

Ἄλλὰ καί τὰ 153 παιδιά πού γεννήθηκαν ἀπὸ Ἑλληνίδες μητέρες, εἶχαν πατέρες ἀπὸ διάφορες ἐθνικότητες. Ἰσοῦ ἡ λεπτομερῆς ἀνάλυσις. Οἱ πατέρες ἦταν:

Ἀγγλοὶ 40	Γάλλοι 9
Ἑλληνας 78	Βούλγαρος 1
Φιλανδὸς 1	Γερμανοὶ 4
Ἴταλοὶ 6	Αἰθουανὸς 1
Ὀλλανδὸς 1	Νορβηγοὶ 2
Πολωνὸς 1	Ρῶσος 1
Οὐκρανοὶ 2	Σύριοι 2
Ἰνδοὶ 1	Ἰσραηλίτης 1
Διαφόρων Ἐθνῶν 2	

Ἀσφαλῶς θὰ σᾶς κόυρασα μὲ τίς στατιστικὰς. Κι' ὄμως, ἔκρινα σκόπιμο νά τίς περαθῶ γιά νά ὀητε, πόσο δίκαιο ἔχουν ἐκεῖνοι πού ισχυρίζονται ὅτι οἱ Ἕλληνας, ὅταν μεταναστεύσουν, χάνονται μετὰ δύο — τρεῖς γενεάς. Εἶναι μὲ πικρὴ ἀλήθεια, πού πρέπει νά τὴν παραδεχθῶμε.

Φεύγουν σέ μακρινούς τόπους. Μ' ἓνα ὄνειρο: νά πλουτίσουν καί νά γυρίσουν πίσω στή γλυκειά Πατρίδα. Λίγοι κερταθῶνουν νά γυρίσουν. Κι' ἀπὸ κίνοου, πού μένουν ἐκεῖ μακριὰ, ἐλάχιστοι διατηροῦν τὴν ἐθνικότητά τους περισσότερο ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς γενεάς.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΚΑΛΙΤΕΡΑ!

Σὲ μὲ πνευματικὴ συνεδρίασι παρεκλήθη τὸ μέντιουμ νά καλέσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ συζύγου μίξς περισταμένης κυρίας. Ἡ ἐπαφὴ εἶνε σχετικῶς εὐκολα.

« — Πές μου, Ἄλφρεδο» ρώτησε ἡ χήρα «εἶσαι εὐτυχι-σμένος ἐκεῖ ψηλά, πού θρίσκασαι; »

« — Πάρα πολύ, Ζακελίνα» ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ πνεύ-ματος.

« — Πὸ εὐτυχισμένος κι' ἀπὸ τότε πού ζούσαμε μαζί! »

« — Ἀσφαλῶς. »

« — Ὄ! Ἄλφρεδο, πές μου, πῶς εἶναι στόν Παράδεισο; »

« — Στόν παράδεισο; » ἀνεφώνησε τὸ πνεῦμα, « καί ποιός σοῦ εἶπε, πῶς θρίσκομαι στόν παράδεισο! !... »

Μὰ ὁ Ἄπ. Παῦλος δὲν ὑπῆρξε μόνον ὁ ῥηξικέλευ-θος σκαπανεὺς τοῦ δυτικοῦ ἐυρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, μὰ καί ὁ θεμελιωτῆς καί οἰκοδόμος τοῦ ἐλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ, «ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος». Ἄπ' τὴν Τρωάδα ὁ Παῦλος ἦλθε στήν Μακεδονία, τὴν διέ-τρεξε ὀλόκληρῃ, κι' ἔφθασε στήν Ἀθήνα, ὅπου κίνη-σε τὴν φιλοσοφικὴ περιέρεια τῶν ἐπικουρείω καί στωϊ-κῶν. Ἄπ' τὸ ἐπισημότερο εἶγμα τῆς Ἑλλάδος λάλη-σε ὁ Παῦλος στήν κοιτίδα τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπ' τὸν διωμό, πού ἦταν ἀφιερωμένος στόν Ἄγνωστο Θεό. Ἔτσι: ἔθεσε τὰ θε-μέλια τοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, πού ἐλαμ-ψε κατὰ τοὺς δυζαντινοὺς χρόνους.

Στρ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓ.
Καθηγητῆς τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν

ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ Κ' ΑΥΤΟ;

1) Τι είναι οί ΦΕΛΛΑΧΟΙ;

- α. Ίθαγενείς άγρόται τής Αιγύπτου.
- β. Φύλαρχοι άραβες.
- γ. Θρησκευτικοί άρχηγοί τών Μουσουλμάνων.

2) Ποιός είπε τó «ΕΣ ΑΥΡΙΟΝ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ»;

- α. Ό Καίσαρ είδοποιηθείς διά σημειώματος πρό τής δολοφονίας του και μη δώσας σημασίαν.
- β. Ό Άρχίας, Θηβαίος όλιγαρχικός.
- γ. Ό Νέρων.

3) Πότε επανήρχισαν κατά την με-αχριστιανικήν εποχήν και πού έγιναν οί πρώτοι ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ τών νεωτέρων χρόνων;

- α. Τό 1260 εις τó Βυζάντιον.
- β. Τό 1896 εις τάς Άθήνας.
- γ. Τό 1900 εις Παρισίους.

4) Πού είναι ή ΚΟΡΩΝΗ;

- α. Στην Αιτωλοακαρνανία.
- β. Στη Φθιωτιδοφωκίδα.
- γ. Στη Μεσσηνία.

5) Τι είναι και πού εδρίσκεται τó ΝΕΟΝ ΜΕΞΙΚΟΝ;

- α. Πόλις του Μεξικού πλησίον τής Πρωτευούσης του.
- β. Έπαρχία του Μεξικού.
- γ. Μία τών Ήνωμένων Πολιτειών τής Β. Αμερικής.

6) Ποιός είναι ό μεγαλύτερος ποταμός τής Βαλκανικής;

- α. Ό Έβρος.
- β. Ό Στρυμών.
- γ. Ό Αξιός.

7) Πώς ελέγετο ό πρώτος μαρathonοδρόμος πού άνήγγηλε τήν νίκη, λέγοντας ΝΕΝΙΚΗΚΑΜΕΝ;

- α. Φιλιππίδης.
- β. Άγνωστος όπλίτης.
- γ. Φειδιππίδης.

8) Ποιοί λέγονται ΚΟΥΑΚΕΡΟΙ;

- α. Οί άνήκοντες εις θρησκευτικήν αίρεσιν κατά παρέκκλησιν του πουριτανισμού.
- β. Οί κάτοικοι Βορείου έπαρχίας τής Άγγλιας.
- γ. Όπαδοί Άγγλικού κόμματος έμφανισθέντες κατά τόν 18ον αιώνα.

9) Ποιός είπε τήν φράσιν «Ο ΚΥΒΟΣ ΕΡΡΙΦΘΗ»;

- α. Ό Αννίβας.
- β. Ό Καλιγούλας.
- γ. Ό Ιούλιος Καίσαρ.

10) Ποιός ήτο ό ΠΡΩΤΕΥΣ;

- α. Μυθικός ήρωσ τής αρχαιότητας.
- β. Διάσημος Όλυμπιονίκης του Δ' π.Χ. αιώνας.
- γ. Άρχαίος θαλάσσιος θεός.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 21ου ΦΥΛΛΟΥ

1) Τι είναι ή ΣΠΗΛΑΛΟΓΓΑ;

- (γ) Νησίς τής Κρήτης, εις τήν όποίαν ζορν άπομονωμένοι οί πάσχοντες άπό λέπραν.

2) Ποιός είπε τó «ΟΥΚ ΑΝ ΛΑΒΗΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΜΗ ΕΧΟΝΤΟΣ»;

- (α) Ό Μένιππος, φιλόσοφος του Γ' π. χ. αιώ- νος. Εις τούς νομικούς είναι γνωστός άπό τήν περίφημον «ένστασιν» του.

3) Τι είναι ό ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ;

- (γ) Ό πρώτος τών αξιωματούχων μιās Άρχι- επισκοπής (ό πρώτος τών συγγέλων).

4) Τι είναι ή ΠΑΤΑΓΟΝΙΑ;

- (γ) Χώρα κειμένη εις τó νοτιώτατον άκρον τής Ν. Αμερικής. Κατωκείτο ύπό λίαν ύψηλο- σώμων ανθρώπων.

5) Τι θά πη «ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ»;

- (γ) Είναι συμπλήρωσις του «πάν μέτρον άρι- στον.» Δηλ. τίποτε παρά—πάνω άπό τó κανονικό. Τό πληρέστερον είναι νά λέγη κανείς: «Μηδέν άγαν, πάν μέτρον άριστον.»

6) Τι σās θυμίζει τó όνομα ΜΕΛΕΑΓΡΙΣ;

- (β) Οικόσιτον ζώον, κοινώς φραγκόκοττα.

7) Ποιός ήταν ό ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ;

- (α) Φιλόδοξος Στρατηγός τών Σπαρτιατών, έλ- θών τελικώς εις συνεννόησιν με τούς Πέρσας.

8) Ποιός είπε τó :

«Γιά δες καιρό πού διάλεξε
ό Χάρος νά με πάρη.
τώρα π' άνθίζουν τά κλαδιά
και βγάξ' ή γής χορτάρι;»

- (β) Ό Αθανάσιος Διάκος, πριν νά τόν σουβλι- σουν οί Τουρκοί.

9) Πού είναι ή ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΙΣ;

- (γ) Κωμόπολις, άπέχουσα όλιγα χιλιόμετρα άπό τήν Καβάλαν.

10) Τι έννοσούμεν με τήν λέξιν ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ;

- (α) Άρχαίαν πόλιν, επί τής όποίας έκτίσθη ή Κωνσταντινούπολις.
- (γ) Κατ' επέκτασιν: τήν Βυζαντινήν Αύτοκρα- τορίαν.

ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΑΣ

Σ' Α Γ Α Π Ω

Μυρτιώτισσας

Σ' αγαπῶ, δὲν μπορῶ
τίποτ' ἄλλο νὰ πῶ
πὺδ βαθὺ πὺδ ἄπλό,
πὺδ μεγάλο!

Μπρὸς στὰ πόδια σου ἐδῶ
μὲ λαχτάρα σκορπῶ
τὸν πολὺφυλλο ἀνθὸ
τῆς ζωῆς μου.

"Ω! μελίσι μου! πιές
ἀπ' αὐτὸν τίς γλυκὲς,
τίς ἀγνὲς εὐωδιές
τῆς ψυχῆς μου!

Τὰ δυὸ χέρια μου, νά!
στὰ προσφῆρ' ν δετὰ
γιὰ νὰ γύρεις γλυκὰ
τὸ κεφάλι.

Κι' ἡ καρδιά μου σκιρτᾷ,
κι' ὀλη ζήλεια ζητᾷ
νὰ σοῦ γίνει ὡς αὐτὰ
προσκεφάλι!

Καὶ γιὰ στρῶμα, καλέ,
πάρε ὀλην ἐμέ,
σβῆσ' τὴ φλόγα σὲ μὲ
τῆς φωτιᾶς σου,

ἐνῶ δίπλα σου ἐγὼ
τὴ ζωὴ θ' ἀγρικῶ
νὰ κυλάει σὸ ρυθμὸ
τῆς καρδιᾶς σου...

Σ' αγαπῶ τι μπορῶ
ἀκριβέ, νὰ σοῦ πῶ
πὺδ βαθὺ, πὺδ ἄπλό,
πὺδ μεγάλο;

Ο Ι Π Α Τ Ε Ρ Ε Σ

Ἀπὸ τοὺς «Βωμοὺς» τοῦ Κ. Παλαμᾶ

Παιδί, τὸ περιδῶλι μου ποὺ θὰ κληρονομήσεις,
ὅπως τὸ εἶδες κι' ὅπως τὸ θεῖς νὰ μὴν τὸ παρτήσεις
Σκάψε το ἀκόμα πὺδ βαθιὰ καὶ φράξε το πὺδ στέρεα.
καὶ πλούτισε τὴ γλῶρῃ του καὶ πλάτυνε τὴ γῆ του,
κι' ἀκλάδετο ὅπου μπλέκεται νὰ τὸ θεργολογήσεις,
καὶ νὰ τοῦ φέρνεις τὸ νερὸ τὸ ἄγνὸ τῆς θρυσομάνας,
κι' ἂν ἀγαπᾷς τ' ἀνθρωπινὰ κι' ὅσα ἄρρωστα δὲν εἶναι,
ρίξε ἀγιασμό καὶ ξόρκισε τὰ ξωτικά, νὰ φύγουν,
καὶ τὴ ζωντάνια σπεῖρε του μ' ὅσα γερὰ, θροσάτα.
Γίνε ὀργωτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής. Κι' ἂν εἶναι

κι' ἐρθοῦνε χρόνια δίσεχτα, πέσουν καιροὶ ὀργισμένοι,
κι' ὅσα πουλιὰ μισέφουνε οικισμένα, κι' ὅσα θάντρα
γιὰ τίποτ' ἄλλο δὲ φελᾶν παρά γιὰ μετερίζια,
μὴ φοβηθεῖς τὸ χαλασμό. Φωτιά! Τσεκούρ! Τράδα,
ξυσοπρμεψέ το, χέρωσαι τὸ περιδῶλι, κόφτο,
καὶ χτίος κάστρο ἀπάνου του καὶ ταμπουρώσου μέσα,
γιὰ πάλεμα, γιὰ μάτωμα, γιὰ τὴν καινούργια γένα,
π' ὄλο τὴν περιμένουμε κι' ὄλο κινᾷει γιὰ νάρθει,
κι' ὄλο συντρίμι χάνεται σὸ γύρισμα τῶν κύκλων.
Φτάνει μιὰ ἰδέα νὰ σὸ παῖ, μιὰ ἰδέα νὰ σὸ προσταῖξει,
κορώνη ἰδέα, ἰδέα σπαθί, ποὺ θὰ εἶν' ἀπάνου ἀπ' ὄλα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Γ Μελφέτα

Ἡ γυναίκα μου σὺν κοῦκλα μὲ τὸ νέο τῆς φουστάνι
σὸν περίπατο σὺν εὐαίην εἶδες νάζι ποὺ τὸ κάνει;
«Προσκυνῶ» τῆς λέει ὁ ἔνας «δοῦλος σας», τῆς λέει
καὶ ἐγὼ, ὡς νὰ μεγάλο [ὁ ἄλλος]
τῆς Εὐρώπης διπλωμάτης,
ἀντιχαιρετῶ τοὺς φίλους, συμπεριπατῶν σιμά τῆς.
—Γυναικόλα μου, ποιὸς εἶναι ὁ ξανθὸς μὲ τὰ μουστάκια;
—Παίξαμε μαζί, μοῦ λέει, ὅταν ἤμαστε παιδάκια.
—Ἄμ' αὐτὸς ὁ μαυρογέννης;
—Αὐτὸς εἶναι ὁ κουμπάρος τῆς κουμπάρας τῆς Ἑλένης.
—Καὶ αὐτὸς ποὺ περπατᾷ σὰ μουλάρι ποὺ κλωτσάει;
—Μοῦ τὸν εἶχανε συστήσει τίς προάλλες σ' ἕνα τσαζί.
—Ἄμ' αὐτὸς πῶχει θαμένα τὰ μουστάκια καὶ τὰ γένεια;
—Ὄψ, λογαριασμοὺς γυρνεῖς! Δέν εἶναι δική σου ἔννοια
βγάινε σ' ὄλους τὸ καπέλλο,
καὶ ποιοὶ εἶναι καὶ τί θέλουν νὰ μὲ ἐρωτᾷς δέν θέλω!
Μωρὲ, κόσμο ποὺ γυμνάζει ἡ γυναίκα μου αὐτὴ!
πῶς δὲν τὸ ἔρχετ' ἡ ἰδέα νὰ μὲ ἐγάλει βουλευτή!

Α Π Ο Ψ Ε

Α. Καλαμπούση

Ἀπόψε πάλι ὡς νὰ θερῶ, τὰ κύματα, ὀργισμένα
τῶνα μὲ τ' ἄλλο δέρονται: στὴν ἔρημη ἀκρογιαλιά,
στὰ οὐράνια εἶδη ἀπόμειναν τ' ἀστέρινα ὄλα κρυμμένα
πίσω ἀπ' τὰ μαῦρα σόνεφα χωρὶς φεγγεβολιά.

Σκοτάδι ὀλοῦθε μοναχὰ κάθε φορὰ ποὺ ἀστράφτει:
τὴν ὀργητὰ τῆς θάλασσας θωρῶ γιὰ μιὰ σιγμὴ,
ἀλλ' ὁ σὲ σένας φτωχὲ τρικυμισμένε ναυτὴ
ποὺ ἀκούς τῆς ἔρημης σκοῦνας σου νὰ τρίζουσι οἱ ἄρμολοι.

Μὲς τοῦ πελάου τὴ μάνητα ποιὸς ἔγῃ καὶ ποιὸς πεθαίνει;
—καράβια ποὺ ἀρμενίζετε μὲ τέτοια τρικυμιά—
Ἀπόψε ἡ ἄγρια θάλασσα βογγάει ἀνταριασμένη
καὶ καταπίνει ἀχόρταγη ἀνθρώπινα κορμιά.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Τò άεροπλάνο πετάει, ώρες τώρα, ήσυχα, σίγουρα, σταθερά, πάνω σέ μιá θάλασσα από κάτασπρα σύννεφα. "Υστερα, αρχίζει σιγά-σιγά νά κατεβαίνει. Χώνεται γιά μιá στιγμή μέσα στην πυκνή όμίχλη, την τρυπá και βγαίνει χαμηλότερα. Κάτω από τá πόδια μας, αρχίζουν νά ξεχωρίζουν οι κήποι και τá καταπράσινα λειβάδια της Νοτίου 'Αγγλίας. Που και που, ένας άνεμόμυλος, μερικά γραφικά κόκκινα σπιτάκια, ένας έπιβλητικός πύργος, ένα ποταμάκι και μερικές γελάδες, που βόσκουν στις όχθες του άμέριμνες. Πετοόμε τώρα πάνω από τó Κέντ, παρακολουθώντας λαίμαργα τó όργιο της φύσεως που ξετυλιγεται από κάτω μας σάν ένα θαυμαστό πολύχρωμο άτλάζι. Σιγά-σιγά τá σπίτια γίνονται και πιό πυκνά. Τó άεροπλάνο μας διαγράφει τώρα ένα μεγάλο κύκλο και χυμά στόν διάδρομο του άεροδρομίου του Νόρθολτ. Φθάσαμε στό Λονδίνο...

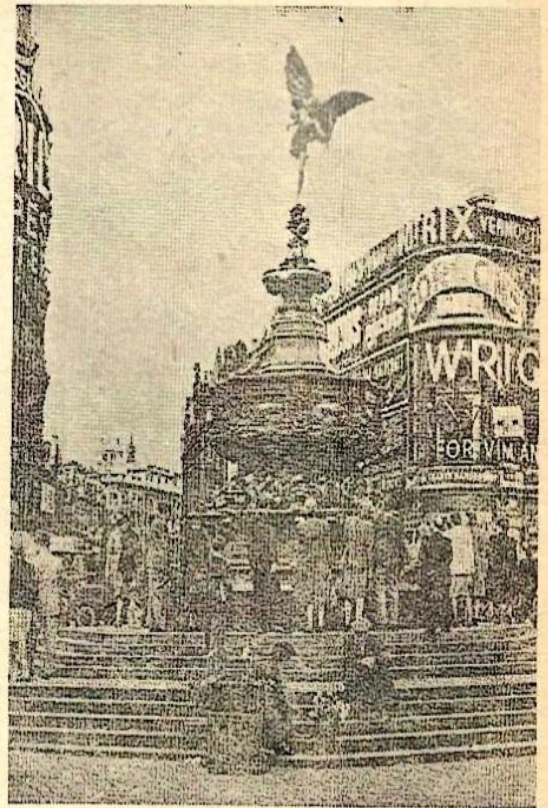

Κάθε τόπος έχει και τó δικό του χρώμα. Κάθε λαός έχει και μιá δικιά του ψυχή. Έμεις, οι λαοί της Μεσογείου, έχουμε τá χρώματα, τόν ήλιο, την γαλάζια θάλασσα και τόν ξάστερον ούρανό. Οι "Αγγλοι δέν έχουν καμμιάν από τις θαυμαστές αυτές χάρες του Θεού. "Ηλιο σπάνια βλέπουν. "Η θάλασσά τους έχει ένα παράξενο μουντό σταχτοπράσινο χρώμα κι' ó ούρανόσ είναι συχνά γεμάτος από σκούρα σύννεφα. "Έχει όμως άλλες χάρες κι' άλλες όμορφιές ó δικός τους ó τόπος. "Έχει τους καταπράσινους πεντακάθαρους κάμπους που τραβούν πέρα, μακριά, όσο πάει τó μάτι του ανθρώπου, κι' άπλώνονται μπροστά σας σάν ένα τεράστιο ταπέτο στολισμένο με λογιής-λογιής χρώματα. "Έχει τους κηπους με τá υπέροχα λουλούδια. "Έχει τá γραφικά ποταμάκια, τους άνεμόμυλους, τους πύργους, κι' ένα σωρό άλλες καλλονές που δίνουν μιá ξεχωριστή χάρη στό τοπίο. Και ή ζωή σ' αυτόν τόν τόπο κυλάει ήσυχη, σύστηρή, προγραμματική και πειθαρχημένη. Οι άνθρωποι ζούν ήρεμα, χωρίς έξάψεις, χωρίς αυτή τή νευρικότητα αυτόν τόν πυρετό που καίει έμάς τους ανθρώπους του ήλιου και της γαλάζιας θάλασσας. Δουλεύουν όλη τήν ήμέρα στά γραφεία, τá καταστήματα, τá εργοστάσια και, σάν έρθη τó βράδυ, γυρίζουν στό σπίτι, στό home τους, γιά νά πιούν τó ζεστό τσάι πλάι στις κόκκινες φλόγες του τζακιού, που παιχνιδίζουν χαρούμενες. Οι νεώτεροι τραβούν γιά τά θέατρα, τά σινεμά, τις μεγάλες αίθουσες χορού, τά λαϊκά μπάρ, τά πάμπς, που υπάρχουν σέ κάθε γωνιά της 'Αγγλίας, και πι-

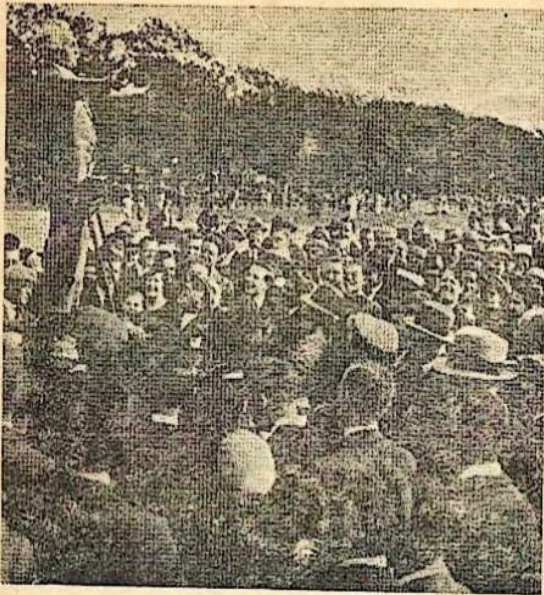
νουν μιá μαύρη πικρή μύρα, που όμολογώ πώς ποτέ δέν μόπορεσα νά βάλω στό στόμα μου. "Ολες αυτές οι έκδηλώσεις των έγγλέζων γίνονται ήσυχα, σοβαρά, ταχτικά, ύποταγμένες σέ κάποιον άγραφο νόμο.

Φθάνοντας στην 'Αγγλία, θά σάς κινήση άμέσως τήν προσοχή ή σιωπή, ή πειθαρχία και ή έλευθερία που βασιλεύουν σ' αυτόν τόν τόπο. Οι άνθρωποι εκεί κάτω δέν φωνάζουν, τά άυτόκινητα δέν κορνάρουν άκατάπαυστα, τά τράμ βρσκοονται βαθειά κάτω από τή γή. Οι άνθρωποι ζούν μ' αυτό τó υπέροχο συναίσθημα της σιγουριάς, της ήρεμίας, της άυτοπειθαρχίας, της ύποταγής στις παραδόσεις, που χρόνια τώρα ρυθμίζουν τά πεπρωμένα της φυλής. "Ο δρόμος που άκολουθούν στη ζωή είναι ίσιος. Μπορεί νά είναι άνώμαλος, μά είναι βέβαιο πώς είναι ó σωστός. Έδώ και πολλά-πολλά χρόνια άκολούθησαν σιωπηλοί αυτόν τόν δρόμο οι

Τó κεντρικότερο μέρος του Λονδίνου είναι τó πασίγνωστο Πικαντίλλυ Σάρκου με τó περίφημο ήγαλμα του "Έρωτος. Καθ' όλην τήν διάρκεια του πολέμου, ό Έρωτς έφυλασσέτο σέ ειδικό καταφύγιο μακριά από τó Λονδίνο.

Ένα από τα άπειρα δείγματα της ελευθερίας που εξακολουθεί στην Μ. Βρετανία, είναι και οι ρήτορες του Χάιντ Πάρκ, που μαζεύονται κάθε Κυριακή σε μία γωνιά του Πάρκου και αναπτύσσουν στο κοινό διάφορες θεωρίες.

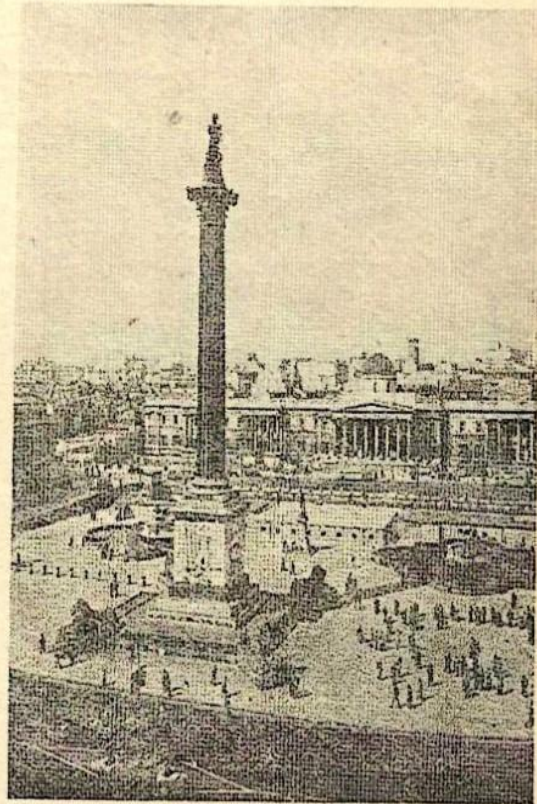
πρόγονοί τους, οι παπούδες τους, οι πατέρες τους, κι' αυτοί οι ίδιοι, για να δημιουργήσουν τελικά τὸ ἄφθαρτο μεγαλείο τῆς αὐτοκρατορίας.

Μπορείτε νὰ καθήσετε ὄρες ὀλόκληρες στὴ μέση τοῦ Πικαντίλλυ (στὴν Ὁμόνοια τῆ δική μας—νὰ ποῦμε—) ποῦ γύρω του τριγυρίζει κάθε μέρα ἡ ἀνθρωποθάλασσα τῶν πέντε-ἕξη ἑκατομμυρίων κατοίκων τοῦ Λονδίνου. Δὲν θὰ ἀκούσετε κανένα θόρυβο. Κανένα αὐτοκίνητο δὲν κορνάρει· κανένας μικροπωλητὴς δὲν φωνάζει· κανένα ραδιόφωνο δὲν τσιρίζει. Οἱ ἄνθρωποι τρέχουν στὶς δουλειές τους, περιμένουν ἤσυχα ὄρες ὀλόκληρες στὶς οὐρές, μπαινοβγαίνουν βιαστικοὶ στοὺς σταθμοὺς τοῦ Underground—τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου—φεύγουν, ἔρχονται, κινούνται χωρὶς φωνές, χωρὶς νευρικότητα. Κανένας δὲν ἐνοχλεῖ τὸν ἄλλον. Στὸ Σίτυ, ὅπου ὑπάρχουν ὄλες οἱ μεγάλες τράπεζες, ὁ δρόμος εἶναι στρωμένος μὲ καουτσούκ, ἔτσι ποῦ νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται αὐτοὶ ποῦ ἐργάζονται. Ἐκεῖ κοντά, ὁ Ἅγιος Παῦλος ὑψώνεται περήφανος μέσα σὲ μιὰ μεγάλη περιοχή κατεστραμμένη ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς καὶ πιὸ πάνω, πρὸς τὸ Πικαντίλλυ, στὴν Πλατεῖα τοῦ Τραφάλγκαρ, ὁ μαρμάρινος Νέλσωνας, στημένος πάνω σὲ μιὰ πανύψηλη κολώνα ποῦ ἐγγίζει τὰ σύννεφα, καμαρώνει σιωπηλὸς κι' αὐτὸς τὸ ἔργο του.

Λίγο πιὸ πέρα, δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸ Πικαντίλλυ, ἀρχίζει τὸ Χάιντ Πάρκ, τὸ πιὸ μεγάλο πάρκο τοῦ κεντρικοῦ Λονδίνου, μὲ τὴν γραφικὴ του λίμνη στὴ μέση. Αὐτὸ τὸ τεράστιο πάρκο, 5-6 φορές μεγαλύτερο ἀπὸ τὸν Βασιλικὸ Κήπο τὸν δικό μας, εἶναι τὸ καταφύγιο τοῦ κάθε Λονδρέζου, ποῦ θέλει νὰ ξεκουραστῆ γιὰ λίγην ὥ-

ρα. Ἐκεῖ ξεκουράζονται τὰ γηραιὰ τῆς αὐτοκρατορίας. Ἐκεῖ, στὸ καταπράσινο γρασιδί, παίζουν ἀμέριμνα τὰ παιδάκια ποῦ αὔριο θὰ τὴν παραλάβουν. Ἐκεῖ ἀρχίζουν οἱ πρῶτοι ἔρωτες οἱ πρῶτες ματιές, οἱ πρῶτοι περίπατοι.

Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωτὶ, τὸ Χάιντ Πάρκ ἀποκτᾶ μιὰ ξεχωριστὴ κίνησι καὶ ἓνα ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον. Σὲ μιὰ γωνιά του, κοντὰ στὸ Μάρμπλ Ἄρτς, μαζεύονται οἱ ὑπαίθριοι ρήτορες καὶ μιλοῦν ὄρες ὀλόκληρες στὰ πλήθη τῶν Λονδρέζων. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀστεῖο σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι. Οἱ ὀμιληταὶ εἶναι ἀνθρωπομορφωμένοι, οἱ ἀκροατὰ ἄνθρωποι σοβαροὶ ποῦ δὲν ἔχουν καμμιά διάθεσι γιὰ νὰ εἰρωνευθοῦν ἢ νὰ διασκεδάσουν μὲ τοὺς ὀμιλητάς. Κάθονται μὲ ὑπομονὴ καὶ ἀκούουν τίς γνώμες τῶν ρητόρων. Δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει τὸ θέμα; Φεύγουν ἤσυχα, προσέχοντας νὰ κάνουν ὅσο τὸ δυνατόν λιγότερον θόρυβο. Διαφωνοῦν; Εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διακόψουν τὸν ὀμιλητὴ καὶ νὰ ἐκφράσουν τίς ἀντιρρήσεις των, χωρὶς κανένα πάθος, χωρὶς φωνές καὶ καυγάδες. Ἀρχίζει ἔτσι μιὰ ζωηρὴ διαλογικὴ συζήτησις, ποῦ τελειώνει πάντα ἤσυχα, πολιτισμένα μὲ μιὰ χειραψία. Ὅταν κάποια Κυριακὴ ἔτυχε νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὴ τὴν γωνιά τῶν ρητόρων, εἶδα ἕξι ὀμιλητάς νὰ ξεφωνίζουν: Ὁ ἓνας μιλοῦσε ὑπὲρ τῶν Χιλιαστῶν, ὁ δεύτερος ὑπὲρ τοῦ φασισμού, ὁ τρί-

Ἡ περίφημη πλατεῖα Τραφάλγκαρ μὲ τὸ μνημεῖο τοῦ Νέλσωνος. Πίσω, ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη τοῦ Λονδίνου.

τος για την ανεξαρτησία των Ινδιών, ο τέταρτος για την καινούργια φιλοσοφία των «έξιστανσιαλιστών», ο πέμπτος υπέρ των άρχαιομαρξιστών και ο τελευταίος κομμουνιστής προφανώς, αφού έσυρετά... έξ άμάξης έναντιον της Κυβερνήσεως, κατέληξε σ' ένα φιλιππικόν έναντιον της άστυνομίας. Στην γωνιά του δρόμου, δυο άστυνομικοί υποχρέωναν τά αυτοκίνητα νά πάρουν άλλο δρόμο για νά μην ένοχλήσουν τους όμιλητάς!... Αύτη είναι ή πραγματική έλευθερία του λόγου στην Άγγλία, που αρχίζει από το Κοινοβούλιο για νά καταλήξει σ' αύτην την γωνιά του Χάυντ Πάρκ.

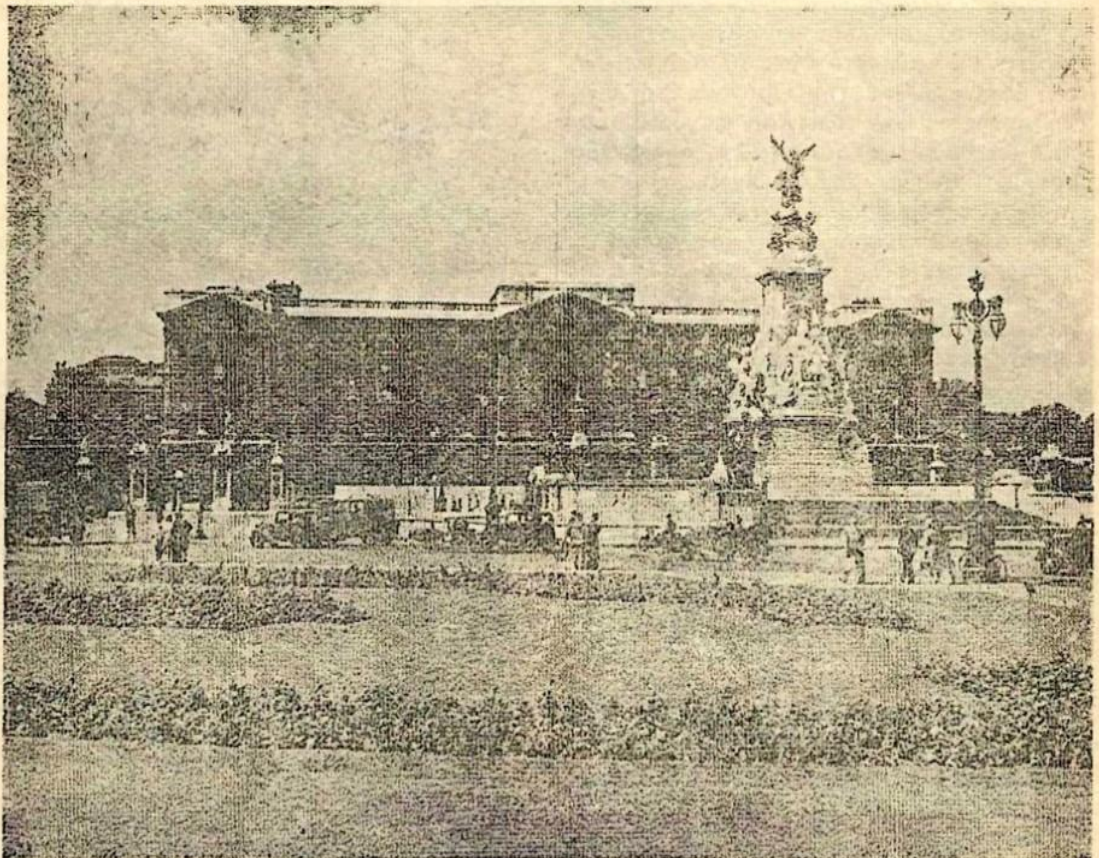
Την Κυριακή επίσης, δέν πρέπει κανείς νά χάσει την έπιβλητική παρέλασι των τμημάτων της Ανακτορικής Φρουράς και την καθιερωμένη τελετή της άλλαγής της Φρουράς, μπροστά στα μεγαλοπρεπή ανάκτορα του Βούκιγγαμ. Καθώς οι άνδρες με τις πολύχρωμες στολές και τά ψηλά βελούδινα καπέλλα τους προχωρούν προς τά Άνάκτορα, νομίζει κανείς ότι δέν είναι άνθρωποι, πώς είναι τελειότατα αυτόματα που κάθε κίνησί τους γίνεται με την πίεση ενός κουμπιού μιās καλοκουρδισμένης μηχανής. Ή

τάξις, ή πειθαρχία και ή γραφικότης αύτης της παρελάσεως είναι κάτι που μόνο στην Άγγλία είναι δυνατόν νά τό δη κανείς.

Έχει μεγάλες καταστροφές σήμερα ή Άγγλια. Ακόμη μεγαλύτερες τό Λονδίνο και όλόκληρη ή νοτιοανατολική άκτή, που υπέστη τον κύριον όγκο της γερμανικής έπιθέσεως από την ξηρά και τον άέρα. Έπί πέντε σχεδόν χρόνια, τό Λονδίνο χτυπιόταν πολύ άσχημα από τά γερμανικά άεροπλάνα. Έν τούτοις οι μεγάλες καταστροφές προεκλήθησαν προς τό τέλος του πολέμου από τους βομβαρδισμούς με τις ιπτάμενες βόμβες V1 και V2. Όλόκληρες συνοικίες έξαφανίσθηκαν και μετεβλήθησαν σέ σωρούς από έρείπια. Τετράγωνα όλόκληρα κατεδάφιζε ή καθεμιά από τις ιπτάμενες αυτές βόμβες. Χιλιάδες άνθρωποι, κυρίως γέροι και γυναικόπαιδα, βρήκαν τον θάνατο κάτω από τά έρείπια. Και άλλες χιλιάδες πάλι σέρνονται σακάτηδες σέ κάθε πόλι.

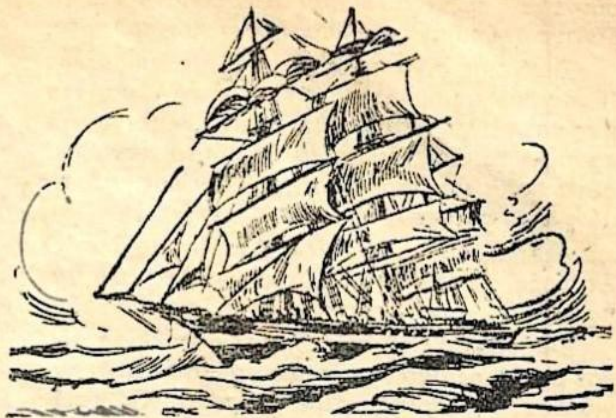
Στό Σίτυ, την πιό έμπορική συνοικία του Λονδίνου, σέ μιάν άκτίνα μισού χιλιομέτρου γύρω από τον περιφημο Άγιο Παύλο, λείπουν όλόκληρα τετράγωνα. Έλάχιστα σπίτια μένουν όρ-

Μιά άποψις των Άνακτόρων του Βούκιγγαμ με τό μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτου. Κατά την άλλαγή της φρουράς των άνακτόρων λαμβάνει χώραν θεαματική παρέλασις.

ΠΑΝΤΑ ΝΙΚΗΤΗΣ

ΠΑΛΙΟ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡ «Θεοτόκος» ταξίδευε μὲ πρῖμο καιρὸ καὶ μ' ὄλα τὰ πανιά της ἀνοιγμένα. Φορτωμένη γεννήματα ἀπὸ τῆ Νοβορωσίσκη τῆς Ρωσίας τραβοῦσε γιὰ τὸ Ἀλγέρι. Ἦταν μιὰ ξάστερη νύχτα. Τὸ καράβι μόλις εἶχε ξεμπουκάρει ἀπὸ τὰ Στενά τοῦ Τσανάκ Καλέ (Δαρδανέλλια). Στὸ τιμόνι ὁ Κωσταντῆς, ἓνα γερὸ ναυτόπουλο καμμιὰ δεκαπενταριά χρονῶν, καὶ δίπλα του ὁ γέρο καπετάνιος, ὁ θεῖός του, σιγοκουβέντιαζαν.

Ὁ γέρο καπετάνιος μὲ τὸ τσιμποῦκι στὸ στόμα, ἀφοῦ κύτταξε λίγο τ' ἀστέρια, εἶπε:

—Θάχουμε σίγουρο καιρὸ Κωσταντῆ μου, κι' αὔριο, ἐ!, ἔχει ὁ Θεός.

—Αὔριο ἔχουμε τῶν Φώτων, μπάρμπα, εἶπε ὁ Κωσταντῆς.

—Ἐ, καὶ τοῦ χρόνου γιγιέ μου! Ἐγὼ μπορεῖ νὰ μὴν εἶμαι, ἀλλὰ ἐσὺ ποῦσαι παλληκάρι, θὰ σοῦ πῶ μιὰ ἱστορία γιὰ νὰ δῆς πόσο πρέπει νὰ γιορτάζουμε ἐμεῖς οἱ θαλασσινοὶ τὴ μέρα πού πέφτει ὁ Σταυρός καὶ φωτίζονται τὰ νερά!

—Σ' ἀκούω, μπάρμπα, εἶπε ὁ Κωσταντῆς κι' ἔρριξε μιὰ ματιά στὰ πανιά, πού σάν σκιές στὰ ψηλά ἄρμπουρα, φουσκωμένα, ἔδιναν στὸ καράβι ἀρκετὸ δρόμο.

Ἦστερα φώναξε τὸ ναύτη τῆς βάρδιας, τοῦ δωσε τὸ τιμόνι καὶ κάθισε πιὸ κοντὰ στὸ γέρο.

«Ἦμουνα κι' ἐγὼ στὴν ἡλικία σου τότε, Κωσταντῆ — ἄρχισε ὁ γέρος ἀνάσπτενάζοντας — καὶ ταξίδευα μὲ τὸ συχωρεμένο τὸν πατέρα μου, καλῶρα ὅπως κι' ἐσὺ μαζὶ μου. Ἦταν λίγους μῆνες πρὶν πεθάνῃ. Εἶχαμε κάνει τότε ἓνα

ταξίδι στὴν Κωνσταντζα τῆς Ρουμανίας. Φορτώσαμε, κι' ἓνα πρωινὸ βάλουμε πλώρη γιὰ τὴν Πόλη. Ἐκεῖ θὰ ξεφορτώναμε, κι' ἀπὸ κεῖ θὰ τραβοῦσαμε γιὰ τὴ Μαρσίλλια νὰ πάρουμε κρasiά.

Φτάσαμε στὴν Πόλη μὲ τὸ καλὸ, ξεφορτώσαμε τὸ μισὸ φορτίο καὶ φύγαμε γιὰ τὴ Μαρσίλλια.

Μέχρι τὴν Ἰταλία τὸ ταξίδι μας πῆγε πρῖμα. Ξέχασα νὰ σοῦ πῶ, πὼς περάσαμε ἀπ' τὴ Σκύρο καὶ κάναμε Πρωτοχρονιά μὲ τοὺς δικούς μας, κι' ἀπὸ κεῖ συνεχίσαμε τὸ ταξίδι μας.

Παραμονὴ τῶν Φώτων ἤμαστε καμμιὰ τριανταριά μίλλια ἔξω ἀπ' τὴν Κορσική. Ὁ συχωρεμένος, τὸ βράδυ ἐκεῖνο, φαινόταν στενοχωρημένος. Ὁλοένα κύτταγε τὸν οὐρανὸ καὶ τὸ βαρόμετρο καὶ δὲν μίλαγε.

—Τί ἔχεις πατέρα ἀπόψε; τοῦ λέω κάποια στιγμή.

—Τίποτα, Ἀντρίκο. μόνο πῆγαινε καὶ πὲς στὸν λοστρόμο νὰ μουδάρη ἀμέσως τὰ πανιά, καὶ νὰ μαϊνάρῃ τοὺς παπαφίγκους, γιὰτὶ ὁ καιρὸς δὲν μοῦ καλοφαίνεται.

Ἐγὼ ἔτρεξα ἀμέσως, βοήθησα τοὺς ναῦτες καὶ σὲ λίγη ὥρα πῆγα στὸν πατέρα μου καὶ τοῦπα πὼς ὄλα εἶναι ἐν τάξει.

—Κύτταξε, μοῦπε, τὸ καντήλι καὶ πῆγαινε νὰ πλαγιάσης.

Τὰ ξημερώματα θὰ σὲ χρειαστῶν. ἄντε.

Κατέβηκα στὴν καμπίνα. Μὰ ὕπνος δὲν μοῦ κόλλαγε. Ξεκουράστηκα λίγο καὶ βγήκα πάλι ἐπάνω. Ὁ καιρὸς στ' ἀλήθεια εἶχε χαλάσει.

θια. Ἐν τούτοις ὁ Ἅγιος Παῦλος δὲν πειράχτηκε καθόλου. Στέκεται κάτασπρος καὶ ἐπιβλητικὸς ὑψώνοντας τὸ ἀνάστημά του μέχρι τὸν οὐρανὸ, ὅπως ἐπιβλητικὴ καὶ περήφανη στάθηκε ἡ Αὐτοκρατορία κατὰ τίς δύσκολες ἡμέρες.

Οἱ Ἄγγλοι ὅμως δὲν κάμπτονται εὐκολα. Ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμο ἄρχισαν νὰ ἐργάζονται στὰ σοβαρά γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τῆς χώρας τους. Καινούργια κτίρια ὑψώνονται καθημερινῶς ἐκεῖ πού πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια κά-

πιζαν τὰ ἐρείπια. Καινούργια ἐργοστάσια ἀντικαθιστοῦν αὐτὰ πού κατεδάφισαν τὰ γερμανικὰ ἀεροπλᾶνα. Μὰ οἱ Ἄγγλοι προχωροῦν σταθερὰ στὸν δρόμο τους. Κουράζονται, στεροῦνται, μὰ προχωροῦν στὰ σίγουρα γιὰ ν' ἀνορθώσουν τὸ μεγαλεῖο τῆς Αὐτοκρατορίας, πού πληγώθηκε θανάσιμα, ἀλλὰ πού δὲν λύγισε ποτέ.

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δ.Ε.Α. Πεζικοῦ

σύννεφα βαρειά κυλούσαν στον ούρανο και τα ξάρτια σφύριζαν τον παράξενο σκοπό τους.

Ξημέρωσε σιγά σιγά, μα ό άέρας δυνάμωνε. Ένας βορηάς δυνατός φυσούσε στη μπάντα μας και σε λίγο τα κύματα βουνά ξέπλεναν τό καράβι μας. Ταξιδεύαμε με δύο μόνο πανιά κι' αυτά καλά μουδαρισμένα... Ό γέρος στο τιμόνι. Δέν σάλευε. Πήγα σιμά του.

— Σήμερα είναι Φώτα, Αντρέα, μούπε. Ό Σταυρός, μεγάλη ή χάρι του, πέφτει στη θάλασσα. Θα κόψη ό παληόκαιρος, ποθ θα πάη!

Δέν πρόλαβε να τελειώση την κουβέντα του και μιá σπηλιάδα άγρια έπεσε πάνω στα πανιά μας. Τό καράβι έγειρε άπτότομα. Ό πατέρας τιμόνεψε γρήγορα και ξέφυγε. Μα τό πριμιό πανί και μισό άρμπουρο είχαν κουρελιαστή.

— Μαϊνάρετέ το όλο, φώναξε, μαζέψτε το. Τρέξε Αντρέα.

Έκτελέσαμε τις διαταγές του. Αφήσαμε τον κόντρα φλόκο κι' ένα πανί μόνο. Μα ό καιρός άγρίευε πότερο. Με τό ζόρι κάναμε 1—2 μίλια, μόλις να κρατιώμαστε.

Κάποια στιγμή έρχεται ένας ναύτης και λέει στο γέρο:

— Καπετάνιο, κάνουμε νερά, τ' άμπάρι έχει πλημμυρίσει.

— Γρήγορα στις τρόμπες πρόσταξε! Και σύ, μου λέει, πήγαινε κάτω, φέρε μου τό Σταυρό και κείνα τα λουλούδια από τό εικονοστάσιο. Κι' άτάραχος κρατούσε τό τιμόνι.

Έφερα τό σταυρό, όπως μου είπε. Τότε εκείνος διάταξε όλους να παρατήσουν κάθε δουλειά και να μαζευτούν στην πρύμη του καραβιού. Έμεινε μόνο ό τιμονιέρης στη θέση του.

Ό πατέρας τότε, αφού γονάτισε και μαζί του όλο τό πλήρωμα, είπε μιá προσευχή και μετá σηκώθηκε κι' άρχισε να ψάλλη:

«Έν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε...»

Και έρριξε τό σταυρό στη θάλασσα. Όλοι στεκόμαστε σαν άπολιθωμένοι και με δάκρυα στα μάτια. Ήταν άλήθεια, παιδί μου, κάτι τό συγκινητικό να βλέπης μέσα σ' εκείνη τη χάσι κόσμου, την άντάρα της θύελλας, έμάς μαζεμένους στην πρύμη του καραβιού, που άγρια τδδερναν τα κύματα, να ρίχνουμε τό σταυρό. Σάν τέλειωσε κι' αυτό, όλοι με καινούργια πίστι και δύναμι άρχισαμε τη δουλειά.

Φτιάχναμε όπως-όπως τις ζημιές και μπάλωναμε τα πανιά πρόχειρα. Ό καιρός σε λίγες ώρες καλμάρισε και τό πλεούμενό μας τσακισμένο, άλλά περήφανο, έφτασε στη Μαρσίλλια.»

Γι' αυτό παιδί μου, μούπε τελειώνοντας, μη φοβδσαι ποτέ ούτε φουρτούνες και ραγάνια ούτε τελώνια. Πάντα νάχης πίστι στο Σταυρό και στον Άη Νικόλα μας. Με τη βοήθειά τους θδσαι πάντα νικητής...

M. K.

1) Από του 7ου τεύχους της ή «**ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ** του **ΣΩΜΑΤΟΣ ΥΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ**» εισήλθεν εις τό δεύτερον έ.ος της έκδόσεώς της. Έπλούτισε την ύλην της (κυρίως επιστημονικήν) και ηύξησε τας σελίδας και τό σχήμα της.

Είναι μιá θαυμασία έκδοσις, ή όποία τιμá τον Στρατόν μας και ιδιαιτέρως τό άδελφόν ΣΥΠ. Της εύχόμεθα καλήν πρόοδον και εις την νέαν αξιέπαινον προσπάθειάν της.

2) Ό «**ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ**» εξακολουθεί να παρουσιάζεται σε κάθε τεύχος του βελτιωμένος και εις την εμφάνισιν και εις την ύλην του. Τό τελευταίον του τεύχος είναι από τα καλλίτερα που έχουν έκδοθῆ, αν όχι τό καλλίτερον. Στις σελίδες του ηύραμε θέματα θρησκευτικά, φιλολογικά, κοινωνιολογικά μουσικά, ιστορικά, επιστημονικά κ.λ.π. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στο Γραφείον Τύπου Μακρονήσου, που κατορθώνει και παρουσιάζει ένα περιοδικό με τέτοια πρωτοφανή ποιικιλία ύλης.

3) Ό «**ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ**» δεκαπενθήμερος έφημερίς της XI Μεραρχίας. Μιá εξαιρετικά επιμελημένη έφημερίς, τυπωμένη σε δύο χρώματα. Δέν απέχει καθόλου των ημερησίων άθηναικών έφημερίδων και σε πλούτο ειδησεογραφικής ύλης και σε εμφάνισι.

4) Τα «**ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ**» συνεχίζουν την έκδοσίν των κάθε έβδομάδα. Η Διεύθυνσις Τύπου του ΓΕΣ έχει κατορθώσει να εκδίδη μιάν τόσο άριστην στρατιωτικήν έφημερίδα, ώστε ή κυκλοφορία της να είναι πολύ μεγάλη και έντός της Πατρίδος μας και εις όλα τα άλλα μέρη του έξωτερικού, όπου εύρίσκονται Έλληνες, οι όποιοι είναι τακτικοί άναγνώσται της.

Πολλά από τα άρθρα των «**Στρατιωτικῶν Νέων**» κρίνονται ως διεθνούς σημασίας και άναδημοσιεύονται από ξένας έφημερίδας ή ή περίληψις των μεταδίδεται από ραδιοφωνικούς σταθμούς.

5) Τώρα τελευταίως άρχισαν να εκδίδονται σε κομψά μικρά τεύχη τα έβδομαδιαία προγράμματα των Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν Ένόπλων Δυνάμεων. Όλα, έκτός του προγράμματος, διαθέτουν και μερικές σελίδες για ποιήματα, μικρά φιλολογικά κομμάτια και εύθυμα σκίτσα.

6) Ό «**ΦΡΟΥΡΟΣ**» ή μοναδική θρησκευτική έκδοσις του Στρατού μας, άνέστειλε την έκδοσίν του, άγνωστον διατί. Ό στρατός ησθάνθη πολύ την έλλειψιν του «**Φρουρού**» και τον άνεζήτησε. Έλπίζομεν ή διακοπή αυτή να είναι παροδική και εύχόμεθα να ιδούμε σύντομα την επανέκδοσίν του.

7) Η II Μεραρχία εκδίδει την «**ΑΘΗΝΑ**» τακτικά κατά δεκαπενθήμερον. Τα έγκυρα άρθρα, οι εύθυμες στήλες, και τό ζωντανό ρεπορτάζ της έφημερίδος αυτής, κρατούν πάντα τό ενδιαφέρον του άναγνώστου, από τις πρώτες στήλες ως τις τελευταίες.

ΜΕΓΑΛΗ Πέμπτη τοῦ 1821. Στὴ γλυκοκύριστη Χιό, ὁ κόσμος τραβᾷ ἀνύποπτος στὶς Ἐκκλησιὰς κι' οἱ νοικοκυρὲς στὰ σπίτια εἰτοιμάζουν τὸ φαγητὸ τῆς ἡμέρας.

Τίποτα δὲν προδίνει τὴν τρομερὴ καταστροφὴ πού ἐπέροχεται. Κι' ὅμως ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἔχει βγάλει τὴν ἀπόφασί της γιὰ τὸ ἦσυχον νησί. Ἡ τύχη τῆς Χίου ἔχει πιά κριθῆ. Ἡ καταστροφὴ τῆς εἶναι βεβαία...

Κι' ἐνῶ ὁ κόσμος προσεύχεται εὐλαβικὰ στὶς ἐκκλησιὰς, μιὰ φωνὴ πού σκουίζει σὰν βραχνᾶς, ἡ φωνὴ τοῦ ντελάλη, σκορπάει σ' ὅλη τὴν πόλι τὴν τρομερὴ εἶδησι:

— Ἡ Τούρκικη ἀρμάδα ἔρχεται!

Ξέρουν καλά οἱ χιῶτες πὼς ὁ Τούρκος δὲν παίξει. Ἐσήκωσαν κεφάλι μερικοὶ... Θὰ πλήρῳσαν κι' αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι μαζί τους, ἀκριβὰ τῆς ἀνταρσίας τους τὸ τόλμημα... Ἦξεραν πὼς τοὺς περιμένει ἡ σφαγὴ. Καὶ δὲν τοὺς μένει ἔτσι ἄλλη σαινίδα σωτηρίας ἀπὸ τὴ φυγὴ. Καὶ σπεύδουν ὅπως ὅπως νὰ σωθοῦν στὰ χωριά καὶ τὶς παραλίες.

Μαζὶ μὲ ὅλους εἶναι κι' ὁ γιατρὸς ὁ Συγγρός μὲ τὴ νεαρὴ του γυναῖκα, πού ἦταν μόλις 14 ἐτῶν, τὸν πεθερὸ του καὶ τὰ δυὸ ἀδέρφια τῆς γυναίκας του. Δὲν ἦταν κανένας πτωχὸς ὁ γιατρὸς Συγγρός. Σπουδασμένος στὴν Πίζα, εἶχε μεγάλη πελατεία στὴ Χιό, ἡ πολύφερνος ὅμως γυναῖκα του - τὸ γένος Νομικοῦ - εἶχαν ἀξήσει σημαντικὰ τὴν περιουσία του. Ἐτσι ζοῦσε ἡγεμονικὰ μὲ χλιδὴ πραγματικὴ. Ἦταν ὁ καλύτερος τοῦ νησιοῦ.

Μὰ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ ὁ Συγγρός διέτρεχε τοὺς μεγαλειτέρους κινδύνους. Κι' ἔτσι, μόλις μαθεύτηκε ἡ τρομερὴ εἶδησι, μαζέψε ὅσα μποροῦσε χρυσαφικά καὶ πολὺτιμα στολίδια καὶ ξεκίνησε γιὰ τὰ μαστιχοχώρια τῆς Χίου. Τραβούσε. Ἠοῦ; Κι' αὐτὸς δὲν ἤξερε! Σὰν τὸ κνηνημένο ἀγοῖμι τοῦ βουνοῦ, ἔτρεχε γιὰ νὰ βρῆ καταφύγιον. Τὸ βρῆκε. Ἐνας χωρικός τοὺς ἔκρυψε ὅλους στὸ σταῦλον τοῦ σπιτιοῦ του. Κι' ἦταν καιρὸς, γιὰτὶ σὲ λίγο ἡ πόλις τῆς Χίου εἶχε παραδοθῆ στὶς φλόγες καὶ στὴ σφαγὴ!... Ὁ γιατρὸς Συγγρός μιὰ νύχτα βγήκε γιὰ τὸ παράλιον. Εἶχε σκοπὸ νὰ νοικιάσῃ ἕνα καϊκι καὶ νὰ φύγῃ γιὰ κάποιο νησί! Μέρους τὸν περιέμεναν στὸν κρηψῶνα τους οἱ δικοὶ του. Μ' αὐτὸς δὲν φαινόταν. Κι' ἕνα γλυκοχάραμα τ' Ἀπριλίου τοῦ 1821 ἀποφάσισαν τὴν ἔξοδο. Θὰ πήγαιναν νὰ βροῦν τὸν γιατρὸν. Στὸ δρόμον τοὺς συνάντησαν οἱ Τούρκοι. Τοὺς ἔπασαν. Τοὺς δυὸ ἀνδρες τοὺς πετσόκοψαν. Τὴν γυναῖκα τοῦ Συγγροῦ τὴν πήραν, ὡμορφὴ καὶ νέα καθὼς ἦταν, γιὰ σκλάβαν καὶ τὴν πεθερά, τὴν κυρία Νομικοῦ, τὴν ἔδωξαν, ἀφοῦ τῆς πήραν ὅλα ὅσα εἶχε μαζί της. Μόνον πού ἡ κυρὰ Νομικοῦ εἶχε φροντίσει νὰ θάψῃ, κοντὰ στὸ σπίτι πού τὴν εἶχαν φιλοξενήσει, ἀρκετὰ τῶν ἄλλων!

Σὰν τρελλὴ ἡ μητέρα τοῦ Συγγροῦ ξαναγύρισε

στὴν πόλι Χιό. Τὸ σπίτι της εἶχε καῖ. Τράβηξε ὅμως γιὰ κάποιο ἀπὸ τὰ προξενεῖα, τὰ μόνα σπίτια πού οἱ Τούρκοι εἶχαν σεβασθῆ. Μὲ ἐνέργειες τοῦ προξένου ἐλευθερώθηκε ἡ Συγγροῦ, ἀφοῦ πληρώθηκε πανάκριβα. Καὶ στὸ τέλος ὅλοι μαζί, ὁ Συγγρός, ἡ γυναῖκα του, ἡ πεθερὰ του, ἀπένταροι σχεδόν, βρέθηκαν στὴ Μύκονο!... Ἀπὸ περιπέτειες σὲ περιπέτειες, ἀπὸ πτώχεια σὲ πτώχεια, ἀπὸ κακομοιριά σὲ κακομοιριά, ὁ Συγγρός φτάνει ρακένδυτος στὴν Πόλι!

Ἐκεῖ γεννιέται, στὰ 1830 πιά, κι' ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ὁ μετέπειτα μεγάλος ἐθνικὸς εὐεργέτης, γόνος δυὸ Χίων βαθυπλουτων, πού κατάντησαν στὸ τέλος ρακένδυτοι!...

Ἀπὸ τὴν Πόλι σύντομα ἀναγκάστηκαν νὰ φύγουν καὶ στὸ τέλος βρέθηκαν ἐγκατεστημένοι στὴν Ἄνδρον, ὅπου ὁ Ἀνδρέας Συγγρός πήρε τὰ πρῶτα μαθήματα.

Ἀπὸ δῶ ἀρχίζει ἡ μεγάλη σταδιοδρομία τοῦ Ἀνδρέα Συγγροῦ. Στὴ Σύρον συμπληρώνει τὶς σπουδὲς του. Καὶ στὸ τέλος στὴν Κωνσταντινούπολι βρίσκεται γιὰ νὰ δουλέψῃ. Μόλις ἀποβιβάζεται στὴν πόλι τῆς γεννήσεώς του ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς του τοῦ δίνει τὶς συμβουλές:

— Ὑπομονή, ποδάρια καὶ ὀλιγαί φωναί!...

Καὶ τοῦ ἐξήγησε:

— Πρέπει ν' ἀκοῦς ἀγογγύστως, ὄχι μόνον ὅσα δὲν ξέρεις, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα πού θὰ ξέρῃς καλλίτερα ἀπὸ τὸν προϊστάμενό σου. Ἀκολουθεῖ με, ἀκουε καὶ σιώπα!...

Οἱ συμβουλές αὐτὲς στάθηκαν γιὰ τὸν Συγγρόν νόμοι, κι' ἐπέτυχε στὴ ζωὴ του. Ὁ ἀδελφὸς του προέβλεπε τὸ μέλλον του. Στὸ γραφεῖο τοῦ Νικολάου Λαμμανοῦ γίνηκε σιγά-σιγά προϊστάμενος. Ἰδρυσεν ἐπιχειρήσεις στὴν Πόλι, στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι.

Βαθύπλουτος ἔγινε. Μὰ ποτὲ δὲν λησμονοῦσε ὅτι ὁ πλοῦτος ἔχει τὶς ὑποχρεώσεις του. Καὶ ἐξώδευεν ἀφειδῶς. Ὁ «Ἐδαγγελισμὸς» εἶναι ἔργον του. Βουλευτὴς κατόπιν προσέφερε σοβαρὰς ὑπηρεσίες. Ἐπειτα τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, οἱ φυλακὲς Συγγροῦ, εἶναι ἔργα του. Καὶ πεθαίνοντας στὸ 1899, ἀφῆκεν ὅλη του τὴν περιουσία σὲ ἔργα κοινωνικῆ, στὴν Πόλι καὶ στὴν Ἀθήνα.

Ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, σὲ ἡλικία 70 περίπου χρόνων, ἀφῆκε τὸν κόσμον τῶν ζώντων ἡρεμὸς καὶ γαλήνιος. Ἦταν ἀποφασισμένος νὰ νικήσῃ στὴ ζωὴ του. Καὶ νίκησε. Γι' αὐτὸ εἶχε κάθε δικαίωμα στὴ δύσι τοῦ βίου του νὰ φωνάξῃ:

«Ὁ βίος μου ὑπῆρξε πολυκύμαντος ἀπὸ τοῦ μηδενὸς σχεδόν ὀρηκθῆς καὶ εἰσελθὼν εἰς τῆς ζωῆς τὴν πάλιν, θεῖα συνάρσει, ἡδυνήθην νὰ παλαίσω ἐπιτυχῶς καὶ νὰ φθάσω ἐκεῖ ὅπου οὐδέποτε εἶχον φαντασθῆ κατα τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου μου».

A. M.

ΜΙΑ ΣΟΦΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ένας Έβραϊός έμπορος, ο Μουλόχ Λιβινστάϊν, είχε κάποτε ένα περίσσευμα ξέξ υποκαμίσων. Αυτή η ιστορία τόν άπα-σχολούσε πολύ και ήθελε με κάθε θυσία— όσο τó δυνατόν λιγώτερο όδυνηρά βέ-βαια—νά βρη έναν τρόπο νά τά πουλήση. Οί σκέψεις του όμως δέν τόν ώδηγούσαν σέ κανένα θετικό συμπέρασμα και γι' αυτό άπεφάσισε νά καταφύγη στά φώτα του συνεταίρου του Χαΐμ. Ό Χαΐμ, ά-κουσε τήν ύπόθεση και δέν άργησε νά βρη τήν λύση.

— Άκουσε, Μουλόχ, είπε στό συνε-ταίρο του. Για νά πουλήσης τά πουκάμι-σα πρέπει νά καταφύγης σ' ένα κόλπο:

Θά στείλεις τά ξέξη πουκάμισα στόν συμπατριώ-τη μας τόν Μπλούμ, με μιά άπόδειξη πού θά λήη ότι τού στέλνεις πέντε. Ό Μπλούμ, για νά έπωφεληθη τής εύκαιρίας νά καταχρασθη τó ένα πουκάμισο, θά σου στείλη τήν αξία τών άλλων πέντε. Έτσι θά δώσης τó περίσσευμά σου, χωρίς νά ύποστης καμιά σχε-δόν ζημία.

Ό Μουλόχ βρήκε σωστή τή συμβουλή και έσπευσε άμέσως νά τήν εφαρμόση.

Λίγες ήμέρες άργότερα οί δυό συνεταίροι συναν-τήθηκαν πάλι.

— Μě κατέστρεψες! φώναξε ό Μουλόχ στόν Χαΐμ μόλις τόν είδε.

— Γιατί; Δέν έστειλες τά πουκάμισα, όπως σου είπα.

— Τά έστειλα. Ό Μπλούμ όμως, αντί νά αγοράση τά πέντε πουκάμισα, προτίμησε νά μου τά στείλη πί-σω με μιά σημείωσι πού έλεγε πως δέν χρειάζεται κανένα άπό τά πέντε πουκάμισα. Μ' αυτόν τόν τρόπο κράτησε τó έκτο πουκάμισο, κι' έγώ δέν πήρα δεκάρα!

Βιταμίν

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Νάμωνα λέει Δοχίας, παρακατιανός εκείνος,

— "Ε! σύ, πρόην κύο - Δοχία γρήγορα στην άγγαρεία' στις πατάτες, στο καζάνι' τρέχα φώναζε τόν Γιάννη τόν Φαοδή, τόν χωριανό μου, φέρε μου τó πρωϊνό μου!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΡΑΓΔΑΙΑΝ ΠΡΟΕΛΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑ- ΤΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Ο.Η.Ε. ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΡΕΑ
Ο ΜΑΚ ΑΡΟΥΡ
"Ηλπιζαν πως θα μάς
έρικναν ετόν πάτον
μα ταύς ρίζαμε στα
ή Πάττον"

Σκίτσο τού στρατιώτου ΔΡΟΥΓΑ Α.

« Δεσποινίς 39 έτών, άρίστης οικογενείας, ήθικη, νοι- κοκυρά, μορφωμένη, διαθέτουσα πολυκατοικίαν αξίας 2000 λιρών και μετρητά, ζητεί σύζυγον άξιοπρεπή, μορφωμένον, άνώτερον υπάλληλον ή έργοστασιάρχην.»

— Καλά. Έχετε όμως τά προσόντα, πού γράφει ή άγγελία;

ΤΟ ΤΑΜΜΑ

Δυό Μουσουλμάνοι, ταξιδεύοντας κάποτε σέ τρικυμισμένη θάλασσα και κινδυνεύοντας νά πνιγούν, είχαν τάξει στον προφήτη τους, τόν Μωάμεθ, εάν σωθούν, νά πάνε μέ τά πόδια άπ' τή Μεδίνα ώς τήν Ιερή Μέκκα, άφοϋ βάλουν μέσα στά ύποδήματά τους φακές.

Όπωςδήποτε, τό καράβι μέ τό όποιο ταξίδευαν διέφυγε τόν κίνδυνο. Οί δυό Μουσουλμάνοι βγήκαν σώοι και άβλαβείς στην ξηρά και σαν εύλαβείς άνθρωποι σκέφθηκαν νά πραγματοποιήσουν τό τάμμα τους.

Έφθασαν λοιπόν στή Μεδίνα και ένα πρωί, άφοϋ έβαλαν φακές μέσα στα ύποδήματά τους, ξεκίνησαν μέ τά πόδια για τή Μέκκα.

Ό ένας προχωρούσε μέ άνεσι και κύτταζε ειρωνικά τόν άλλο που κούτσαινε και άφηνε σέ κάθε βήμα του έπιφωνήματα πόνου. Περπάτησαν 2-3 ώρες, αλλά ό δεύτερος σταμάτησε. Ήταν αδύνατο νά προχωρήση.

— Αútés οί φακές, είπε, μου τρυπούν τις πατούσες σαν νά είναι πρόκες. Υποφέρω φρικτά.

— Όπωςδήποτε πρέπει νά συνεχίσουμε, μη ξεχνάς τό τάμμα.

— Καλά άνθρωπέ μου, αλλά όσο μπορώ. Έσένα δέν σέ ένοχλούν οί φακές;

— Όχι!

— Όχι; Πώς δέν πονάς, βρέ άνθρωπέ μου; Πέ μου σέ παρακαλώ, τί πρέπει νά κάνω για νά μη πονώ;

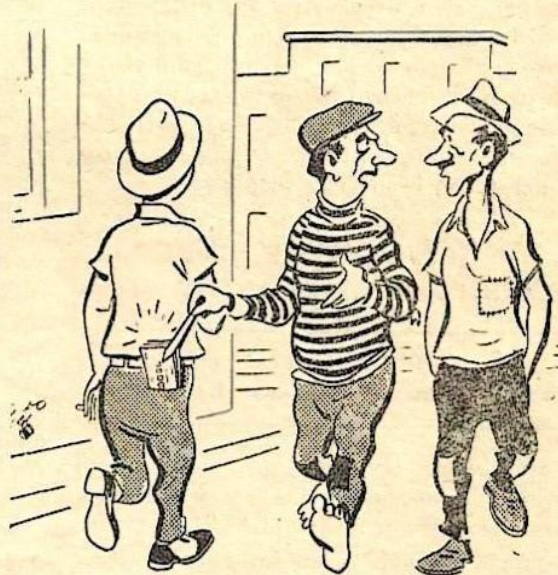
— Ό,τι έκανα κι' έγώ!

— Δηλαδή;

— Νά βράσης τις φακές κι' έπειτα νά τις βάλης μέσα στα ύποδήματά σου!..

ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΗΣ

« Η Τράπεζα καθυστερεί τήν ανταλλαγή των παλαιών χαρτονομισμάτων μέ τά νέα ». (Ο, ΤΥΠΟΣ)

— Νά πάρ' ή όργή! Άκόμα αυτά τά κουρέλια κυκλοφορούν και δέν μπορεί κανείς νά κάνη τή δουλειά του χωρίς τσιμπιδάκι!

ΣΤΕΛΙΟΥ

ΦΑΝΤΑΡΟΥ

Λογίας μου φαντάρος
άφεντιά μου καπογάλος.

— Έ! σύ, πρώην κύο-Λογία.

Έν' κατάστασις αυτή;

Περισφύρια λυμένα;

Τά κουμπιά σου τ'είν' κομμένα;

Κόιτε «πρώην», προσοχή!

Στήν καλλιόπη κατ' εύθεϊαν!

ΕΤΑΝ ΟΙ ΣΥΝΔΑΙΤΗΜΟΝΕΣ

ΕΛΘΟΥΝ ΣΤΑ ΚΕΦΙΑ

Δέν είναι τίποτα! Ό κ. ύποπλοίαρχος ζητάει νά φέρουν τό άλάτι!

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΥΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ἀνακεφαλαίωσης 3ου και 4ου μαθήματος.

Στά δύο τελευταία μαθήματα εξετάσαμε τὰ παρακάτω θέματα:

1. Ὡρισμένα εἶδη ἀκτινοβολουμένης ἐνεργείας διακρίνονται ὑπὸ μορφῆν κυμάτων κίθέρως. Τέτοια εἶδη εἶναι τὸ φῶς, ἡ θερμότης, τὰ ραδιοκύματα.
2. Ἡ ἔννοια ἐνὸς μέσου καλουμένου «αἰθῆρ» εἶναι δεκτή σὺν ἀξίωμα, δηλ. χωρὶς ἀπόδειξι, γιὰ λόγους πρακτικούς.
3. Ἡ ἀκτινοβολουμένη ἐνέργεια διακρίνεται διὰ μέσου τοῦ κίθέρως μὲ ταχύτητα 186.000 μιλίων ἢ 300.000.000 μέτρων τὸ δευτερόλεπτο.
4. Τὸ μήκος κύματος προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν συχνότητα μὲ τὴν ὅποια πάλλεται ἡ πηγὴ τοῦ κύματος. Τὰ ὁρατὰ κύματα φωτός ἔχουν μήκος 0,00004 — 0,00008 τοῦ ἑκατοστομέτρου. Τὰ κύματα τῆς θερμότητος 0,00008 — 0,01 τοῦ ἑκατοστομέτρου. Τὰ ραδιοκύματα 0,01 τοῦ ἑκατοστομέτρου — 30 χιλιόμετρα.

5. Γιὰ νὰ ἔρωθμε τὸ μήκος ἐνὸς κύματος κίθέρως διακρούμε τὰ 300.000.000 μέτρα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πηλυσίσεων (ἢ κύκλων) στὸ δευτερόλεπτο.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴ αὐτῆ, εἰσηλθόμε στὴ μελέτη τοῦ ἀσυρμάτου καὶ ἐξετάσαμε τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὅποια ἀποτελεῖται ὁ δέκτης. Τὰ μέρη αὐτὰ εἶναι τὸ σύστημα κεραίας—ἀντιβάρου, τὸ ὁποῖον συλλέγει τὰ ραδιοκύματα τὸ σύστημα συντονισμοῦ γιὰ τὴν ἐπιλογή τοῦ σταθμοῦ ποῦ ἐπιθυμοῦμε ν' ἀκούσωμε μὲ σύγχρονον ἀποκλεισμοῦ ὄλων τῶν ἄλλων, ὕστερα ὁ φωρατής, ὁ ὁποῖος μεταβάλλει τὴν μορφή τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ποῦ παράγεται στὸν δέκτη ἀπὸ τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα, καὶ τὸ καθιστᾷ κατάλληλον νὰ θέτῃ σὲ λειτουργίαν τὸ μεγάρωνο, τὸ ὄργανο, ζηλατῆ, ποῦ παράγει τελικὰ τὸν ἦχον.

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΦΩΡΑΤΗΣ

24. Ὁ φωρατής

Ὑπάρχουν ἀρκετοὶ τρόποι μετατροπῆς τοῦ ρεύματος ἀπὸ ἓνα εἶδος σὲ ἄλλο. Ὁ ἀπλούστερος ἴσως εἶναι νὰ ἀναγκάσωμε τὸ ρεῦμα νὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ ἓνα ὄργανο ὅπως εἶναι ὁ γαληνίτης. Ἡ διέλευσις ἀπὸ τὸν γαληνίτη μετατρέπει τὸ ρεῦμα τοῦ συστήματος κεραίας—ἀντιβάρου σὲ ρεῦμα ἱκανὸ νὰ θέτῃ σὲ λειτουργίαν τὸ ἀκουστικὸ καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀκούωμε τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα ὡς ἦχους. Ἡ συσκευή χάρις στὴν ὁποία ἐπιτυγχάνομε στὸν ἀσύρματο αὐτὴ τὴν μετατροπὴ ὀνομάζεται *φωρατής*.

Μάθημα Πέμπτον

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΡΑΙΑΣ—ΑΝΤΙΒΑΡΟΥ

ΘΕΜΑ 1: Πῶς κατασκευάζεται μιὰ ἀπλή κεραία;

ΘΕΜΑ 2: Πῶς συνδέεται ἡ κεραία μὲ τὸ ἔδαφος;

Πρὶν συνεχίσωμε τὴν μελέτη τοῦ ζητήματος ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ, ἄς προσπαθήσωμε νὰ καθορίσωμε τι ἐπιδιώκομε νὰ κάνωμε.

Ἡ σειρά τῶν μαθημάτων ποῦ ἀρχίσαμε ἀποβλέπει στὴν μελέτη τοῦ ἀσυρμάτου μὲ τὴν ἀκόλουθη σειρά:

1) Νὰ ἐξετάσωμε ποιά εἶναι τὰ μέρη ἐνὸς δέκτου ἀσυρμάτου.

2) Πῶς συνδέονται, τὰ μέρη αὐτὰ, μεταξὺ τῶν καὶ πῶς λειτουργοῦν.

3) Πῶς ἐξηγεῖται ἡ λειτουργία τῶν μερῶν αὐτῶν.

Εἶδαμε, μέχρι σήμερα, ὅτι τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα προσβάλλουν τὴν κεραία καὶ δημιουργοῦν μιὰ ἠλεκτρικὴ πίεσι, ποῦ λέγεται ἠλεκτρογενετική δύναμις (H.E.Δ). Ἡ δύναμις αὐτὴ προκαλεῖ τὴν ἐμφάνισι ἐνὸς ἀσθενοῦς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ποῦ παλινδρομεῖ μέσα στὸ σύστημα κεραίας—ἀντιβάρου. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ ρεῦμα αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀσθενές, πρέπει ἡ κεραία καὶ τὸ ἀντίβαρον νὰ κατασκευασθοῦν μὲ τὸν καλύτερον τρόπο.

25. Ἡ κεραία

Γιὰ συνηθισμένη λήψι ἐνὸς ραδιοφωνικοῦ πομποῦ, ἡ κεραία τοῦ δέκτου μας μπορεῖ νὰ κατασκευασθῇ μὲ πολὺ ἀπλὸν τρόπο. Παίρνομε ἓνα κομμάτι σύρμα μήκους 25 μέτρων. Τὸ σύρμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπομονωμένο ἢ γυμνὸ, ἀπαραιτήτως ὅμως χάλκινο. Νο 12 ἢ Νο 14. Γιὰ νὰ ἔχωμε καλὴ ἀπόδοσι, τὸ στήνομε ὅσο ψηλότερα εἶναι πρακτικῶς δυνατὸ, φροντίζοντας νὰ μὴ ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ κανένα ξένο σῶμα, κυρίως μετάλλινον. Στὰ δύο του ἄκρα ἔχομε τοποθετήσῃ δύο μονωτήρες γιὰ νὰ ἐμποδίσωμε τὴν διαρροὴ τοῦ ρεύματος.

Οἱ μονωτήρες εἶναι κατασκευασμένοι ἀπὸ μιὰ οὐσία ποῦ ἐμποδίζει τὴν διέλευσι τοῦ ρεύματος. Τέτοιες οὐσίες εἶναι τὸ γυαλί, ἡ πορσελάνη, ὁ βακελίτης καὶ τὸ σκληρὸ κόμμι. Ἐὰν μιὰ γραμμὴ μεταφορᾶς ἠλεκτρικῆς ἰσχύος ἢ ἓνα ἠλεκτροφόρον σύρμα ἐνὸς ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου βρισκονται στὴν ἴδια περιοχί, ἡ κεραία μας πρέπει νὰ ἔχη κατεύθυνσι κάθετο πρὸς τὴν γραμμὴν ἢ τὸ σύρμα.

26 Ἡ κάθοδος τῆς κεραίας

Μετὰ τὴν κεραία, θὰ ἐξετάσωμε τὴν κάθοδον. Ἡ κάθοδος εἶναι ἓνα κομμάτι σύρμα ὅμοιον μὲ τὴν κεραία. Τὸ ἓνα ἄκρον τῆς συνδέεται μὲ τὴν κεραία καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὸν δέκτη. Ἄν εἶναι δυνατόν, ἡ κεραία καὶ ἡ κάθοδος τῆς καλὸν εἶναι νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ ἓνα μονοκόμματο σύρμα. Ἄν ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ συνδέσῃς δύο κομμάτια σύρμα γιὰ νὰ φτιάξῃς τὴν κάθοδο ἢ ἂν χρειάζεται νὰ συνδέσῃς τὴν κάθοδο μὲ τὴν κεραία, φρόντισε νὰ ξύσης καλὰ τὶς ἄκρες τῶν δύο συρμάτων μ' ἓνα μαχαίρι ἢ μὲ γυαλόχαρτο. Ὑστερα ἔνωσε τὰ δύο σύρματα, ὅσο πιὸ στερεὰ μπορεῖς. Γιὰ νὰ ἔχῃς καλύτερη ἀπόδοσι, ἐνίσχυσε τὸ σημεῖο τῆς ἐνώσεως μὲ συγκόλλησι. Τέλος, τύλιξε τὴν σύνδεσι μὲ μιὰ ταινία γιὰ νὰ προλάβῃς τὴν ὀξείδωσι ποῦ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ὁ ἀέρας.

Ἡ κάθοδος τῆς κεραίας πρέπει νὰ βρισκται σὲ ἀπόστασι 15 ἑκατοστομέτρων ἀπὸ τὸν τοῖχον καὶ τὰ γύρω ἀντικείμενα. Στὸ δωμάτιον μπαίνει συνήθως ἀπὸ τὸ παράθυρον. Γιὰ ν' ἀποφύγωμε νὰ καταστρέψωμε τὸ ξύλινόν του πλαίσιον, μποροῦμε νὰ κόψωμε

την κάθοδο και να παρεμβάλωμε μιὰ πεπλατυσμένη και μονωμένη μεταλλική ελαστική ταινία.

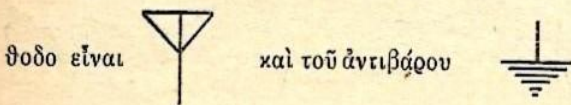
Ἡ ταινία αὐτή ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς καθόδου και περνᾷ κάτω ἀπὸ τὸ παραθυρόφυλλο, χωρὶς νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀνοίγμα και τὸ κλείσιμο τοῦ παραθύρου. Τὴν ἐσωτερικὴ ἀκρὴ τῆς ταινίας τὴν συνδέομε μ' ἓνα μονωμένο χάλκινο σύρμα ποὺ φθάνει στὸν ἀκροδέκτη κεραίας τοῦ δέκτη μας.

Γιὰ καλὴ ἀπόδοσι, ἡ κάθοδος ἀπὸ τὴν κεραία ὡς τὸν δέκτη πρέπει νὰ ἔχῃ μῆκος περίπου 7,5 μέτρα.

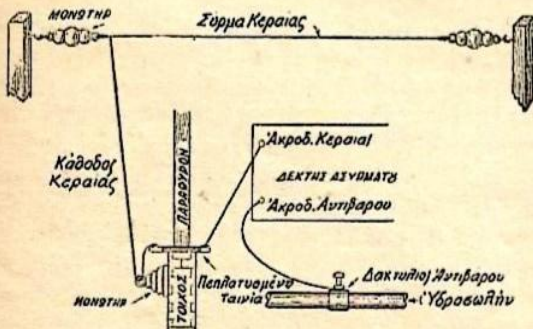
27. Τὸ ἀντίβαρον

Ὑπολείπεται νὰ ἐξετάσωμε τὸ ἀντίβαρο. Ἡ καλύτερη ἐπαφὴ μὲ τὸ ἔδαφος γίνεται μέσῳ ἑνὸς ὕδρωσωλήνος. Μποροῦμε ἀκόμη νὰ χρησιμοποιήσωμε τὸ «σῶμα» κεντρικῆς θερμάνσεως (radiateur), ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλον σωλήνα ποὺ φθάνει στὸ ἔδαφος. (Οἱ σωλήνες τοῦ ἀεριοφωτός δὲν πρέπει, σὲ καμμιὰ περίπτωση, νὰ χρησιμοποιοῦνται). Ὅταν βρῆς τὸν σωλήνα ποὺ θὰ χρησιμοποιήσῃς, ξῦσε τὸ χρῶμα ποὺ καλύπτει τὴν ἐπιφάνειά του στὸ σημεῖο ποὺ σχεδιάζεις νὰ κἀνῃς τὴν σύνδεσι. Ὑστερα τύλιξε γύρω ἀπὸ τὸ καθαρὸ μέρος τοῦ σωλήνος ὠρισμένες σπείρες ἀπὸ χάλκινο γυμνὸ σύρμα. Εἶναι προτιμώτερο, πάντως, νὰ προμηθευθῆς ἓνα «δακτύλιο ἀντιβάρου», ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κατασκευάζονται εἰδικῶς γι' αὐτὴν τὴν δουλειά. Τέλος σύνδεσε τὶς σπείρες ἢ τὸν δακτύλιο και τὸν ἀκροδέκτη ἀντιβάρου μ' ἓνα μονωμένο χάλκινο σύρμα. Τὸ σύρμα αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τύπου Νο18 και ὅσο τὸ δυνατὸ βραχύτερο.

Ὅταν κάνωμε τὸ διάγραμμα τοῦ δέκτη μας χρησιμοποιοῦμε διάφορα σύμβολα ποὺ παριστάνουν τὰ διάφορα μέρη του. Τὸ σύμβολο τῆς κεραίας μὲ τὴν κά-

Πρέπει νὰ ἔχωμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι τὸ σύστημα κεραίας — ἀντιβάρου ποὺ περιγράψαμε εἶναι ἑξαιρετικῶς ἀπλό. Παρακάτω θὰ γνωρίσωμε ἄλλους τύπους κάπως πολυπλοκώτερους.

Σχ. 12 διάγραμμα ποὺ δείχνει τὴν ἐγκατάστασι τοῦ συστήματος κεραίας — ἀντιβάρου

ΘΕΜΑ 1: Ποιῆς ἀρχῆς διέπουν τὸ σύστημα συντονισμοῦ;

ΘΕΜΑ 2: Τί εἶναι αὐτεπαγωγή και τί χωρητικότης;

Ἔχομε μάθει, σὲ προηγούμενο μάθημα, ὅτι τὸ σύστημα συντονισμοῦ ἐπιλέγει τὸν ἐπιθυμητὸ σταθμὸ, ρυθμίζοντας τὴν φυσικὴ συχνότητα τοῦ δέκτη μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ βρίσκεται *σὲ συνήχησι* μὲ τὴν συχνότητα τοῦ πομποῦ. Ἄς δοῦμε τί εἶναι ἔκεινο ποὺ προσδιορίζει τὴν φυσικὴ συχνότητα τοῦ δέκτη.

Ἄν ἐξετάσωμε προσεκτικὰ τὸ σύστημα συντονισμοῦ, βλέπομε ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μέρη, ἓνα πηνίο ἀπὸ σύρμα ποὺ προκαλεῖ τὴν *αὐτεπαγωγή* και ἓνα πυκνωτὴ ποὺ μᾶς ἐξασφαλίζει τὴν *χωρητικότητα*.

Ἡ τιμὴ ποὺ μπορεῖ νὰ πάρῃ ὁ συνδιασμός τοῦ πηνίου και τοῦ πυκνωτοῦ προσδιορίζει τὴν φυσικὴ συχνότητα τοῦ δέκτη, ἀκριβῶς ὅπως τὸ μέγεθος και τὸ βάρος τοῦ διαπασῶν προσδιορίζει τὴν φυσικὴ συχνότητά του.

Τόσο ἡ αὐτεπαγωγὴ ὅσο και ἡ χωρητικότης εἶναι ἔννοιες μὲ τεχνικὸ περιεχόμενο και θὰ τὶς ἀναλύσωμε σὲ εἰδικὴ παράγραφο. Γιὰ τὴν ὥρα, ἄς γνωρίζωμε ὅτι *ἡ αὐτεπαγωγὴ* εἶναι μιὰ ἠλεκτρικὴ διαταραχὴ ποὺ προκαλοῦν(ῆ) ἐπάγουν) στὸ πηνίο τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα και ἡ *χωρητικότης* εἶναι ἡ ἱκανότης ἑνὸς πυκνωτοῦ νὰ συγκρατῆ ἢ νὰ ἐναποθηκεύῃ ἠλεκτρικὰ φορτία.

28. Ἡ αὐτεπαγωγὴ.

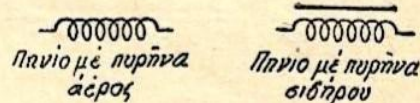
Ἡ διάταξις ποὺ χρησιμοῦμε γιὰ τὴν *αὐτεπαγωγή* ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα συρματῖνο σπειρώμα (πηνίο), τυλιγμένο γύρω ἀπὸ ἓνα σωλήνα ἀπὸ χαρτόνι ἢ βακελίτη. Ἡ ἠλεκτρικὴ τιμὴ τῆς διατάξεως αὐτῆς ἑξαρτάται ἀπὸ:

1) τὸν ἀριθμὸ τῶν στροφῶν ἢ σπειρῶν τοῦ σύρματος.

2) Τὸ μῆκος τοῦ συρματινοῦ πηνίου.

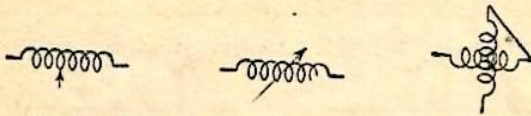
3) Τὴν διάμετρο τοῦ πηνίου.

4) Τὸν πυρῆνα, δηλ. τὸ ὑλικὸ μὲ τὸ ὁποῖο εἶναι γεμισμένος ὁ σωλήνας και ποὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀέρας ἢ σίδηρος. Γιὰ τὸ σύστημα συντονισμοῦ χρησιμοποιοῦνται συνήθως πηνία μὲ πυρῆνα ἀέρος. Ἡ μονὰς μετρήσεως τῆς αὐτεπαγωγῆς εἶναι τὸ ἄνρη (h) και τὸ μιλλιανρὸ (mh). Τὸ μιλλιανρὸ εἶναι τὸ χιλιοστὸ τοῦ ἄνρη. Τὶς διατάξεις αὐτεπαγωγῆς τὶς παριστάνομε μὲ τὰ παρακάτω σύμβολα:

Μποροῦμε νὰ ἐπιτύχωμε διαφορετικὴ τιμὴ αὐτεπαγωγῆς, ἂν μεταβάλωμε ἓνα ἀπὸ τοὺς παράγοντες ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω. Τὸ πιὸ εὔκολο εἶναι νὰ ἀλλάξωμε τὸν ἀριθμὸ τῶν σπειρῶν τοῦ πηνίου. Τὰ

ὄργανα μεταβλητῆς αὐτεπαγωγῆς συμβολίζονται μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ παρακάτω σύμβολα :

Ὅσάκις ἐπιθυμοῦμε νὰ παραστήσωμε τὴν αὐτεπαγωγὴν σὲ ἓνα ἠλεκτρικὸ τύπο ἢ σὲ μιὰ ἐξίσωσι χρησιμοποιοῦμε τὸ λατινικὸ γράμμα L .

29. Ἡ χωρητικότητα.

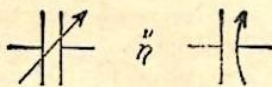
Ἡ χωρητικότης ἑνὸς συστήματος συντονισμοῦ ἐξασφαλίζεται χάρις σ' ἓνα ὄργανο ποὺ λέγεται **πυκνωτής**. Ὁ πυκνωτής εἶναι κατασκευασμένος ἀπὸ δύο ἢ περισσότερες μεταλλινὲς πλάκες τοποθετημέναι κατὰ σειρά. Γιὰ νὰ μὴ ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μεταξύ τους, παρεμβάλλομε ἀνάμεσα στὶς πλάκες μιὰ μονωτικὴ οὐσία ποὺ λέγεται **διηλεκτρικὸ** ποὺ συνίσταται συνήθως ἀπὸ ἀέρα, χαρτί, μίκα, λάδι ἢ γυαλί. Οἱ πλάκες κατασκευάζονται ἀπὸ ὄρειχαλκο, κασίτερο ἢ ἀλουμίνιο. Ἡ ἠλεκτρικὴ τιμὴ ἑνὸς πυκνωτοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ :

- 1) Τὴ συνολικὴ ἐπιφάνεια ποὺ ἔχουν οἱ πλάκες
- 2) τὴν οὐσίαν ποὺ χρησιμεύει γιὰ διηλεκτρικὸ.
- 3) τὸ πάχος τοῦ διηλεκτρικοῦ (ἢ τὴν ἀπόστασι μεταξύ τῶν πλακῶν).

Μονὰς μετρήσεως τῆς χωρητικότητος εἶναι τὸ φαραντ (Fd). Γιὰ τὶς ἀνάγκαι τοῦ ἀσυρμάτου χρησιμοποιοῦμε τὸ μικροφαραντ (mfd), ποὺ εἶναι ἓνα ἑκατομμυριοστὸ τοῦ φαραντ καὶ τὸ μικρὸ-μικροφαραντ (mmfd) ποὺ εἶναι ἓνα ἑκατομμυριοστὸ τοῦ μικροφαραντ. Ὁ πυκνωτής παριστάνεται μὲ τὸ σύμβολο

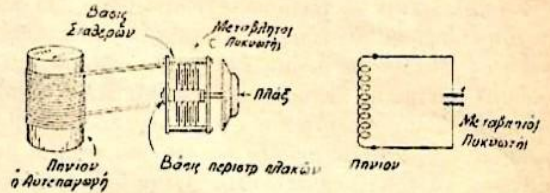
Τὴν τιμὴ τοῦ πυκνωτοῦ μπορούμε νὰ τὴν αἰξομειώσωμε, μεταβάλλοντες ἓνα ἀπὸ τοὺς τρεῖς παράγοντες ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω. Ὁ πιὸ ἀπλὸς τρόπος εἶναι νὰ μεταβάλωμε τὴν ἐπιφάνεια τῶν πλακῶν, πρᾶγμα ποὺ ἐπιτυγχάνεται εὐκόλως ἂν κατασκευάσωμε τὶς πλάκες μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε ὠρισμένες νὰ διατηροῦν σταθερὴ θέσι, ἐνῶ ἄλλαι πάλι νὰ μπορούν νὰ περιστρεφῶνται. Ὅλες οἱ σταθερὲς πλάκες εἶναι συνδεδεμένες μεταξύ των καὶ καταλήγουν νὰ ἀποτελοῦν μιὰ μεγάλη σταθερὴ πλάκα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὶς περιστρεφόμενες. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ὅσο περισσότερο εἰσχωροῦν οἱ περιστρεφόμενες πλάκες μέσα στὶς σταθερὲς, τόσο αὐξάνει τὸ ἐμβαδὸν τῶν πλακῶν καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ χωρητικότης τοῦ πυκνωτοῦ. Τὸν μεταβλητὸ πυκνωτὴ τὸν παριστάνομε μὲ τὸ σύμβολο.

Ὅσάκις ἐπιθυμοῦμε νὰ παραστήσωμε τὴν χωρητικότητα σ' ἓνα ἠλεκτρικὸ τύπο ἢ σὲ μιὰ ἐξίσωσι χρησιμοποιοῦμε τὸ λατινικὸ γράμμα C .

30. Τὸ κύκλωμα συντονισμοῦ.

Ἄν τώρα μ' ἓνα σύρμα συνδέσωμε ἓνα πηνίον μὲ ἓνα πυκνωτὴ, ὅπως φαίνεται στὸ σχ. 13, θὰ ἔχομε ἓνα κύκλωμα συντονισμοῦ. Ἄν στὸ κύκλωμα αὐτὸ ἐφαρμόσωμε μιὰ τάσι (ἠλεκτρικὴ πίεσι) προκαλοῦμε ἓνα ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ποὺ παλινδρομεῖ μέσα στὸ κύκλωμα. Τὶς ἠλεκτρικὲς αὐτὲς κυμάνσεις τὶς ὀνομάζομε **ταλαντώσεις**. Θὰ μιλήσωμε γι' αὐτὲς ἐν ἐκτάσει στὸ δωδέκατο μάθημα.

Σχ. 13. Διάρθρωμα ποὺ δείχνει πῶς συνδέονται, σ' ἓνα κύκλωμα συντονισμοῦ, τὸ πηνίον μὲ τὸν μεταβλητὸ πυκνωτὴ. Τὰ σχήματα Α καὶ Β εἶναι ὁμοῖα. Τὸ Α δείχνει τὸ κύκλωμα παρρασιτικῶς. Ἐνῶ τὸ Β χρησιμοποιεῖ σύμβολα.

Ἡ φυσικὴ συχνότης τῶν ταλαντώσεων μέσα στὸ κύκλωμά μας προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ γινόμενον τῶν τιμῶν L καὶ C ($L \times C$ ἢ LC).

Ὁ πομπὸς χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴν δημιουργία τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων ποὺ μᾶς στέλνει, ἓνα κύκλωμα πηνίου καὶ πυκνωτοῦ, ὁμοῖο μ' αὐτὸ ποὺ περιγράψαμε. Ἡ συχνότης τῶν ραδιοκυμάτων αὐτῶν προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ γινόμενον $L \times C$ τοῦ πομποῦ. Ἄν, τώρα, τὸ γινόμενον $L \times C$ τοῦ πομποῦ ἴσῃται μὲ τὸ $L \times C$ τοῦ δέκτου μας, τότε ὁ δέκτης μας θὰ βρῆται σὲ συνήχησι μὲ τὸν πομπό. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ «πιάνομε» αὐτὸν τὸν πομπό καὶ κανένα ἄλλον.

Πρέπει, ἐδῶ, νὰ σημειώσωμε ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη ὁ δέκτης μας νὰ ἔχῃ τὴν ἴδια L καὶ τὴν ἴδια C μὲ τὸν πομπό. Εἶναι ἀρκετὸ ὅτι τὸ γινόμενον $L \times C$ τοῦ δέκτου μας συμπίπτει μὲ τὸ γινόμενον $L \times C$ τοῦ πομποῦ. Ἔτσι ἂν π.χ. δώσωμε αὐθαίρετα μιὰ τιμὴ 4 στὴν L καὶ 4 στὴν C τοῦ πομποῦ, τὸ $L \times C$ τοῦ πομποῦ θὰ εἶναι 16.

Γιὰ νὰ θέσωμε, τώρα, τὸν δέκτη μας σὲ συνήχησι μὲ τὸν πομπό, μ' ἄλλα λόγια γιὰ νὰ τὸν συντονίσωμε, πρέπει τὸ $L \times C$ τοῦ δέκτου νὰ πάρῃ τέτοιαι τιμὲς, ὥστε νὰ μᾶς δίνῃ τὸ ἴδιο γινόμενον, δηλαδὴ 16. (π.χ. 2×8 ἢ 8×2 ἢ 4×4).

Ὅλα θὰ πηγαιναν καλά, ἂν ὁ δέκτης μας ἐπρόκειτο νὰ «παίρῃ» ἓνα μόνο σταθμὸ. Ἄν ὅμως θέλωμε νὰ παίρῃ καὶ ἄλλους, τότε πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἴμεθα σὲ θέσι νὰ μεταβάλλομε τὴν L ἢ τὴν C (ἢ καὶ τὶς δύο) τοῦ δέκτου μας, μὲ τρόπο ποὺ τὸ νέο γινόμενον $L \times C$ τοῦ δέκτου νὰ συμπίπτῃ μὲ τὸ $L \times C$ τοῦ νέου πομποῦ.

Ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι τὸ εὐκολώτερο ποὺ ἔχομε νὰ κάνομε, γιὰ νὰ ἐπιτύχομε αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα,

Στό άρθρο αυτό, που έχει μεταφρασθή από το περιοδικό «Radio Electronics», ο Αμερικανός ασυρματιστής Σάμουελ Φρήντμαν δίνει συμβουλές προς τους συναδέλφους του, θγαλμένες από την πεύρα πολλών ετών εργασίας Σας συνιστούμε, αν ασχολησθε με το χειριστήριο, να το διαβάσετε.

Τόν διεθνή κώδικα τηλεγραφίας τόν έμαθα πριν από τριάντα χρόνια. Από την εποχή εκείνη μέχρι σήμερα εργάσθηκα ως ασυρματιστής με ταχύτητα κατά μέσο όρον 38 αγγλικών λέξεων κατά λεπτό, σε κείμενο άτλό.

Κατά την διάρκεια τών ετών αυτών διεπίστωσα έπανειλημμένως, ότι ώρισμένοι χειριστάι, Ικανοί να παίρνουν τό κείμενο μιας έφημερίδος, άποτυγχάνουν, στην λήψη ενός κρυπτογραφημένου κειμένου. Τό φαινόμενο αυτό όφείλεται στο γεγονός ότι έχουν εξασκηθθί υπερβολικά στα γράμματα εκείνα, που άπαντοδν συχνότερα στην αγγλική γλώσσα και τά όποια σημειώνονται γενικώς στον τηλεγραφικό κώδικα με τους απλούστερους συνδυασμούς.

Είναι φανερό, ότι επιβάλλεται να εξασκηθούν έπαρκώς και στα υπόλοιπα γράμματα, τά όποια είναι σπανιότερα σ' ένα συνηθισμένο κείμενο (αυτά που σημειώνονται με συνδυασμούς πολυπλοκωτέρους). Διαφορετικά δέν θα γίνουν ποτέ Ικανοί να χειρισούν ή να λάβουν ένα κρυπτογραφημένο κείμενο.

Η τηλεγραφία, γενικώς, φαίνεται δύσκολη ή εύκολη, ανάλογα με τόν τρόπο που θα την αντικρύσει ό εκπαιδευόμενος. Είναι δύσκολο να την παρομοιάση κανείς με την εκμάθησι μιας ξένης γλώσσας. Ποιά ξένη γλώσσα περιέχει, όπως ή τηλεγραφία, 26 μόνον σύμβολα γραμμάτων, 10 ψηφία αριθμών και μερικά σημεία στίξεως; Η αγγλική έχει χιλιάδες λέξεων. Η γλώσσα του κώδικος έχει 40—50, μόνον, στοιχεία (στον αριθμό 50 περιλαμβάνονται ώρισμένες συντημήσεις και μερικά γράμματα ξένων γλωσσών.)

Όταν μάθη αυτά τά 40—50 στοιχεία, ό τηλεγραφητής μπορεί να συνομιλήση μ' ένα συνάδελφό του άλλη έννότιητος άλλανδ, γιαπωνέζο, ινδó ή νοτιοαμερικανό, χωρίς να προδίδεται από την ξενική προφορά του ή να γίνεται γελοίος, προσπαθώντας να προφέρη σωστά την ξένη γλώσσα.

Ό τηλεγραφικός κώδιξ, που χρησιμοποιείται στον ασύρματο σ' όλοκληρο τόν κόσμο, αποτελείται από τελειές και παύλες.

Οι τελειές καλοδνται «ντίτ», εξ αίτίας του ήχου που δίνει τό χειριστήριο, και οι παύλες «ντά». Π.χ. τό γράμμα Α ήχει ως ντίτ — ντά, τό Β ως ντά — ντίτ ντίτ — ντίτ και ούτω καθ' έξής.

Τηλεγραφική μονάς διαρκείας

Ός μονάδα διαρκείας χρησιμοποιούμε, στον τηλεγραφικό κώδικα την τελεία. Αυτό σημαίνει, ότι για να προσδιορίσωμε την διάρκεια της παύλας καθός και τά μεθοδιαστήματα, λαμβάνομε ως δάσι τόν χρόνο που χρειάζεται για να σταλή μια τελεία. Είναι φανερό ότι, αν ή τελεία είναι σύντομη, τά σήματά μας θα διαβιθάζονται με μεγάλη τηλεγραφική ταχύτητα. Αν πάλι ή τελεία χρειάζεται για να διαβιθασθί περισσότερο χρόνο, τότε ή τηλεγραφική ταχύτης θα είναι σχετικώς μικρότερη.

Όστε ή ταχύτης όλοκληρου του τηλεγραφικού κώδικος έξαρτάται από την διάρκεια της τελείας. Ας εξετάσωμε τώρα, ποιά είναι ή διάρκεια της παύλας και τών μεσοδιαστημάτων. Μιά παύλα πρέπει να διαρκή όσο τρεις τελείες. Τό διάστημα ανάμεσα στις τελείες και παύλες ενός γράμματος διαρκεί όσο μια τελεία. Πρέπει, δηλαδή, να μην είναι ούτε πολύ βραχύ, τόσο ώστε ό ανταποκριτής να μη ξεχωρίζη τελείες και παύλες, ούτε όμως και πολύ μεγάλο, γιατί τότε τό γράμμα θα έχανε την ένότητά του και ό ανταποκριτής θα ένόμιζε ότι διαβιθάζομε αντί ενός, δύο ή περισσότερα γράμματα.

Π.χ. τό Α είναι μια τελεία και μια παύλα. Αν τό διάστημα μεταξύ της τελείας και παύλας είναι υπερβολικά μεγάλο, ό ανταποκριτής θα νομίση ότι θέλομε να διαβιθάσωμε ένα γράμμα από μια τελεία (δηλαδή ένα Ε) και έν συνεχίση ένα δεύτερο γράμμα από μια παύλα (δηλαδή ένα Τ).

Τά διαστήματα μεταξύ τών γραμμάτων ή τών αριθμών πρέπει να διαρκούν όσο μια παύλα, δηλαδή τρεις τελείες. Για τους άρχαίους που όρισονται ακόμη στο στάδιο εκπαίδευσως θα μπορούσαν να είναι κάπως μεγαλύτερα. Αντιστρόφως για τους πεπειραμένους χειριστάς, τους «δαίμονας της ταχύτης», που προσπαθούν να επιτύχουν τό μάξιμουμ της αποδόσεως, θα μπορούσαν να είναι βραχύτερα.

είναι να μεταβίλωμε την C, χρησιμοποιώντας γι' αυτό τόν σκοπό ένα μεταβλητό πυκνωτή.

31. Κατασκευή ενός συστήματος συντονισμού.

Τώρα μπορείς, επί τέλους, να κατασκευάσης τό σύστημα συντονισμού του δέκτου σου. Πάρε ένα σωλήνα από χατόνι μήκους, περίπου, 15 εκατοστομέτρων και διαμέτρου 5 εκατοστομέτρων.

Γύρω από τόν σωλήνα αυτόν τύλιξε 90 σπειρες χάλκινου μονωμένου σύρματος Νο 28, με τρόπο που οι σπειρες να συνεχώνται και να αποτελούν ένα ενιαίο στρώμα.

Έτσι έχεις έτοιμο τό πηνίο αυτεπαγωγής.

Τώρα προμηθεύσου ένα μεταβλητό πυκνωτή με μεγίστη τιμή 0,00035 μικροφάραντ (μfd). Ένας τέτοιος πυκνωτής έχει συνήθως από 17 ως 21 πλάκες μισές σταθερές και μισές περιστρεφόμενες.

Σύνδεσε την μιá άκρη του πηνίου με την βάση περιστρεφόμενων πλακών του πυκνωτού, και την άλλη άκρη του πηνίου με την βάση σταθερών πλακών, σύμφωνα με τό σχ. 13. Τώρα έχεις έτοιμο τό σύστημα συντονισμού.

(Άκολουθεί)

Τὰ διαστήματα μεταξύ τῶν λέξεων πρέπει νὰ δι-
αρκοῦν ὅσο πέντε τελείες περίπου.

Ὅπως στὸ κλαδιὲ τῆς γραφομηχανῆς, ὅπου τὰ πιὸ
εὐχρηστα γράμματα εἶναι τοποθετημένα στὶς πιὸ ἐπί-
καιρες θέσεις, ὥστε ἡ δακτυλογράφος νὰ μπορῇ νὰ τὰ
πλήξῃ μὲ εὐχέρεια, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο στὸν τηλε-
γραφικὸ κώδικα τὰ πιὸ εὐχρηστα γράμματα σημειώ-
νονται μὲ τοὺς ἀπλούστερους συνδιασμοὺς ἀπὸ τελείες
καὶ παύλες.

Ὁ χαρακτηρισμὸς ἑνὸς γράμματος ὡς εὐχρήστου,
δὲν στηρίζεται μόνον στὴν συχνότητά μὲ τὴν ὁποία
ἀπαντᾷ τὸ γράμμα αὐτὸ στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα ἀλλὰ
εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς γενικωτέρας ἐρεύνης καὶ στὶς
ἄλλες γλῶσσες.

Τὰ πιὸ εὐχρηστα λοιπὸν, γράμματα σημειώονται
μὲ τοὺς ἀπλούστερους συνδιασμοὺς· καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ
ἐξοικονομηθῇ χρόνος, ὥστε νὰ μποροῦμε στὸ ἴδιον διά-
στημα νὰ διαβιβάζουμε περισσότερα σήματα. Ἀντίθετα,
τὰ γράμματα ποὺ ἀπαντοῦν στὶς διάφορες γλῶσσες
σπανιώτερα, ἔχουν τοὺς μεγαλύτερους συνδιασμοὺς.

Γενικοὶ κανόνες γιὰ τὴν ἀπομνημόνευσι τοῦ τηλεγραφικοῦ κώδικος

1. Εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀσκήσῃ λίγη ὥρα καὶ
συχνά, παρά πολλές ὥρες καὶ σὲ ἀραιὰ χρονικά δια-
στήματα.

2. Ἀπομνημόνευσε κάθε γράμμα ἢ ἀριθμὸ σὺν
ἑνα ἤχητικὸ συνδυασμὸ ἀπὸ ντίτ ντά. Ἐνῶ, ἂν ἀρχί-
ζεις ἀπὸ τὴν ὀπτική, ἀπομνημόνευσι, γιὰ νὰ περάσῃς
ἀργότερα στὴν ἀκουστική, θὰ ἔκανες χωρὶς λόγο, δι-
πλὸ κόπο.

3. Ὅταν δύο ἐκπαιδευόμενοι συνεργάζονται, τὴν
λήψι πρέπει νὰ τὴν ἀναλαμβάνῃ ὁ πιὸ προχωρημένος.
Ἡ λήψις εἶναι δυσκολώτερη ἀπὸ τὴν ἐκπομπή. Εἶναι
εὐκόλο νὰ γνωρίζῃ κανεὶς πῶς νὰ χειρίσῃ ἕνα γράμ-
μα δταν γνωρίζῃ νὰ τὸ λάβῃ.

4. Ἀπόφευγε νὰ ἀσκήσῃ σὲ κανονικὸ γλωσσικὸ
κείμενο. Εἶναι πολὺ εὐκόλο νὰ μαντέψῃς τὰ γράμμα-
τα, ποὺ ξεφεύγουν καθὼς καὶ τὶς καταλήξεις τῶν
λέξεων.

5. Ὅταν χειρίζῃς πρόσεχε νὰ μὴ διασπᾷς τὴν ἐ-

νότητα τῶν γραμμάτων. Μὴ χωρίζῃς, στὸ γράμμα Β,
τὴν παύλα ἀπὸ τὶς τρεῖς τελείες, γιὰτὶ τότε θὰ ἀκου-
σθοῦν ἕνα Γ καὶ ἕνα Σ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, μὴ χει-
ρίζῃς τὸ Θ σὺν δύο Ν, τὸ Φ σὺν ΙΝ κ.τ.λ. Τὸ φαι-
νόμεινο αὐτὸ παρατηρεῖται συχνὰ στὶς ἀρχές τῆς ἐκ-
παιδεύσεως, πρέπει ὅμως μὲ συνεχῆ προσπάθεια νὰ
ἀποφεύγεται.

6. Ὅταν χάσῃς ἕνα γράμμα, μὴ κοινοσκέασαι
καὶ μὴ συλλογίζεσαι. Ἄφησε ἕνα κενὸ διάστημα καὶ
ἐξακολούθησε νὰ γράφῃς.

7. Δὲν θὰ ἔχῃς μάθει καλά τὸν μουσικὸ κώδικα,
παρὰ μόνον ἂν μπορῇς νὰ συγκρατῇς ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ
κείμενο καὶ νὰ τὸ γράφῃς καθυστερημένα. Προσωπι-
κῶς ἐγώ, ὅπως καὶ ἄλλοι ἐξ ἐπαγγέλματος τηλεγραφε-
ταί, μπορῶ νὰ γράφω μὲ καθυστέρησι ἀρκετῶν λέξεων,
σὲ κανονικὸ κείμενο, καὶ μιᾶς ἢ δύο λέξεων, σὲ κρυπτο-
γραφημένο κείμενο.

Ὅταν ἀποκτήσῃς αὐτὴ τὴν εὐχέρεια θὰ σοῦ εἶ-
ναι δυνατό, χωρὶς νὰ διακόπτῃς τὴ δουλειά σου, ν'
ἀνάβῃς π.χ. ἕνα τσιγάρο, ἢ νὰ πίνῃς ἕνα ποτήρι νε-
ρό. Στὴν ταχύτητα τῶν 25 ἀγγλικῶν λέξεων τὸ λε-
πτὸ, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι πολὺ δύσκολο.

8. Μὴ χειρίζῃς μὲ βραδύ ρυθμὸ. Θὰ σὲ πιάσῃ
ὕπνηλία. Ἀντίθετα, ἂν μπορῇς νὰ χειρίσῃς γρήγορα,
θὰ σοῦ εἶναι δυνατό ν' ἀφήνῃς κανονικὰ διαστήματα
μεταξὺ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν λέξεων. Τὸ χεῖρισμά
σου νὰ εἶναι κανονικὸ καὶ κορτό. Χεῖριζε π.χ. τὸ Α
ὡς ντίτ ντά καὶ ὄχι ντί-ι-ι-ι — ντά α-α-α-α.

9. Ἡ ταχύτης εἶναι: κάτι πολὺ σχετικὸ. Ἐξαρ-
τᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ ἀπαρ-
τίζουν τὶς λέξεις τοῦ κειμένου. Γράμματα, ποὺ ἀποτε-
λοῦνται ἀπὸ παύλες, διαβιβάζονται μὲ πολὺ βραδύτε-
ρο ρυθμὸ, ἀπὸ ἄλλα ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τελείες.
Χρειάζεται 13 φορές περισσότερος χρόνος νὰ χειρίσῃς
τὸ Υ, τὸ Ζ ἢ τὸ Ψ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Ε. Ρύθμισε
τὴν ταχύτητα σου κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ παρα-
μένῃ σταθερὸς ὁ χρόνος διαβιβάσεως μιᾶς ἐμάδος ἀπὸ
5 γράμματα. Ἐὰν χειρίζῃς κείμενο ἐφημερίδος, μεί-
ωσε τὴν ταχύτητά σου κατὰ ἕνα τρίτο.

SAMUEL FREEDMAN

ΠΙΝΑΞ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΠΟΛΙΣ	ΜΗΚΟΣ ΚΥΜΑΤΟΣ		ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΗΣ
		ΜΕΤΡΑ	ΧΙΛΙΟΚΥΚΛΟΙ	
Ἑλληνικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων	Ἀθήναι	230,7 47,2	1300 6340	0630—0830 1200—1500 1800—2330
Ρ.Σ.Ε.Δ. Κεντρικῆς Μακεδονίας ..	Θεσσαλονίκη	300 42,2	1000 7058	0630—0830 1200—1430 1800—2300
Ρ.Σ.Ε.Δ. Ἠπειροῦ	Ἰωάννινα	48,3	6200	0630—0830 1200—1430 1900—2200
Ρ.Σ.Ε.Δ. Κεντρικῆς Ἑλλάδος	Λάρισα	44,5	6745	0630—0830 1200—1500 1900—2300
Ρ.Σ.Ε.Δ. Δυτικῆς Μακεδονίας	Κοζάνη	37,74	7950	0700—0830 1200—1430 1800—2230
Ρ.Σ.Ε.Δ. Ἀνατολικῆς Μακεδονίας	Καβάλλα	39,2	7580	0700—0830 1230—1500 1900—2300
Ρ.Σ.Ε.Δ. Πελοποννήσου	Τρίπολις	41,2	7280	0700—0900 1200—1400 1900—2200
Ρ.Σ. Μακρονήσου	Μακρόνησος	45,25	7100	0700—0900 1230—1500 1730—2100

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΑ ΠΙΚ-ΑΠ

Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε στο αμερικανικό διεθνές «Radio Physics». Προσπαθήσαμε να το απλοποιήσουμε, όσο ήταν δυνατόν για να γίνει καταληπτό από όλους τους αναγνώστες μας.

I. ΔΙΣΚΟΙ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΩΝ

Ο κοινός δίσκος γραμμοφώνου είναι στρογγυλός, κατασκευάζεται δε από μία κατάλληλη ύλη, επί της οποίας καταγράφονται οι παλμοί του ήχου. Ο δίσκος περιέχει ένα συνεχές σπειροειδές αυλάκι, το οποίο διατρέχει η βελόνα του αναπαραγωγού, καθ' όν χρόνον ο δίσκος περιστρέφεται. Στους δίσκους, που χρησιμοποιούμε στα σπίτια μας, ο αναπαραγωγός αρχίζει να κινείται από την εξωτερική περιφέρεια της πλάκας προς τα έξω. Ενώ στους δίσκους που χρησιμοποιούμε για τις κινηματογραφικές ταινίες, ο αναπαραγωγός του ήχου αρχίζει να κινείται από το εσωτερικόν του δίσκου προς τα έξω. Το διάστημα, που μεσολαβεί μεταξύ δύο γειτονικών αυλάκων είναι περίπου 1/1000 της ίντσας. Όπωςδήποτε μέσα στο αυλάκι υπάρχουν μερικές οριζόντιες καμπυλώσεις ή κύματα. Η μορφή των κυμάτων αυτών αντιστοιχεί προς την μορφή του κύματος του αρχικού ήχου, και η συχνότης των αντιστοιχεί προς την συχνότητα του ήχου.

Όταν καταγράφεται ένας φθόγγος υψηλής συχνότητος, το αυλάκι παρουσιάζει πολλές μικρές και βραχείες καμπυλώσεις που ακολουθούν ή μία την άλλη σε πολύ μικρά διαστήματα. Όταν αντίθετως, καταγράφεται ένας φθόγγος αμηλής συχνότητος, τότε οι καμπυλώσεις είναι επιμήκεις και όχι τόσο κοντά ή μία στην άλλη. Τα αυλάκια αυτά μπορεί να τα παρατηρήσει κανείς εις τους δίσκους γραμμοφώνου, χρησιμοποιώντας ένα κοινό φακό.

Κάθε μηχανήμα, που τοποθετείται μέσα εις το αυλάκι και ακολουθεί την τροχιάν του, (καθ' όν χρόνον ο δίσκος θα περιστρέφεται με την κανονικήν ταχύτητα) είναι επόμενο να πάλλεται δεξιά αριστερά καθώς θα παρακολουθή τα κύματα ή τις καμπυλώσεις. Το πλάτος των παλμών θ' αντιστοιχίη προς το πλάτος των καμπυλώσεων και η συχνότης των παλμών θ' αντιστοιχίη προς τον αριθμόν των καμπυλώσεων. Βεβαίως αυτό εξαρτάται από την ταχύτητα με την οποίαν ο δίσκος περιστρέφεται, ούτως ώστε, εάν θέλωμε ο ήχος να αναπαραχθῆ στην ἀριόλουσα συχνότητά του, τότε και ο δίσκος θα πρέπει να περιστρέφεται με την κανονικήν του ταχύτητα.

Ο συνηθισμένος δίσκος γραμμοφώνου είναι κατασκευασμένος για να περιστρέφεται με ταχύτητα 78 στροφών κατά κατά λεπτόν. Ο δίσκος των 12 ίντσών παίζει επί τέσσαρα λεπτά, ενώ ο δίσκος των 10 ίντσών παίζει επί 2 1/2 λεπτά. Οι δίσκοι 16 ίντσών χρησιμοποιούνται στις ομιλούσες κινηματογραφικές ταινίες και εις τα συστήματα ένισχυτών του

ήχου. Περιστρέφονται δε με 33 1/2 στροφές το λεπτό και παίζουν επί 14 λεπτά.

Πείραμα: Βάλετε να παίξετε ένα δίσκο γραμμοφώνου με την κανονική ταχύτητα, πιέζοντας κατόπιν με το χέρι σας την πλάκα του γραμμοφώνου. Επιβραδύνετε βαθμηδόν την περιστροφήν της. Θα παρατηρήσετε, ότι ο τόνος βαθμηδόν θα γίνεται και βαθύτερος, επειδή οι καμπυλώσεις που είναι μέσα στο αυλάκι δεν περνούν από την βελόνη του αναπαραγωγού με την κανονική ταχύτητα και συνεπώς η βελόνη δεν πάλλεται με την ταχύτητα που πρέπει.

Οι δίσκοι του γραμμοφώνου μπορούν να τίθενται εις κίνησιν ή με μηχανικούς κινητήρες παλαιού τύπου (έλαια ή με συγχρονισμένους ηλεκτρικούς κινητήρας, που δεν έχουν ανάγκη από κούρδισμα, μετά από κάθε παίξιμο του δίσκου. Τα μηχανήματα αυτού του τύπου αποτελούνται συνήθως από ένα επαγωγικόν κινητήρα εναλλασσομένου ρεύματος και ένα περιστρεφόμενον δίσκον. Είναι επίσης εφοδιασμένα με σύστημα αυτομάτου σταματήματος των δίσκων. Οι κινητήρες επαγωγικού τύπου προτιμώνται επειδή δεν έχουν ούτε ψηκτρές ούτε μεταγωγόν και τούτο διότι να μη προκαλούνται ηλεκτρικές διαταραχές που θα μπορούσαν να επιδράσουν επί του δέκτου του ραδιοφώνου.

II. ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΠΙΚ-ΑΠ

Στόν παλαιό μηχανικό τύπο γραμμοφώνου ο αναπαραγωγός ήταν κατασκευασμένος κατά τέτοιο τρόπο, ώστε η μύτη της βελόνης, ακολουθώντας τις καμπυλώσεις μέσα στα σπειροειδή αυλάκια, να μεταδίδη τους παλμούς σε ένα επίπεδο διάφραγμα, το οποίο παρήγαγε αντιστοιχούς παλμούς του αέρος μέσα στο «χωνί».

Στα ηλεκτρικά πικάπ οι παλμοί της βελόνης έχουν ως προορισμό να παράγουν μία ηλεκτρογεννητική δύναμη (HEΔ) που η τιμή της μεταβάλλεται ακριβώς σύμφωνα με το πλάτος και την συχνότητα των καμπυλώσεων του αυλακίου. Αυτή η HEΔ διαβιβάζεται στον ακροδέκτην εισόδου ενός ένισχυτου κανονικής συχνότητος. Ο δε ένισχυτης ένισχύει τις μεταβολές της ακουστικής συχνότητος αυτής της HEΔ μέχρις ότου γίνουν αρκετά ισχυρές, ώστε να διεγείρουν ένα ή περισσότερα μεγάφωνα. Δι' αυτού του τρόπου ο ήχος μπορεί να ένισχυθῆ σχεδόν σε οποιαδήποτε ένταση επιθυμούμε. Ο ένισχυτης ακουστικής συχνότητος και το μεγάφωνον, που χρησιμοποιούμε, μπορεί να είναι ή ένας ιδιαίτερος ένισχυτης με το μεγάφωνόν του ή ο ένισχυτης μόνον, που χρησιμοποιεί το μεγάφωνον ενός ραδιοφώνου. Στην τελευταία περίπτωση καλόν είναι να υπάρχει ή ένα σύστημα διακόπτου ή ένα βύσμα που να προσαρμόζεται στην υποδοχή της φωρατρίας του ραδιοφώνου

μας. Και τούτο διά να ρυθμίζουμε τὸ πότε θὰ λειτουργῇ τὸ ραδιόφωνον και πότε ὁ ἐνισχυτής. Τὰ περισσότερα τελευταίου τύπου ραδιόφωνα ἔχουν εἰδικούς ἀκροδέκτας, διὰ νὰ συνδέεται τὸ πικάπ με τὸν ἐνισχυτήν.

III. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΠΙΚΑΠ

Τὸ πικάπ γραμμοφώνου εἶναι μία ἠλεκτρομηχανικὴ συσκευή, πὸν τροφοδοτεῖ με ἰσχύν ἑνα ἠλεκτρικὸ σύστημα. Ἡ μορφή τῆς τάσεως ἢ τῆς ἰσχύος πὸν μεταδίδεται εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν σύστημα ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν μορφήν τοῦ κύματος, πὸν ὑπάρχει μέσα στὸ αὐλάκι τοῦ δίσκου γραμμοφώνου.

Ἡ λειτουργία τῶν πικάπ, με τὴν ἐξέλιξιν πὸν ἔλαβαν τελευταίως, βασίζεται ἐπὶ πολλῶν διαφορετικῶν ἀρχῶν. Αὐτὸ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κατασκευάζονται και νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν ἀγοράν πολλοὶ τύποι. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι και ὁ τύπος τοῦ πικάπ διὰ πυκνωτοῦ, ὁ τύπος με ἀντιστάσεις ἀνθρακος και ὁ μαγνητικὸς τύπος. Ὁ τελευταῖος ἔχει σχεδὸν ἐπικρατήσει, ἐπειδὴ ἡ κατασκευὴ του ἐμπορικῶς συμφέρει περισσότερο. Τοῦτο ὀφείλεται στὴν ὑψηλὴ τάσι τῆς ἐξόδου πὸν δίδει, σὶδὸ ὅτι δὲν ἐπιρροεῖται ἀπὸ ξένους θόρυβους, στὴν ἀπλότητα τῆς κατασκευῆς του και στὸ γεγονός ὅτι ἡ χαρακτηριστικὴ ἀπόκρισις (*) τῶν συχνοτήτων του μπορεῖ εὐκόλα νὰ τροποποιηθῇ, διὰ νὰ ἀντισταθμίσῃ τις χαρακτηριστικὲς ἀποκρίσεις τῶν συχνοτήτων τῶν συστημάτων τοῦ δίσκου ἢ τοῦ ἐνισχυτοῦ, ὥστε νὰ παρῶν ἑνα πλῆρωξ ἱκανοποιητικὴν ἀπόκρισιν.

Στὸ σχ. 1 φαίνεται τὸ μαγνητικὸ πικάπ τύπου στελέχους, με ἀπόρροβειν ἑλαστικοῦ. Μπορεῖ νὰ διακρίνη κανεῖς καλά, ὅτι στὸ C δημιουργεῖται ἑνα ἰσχυρὸ μαγνητικὸ πεδίο, ἀπὸ ἑνα μικρὸ μόνιμο μαγνήτη σὲ σχῆμα πετάλου, πὸν στὰ ἄκρα του εἶναι στερεωμένα πολικὰ τεμάχια καταλλήλου σχήματος. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν πολικῶν τεμαχίων εἶναι προσαρ-

μοσμένο ἑνα μικρὸ πηνίον με χιλιάδες στροφές χάλκινου βαμμένο σύρμα. Ἐπάνω ἀπὸ τὴν βελόνη, πὸν τρέχει μέσα στὸ αὐλάκι τοῦ δίσκου, εἶναι προσαρμοσμένο ἑνα στέλεχος (ὄπλισμός) τὸ ὁποῖον εἶναι τοποθετημένο μέσα στὴν κοιλότητα τοῦ κέντρου τοῦ πηνίου (και πού, καθὼς εἶδαμε, εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν πολικῶν τεμαχίων). Τὸ πικάπ εἶναι τοποθετημένο ἑπάνω ἀπὸ τὸν δίσκο τοῦ γραμμοφώνου, ἔχει δὲ τέτοιαν κλίσιν, ὥστε οἱ καμπυλώσεις τοῦ αὐλάκος τοῦ δίσκου νὰ ἀναγκάζουν τὴ μύτη τῆς βελόνης νὰ πάλεται ταχέως, πηγαίνοντας ἀπὸ τὴν μιά πλευρὰ πρὸς τὴν ἄλλη, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τις θέσεις τῆς γραμμῆς με τις τελείες στὸ (Α). Λόγω τῆς μεγάλης τῆς ἀδρανεῖας, ἡ κεφαλὴ τοῦ πικάπ δὲν πάλεται. Τὸ πλάτος και ἡ συχνότης τῶν κινήσεων τῆς μύτης τῆς βελόνης ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ πλάτος και τὴν συχνότητα τῶν καμπυλώσεων τοῦ αὐλάκος.

Στὸ σχ. 2 μπορεῖ νὰ δῆ κανεῖς πὼς ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ κίνησις προκαλεῖ τὴν δημιουργία μιᾶς ΗΕΔ μέσα στὸ πηνίον. Σ' αὐτὸ τὸ σχῆμα τὸ κενὸν μεταξὺ τῶν πολικῶν τεμαχίων, εἶναι ἐπίτηδες ὑπερβολικόν, τὰ δὲ τεμάχια ἑλαστικοῦ ἀποσβέσεως δὲν φαίνονται. Ὁ σιδηροῦς ὄπλισμὸς χρησιμεύει ὡς καλὸς μαγνητικὸς ἀγωγός, διὰ νὰ διέλθουν δι' αὐτοῦ μεταξὺ τῶν πολικῶν τεμαχίων οἱ δυναμικὲς γραμμές. Ἄς μὴ ξεχνοῦμε, ὅτι ὁ ὄπλισμὸς εἶναι τοποθετημένος μέσα στὸ πηνίον και ἔτσι ὅλες οἱ δυναμικὲς γραμμές πὸν διέρχονται διὰ τοῦ ὄπλισμοῦ, διέρχονται και διὰ τοῦ πηνίου. Ὅταν ὁ ὄπλισμὸς εὐρίσκειται στὴν ἀκρινὴ του θέσι, ὅπως φαίνεται στὸ (Α) τότε μερικὲς ἀπὸ τις δυναμικὲς γραμμές τοῦ μόνιμου μαγνήτου θὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὸν εὐθὺν και κανονικὸν τοῦξ δρόμο, πὸν περνᾷ διὰ μέσου τοῦ κενοῦ, και θὰ διέρχονται διὰ τοῦ ὄπλισμοῦ ἀπὸ τὸ πολικὸν τεμάχιον Νο 1 πρὸς τὸ πολικὸν τεμάχιον Νο 4 και, θὰ γυρίζουν διὰ τοῦ μαγνήτου. Ἀκολουθοῦν αὐτὸν τὸν δρόμο, διότι ὁ σιδηροῦς ὄπλισμὸς εἶναι καλύτερος μαγνητικὸς ἀγωγός ἀπὸ τὸ κενὸν ἀέρος μεταξὺ τοῦ 1 και τοῦ 2. Ἐάν τώρα ὁ ὄπλισμὸς ἐπανέλθῃ στὴν κάθετο θέσι του, ὅπως φαίνεται στὸ (Β), τὸ κενὸν ἀέρος (ἢ ἀπόστασις) ἀπὸ τὸ 1 πρὸς τὸ Α αὐξάνει.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγο τὸ μαγνητικὸν πεδίο διὰ τοῦ ὄπλισμοῦ με κατευθύνειν κάτω πρὸς τὸ 4 ἐξ-

(*) Χαρακτηριστικὴ ἀπόκρισις συχνοτήτων εἶναι ἡ καμπύλη ἐνισχύσεως συναρτήσεως τῆς συχνοτήτος, θηλαδῆ, ἡ καμπύλη ἢ ὁποῖα μᾶς δίδει τις τιμές τις ἐνισχύσεως γιὰ κάθε συχνότητα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΡΑΦΕΙΟΝ

Π. Σ Α Β Β Ι Δ Η

ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 9^Α

ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

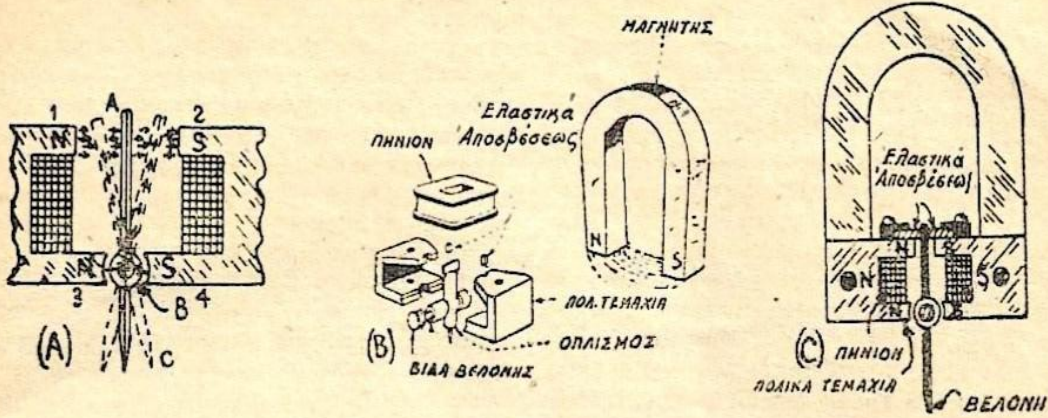
'Ετησία	Δρχ.	20.000
'Εξάμηνος	>	10.000
'Εξωτερικοῦ (έτησία)	\$	3
Τιμὴ τεύχους	Δρχ.	1.500
'Εμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς 'Επιταγῆς (ἀτελῶς) και Συναρτασίαι ν' ἀποστέλλονται εἰς: ΚΕΔ)Β5, Β. Σ. Τ. 902.		

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

σθηνεί και τότε ένα μεγαλύτερον μέρος του μαγνητικού πεδίου πηγαίνει κατ' ευθείαν προς το 2.

Εκείνο που κυρίως πρέπει να έχουμε, υπ' όψιν

μεγάρφωνον αρκετά ικανοποιητικήν έντασιν ήχου. Στα περισσότερα πικάπ, το βάρος της κεφαλής του πικάπ, ή όποια περιέχει τα κάπως βαρύτερα ύλι-

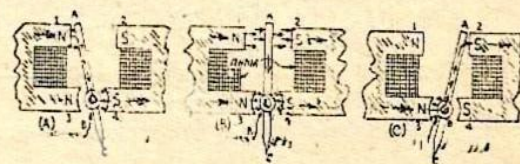
ΣΧΗΜΑ 1.

είναι, ότι αυτή ή μετακίνησης του όπλισμού από την θέσιν (A) στην θέσι (B) εξασθενεί το πεδίου, που περνά δι' αυτού, δηλαδή μεταβάλλει τον αριθμόν των δυναμικών γραμμών, που περνούν δια του κέντρου του πηνίου. Δι' αυτόν τον λόγον, σύμφωνα με τους νόμους της ηλεκτρομαγνητικής επαγωγής, δημιουργείται μέσα στο πηνίον μία ΗΕΔ. Όταν ο όπλισμός κινείται προς την άκρϊαν θέσιν (C), τότε οι δυναμικές γραμμές που περνούσαν δια του όπλισμού (που προς το παρόν είχαν αντίστροφον διεύθυνσιν) ανέρχονται δια μέσου αυτού, από το N πολικόν τεμάχιον Νο 3 προς το S πολικόν τεμάχιον Νο 2 (όπως φαίνεται και στο σχήμα). Τούτο προκαλεί μίαν αλλαγή της ροής και έπειδή ή ροή δια του πηνίου έχει τώρα αντίστροφον διεύθυνσιν, δι' αυτό και ή ΗΕΔ (ήλεκτρεγερτική δύναμις) θά είναι επίσης αντίστροφος. Συνεπώς ένας πλήρης πειλμός του όπλισμού σάν και αυτόν που μπορεί να προξενηθ ή ως πούμε από ένα ήμιτονοειδές κύμα μίας καμπυλώσεως του αυλάκος του δίσκου, θά δημιουργούσε μέσα στο πηνίον μία ΗΕΔ (ήλεκτρεγερτική δύναμις) που θά είχε την ίδια μορφή ήμιτονοειδούς κύματος και την ίδια συχνότητα. Όταν ο δίσκος παίζει, ο όπλισμός πάλλεται με ταχύτητα δεξιά άριστερά, όπως φαίνεται και στο (A) του σχ 1, ή δε ΗΕΔ μεταβάλλεται αναλόγως. Τα δύο άκρα τα όποια εξέρχονται από το πηνίον συνδέονται με τους άκροδέκτας της εισόδου ενός ένισχυτου άκουστικής συχνότητας ο όποιος ένισχύει τις μεταβολές της τάσεως άκουστικής συχνότητας. Η τάσις έξόδου του πηνίου είναι διαφορετική σε πικάπ διαφορετικής κατασκευής. Πάντως κυμαίνεται από 1/2 βόλτ μέχρι 5 βόλτ και άνω. Οι τύποι που δίνουν την υψηλότεραν τάσιν είναι ειδικώς κατάλληλοι δια να λειτουργούν με ένισχυτάς άκουστικής συχνότητας μίας μόνον βαθμίδος, σάν αυτούς που χρησιμοποιούνται στα ραδιόφωνα τελευταίου τύπου. Η μοναδική βαθμίδς ένισχύσεως άκουστικής συχνότητας ένισχύει αρκετά την έξοδον του πικάπ του γραμμοφώνου, ώστε να έχουμε στο

κά, δηλαδή τον μόνιμο μαγνήτη, τα πολικά τεμάχια, το πηνίον και τον όπλισμόν, αντισταθμίζεται εν μέρει από ένα άλλο βάρος που υπάρχει στο άλλο άκρον του βραχίονος, ούτως ώστε ή βελόνη να μη πιέζη τον δίσκον με πολύ μεγάλο βάρος, δια να μη προξενηται υπερβολική φθορά και στον δίσκον και στην βελόνη. Η κατακόρυφος πίεσις της συσκευής του πικάπ, μεταξύ της μύτης της βελόνης και του δίσκου, είναι εξαιρετικώς μεγάλη, όφείλεται δε εις το γεγονός ότι το όλον βάρος εφαρμόζεται επί της μύτης της βελόνης, ή όποια σχετικώς είναι πάρα πολύ μικρή. Και έξηγουμεθα: ή διάμετρος της μύτης της βελόνης είναι 0,003 της ίντσας, και ή πίεσις της βελόνης ο ούγγιές, δηλ. ή κατακόρυφος πίεσις της συσκευής είναι 44,000 λίβρες κατά τετραγωνικήν ίντσα!

Δέν πρέπει ν' αντισταθμίζουμε πλήρως το βάρος της κεφαλής του πικάπ και του βραχίονος, διότι είναι ανάγκη να υπάρχει πάντοτε κάποιον βάρος, το όποιον να ενεργή επί της βελόνης, για να μη την άφρινη να πηδάη έξω από το αυλάκι κατά την διαδρομή της και ιδίως όταν είναι χαραγμένοι φθόγγοι χαμηλής συχνότητας και χαμηλής έντάσεως. Αφ' έτέρου οι δίσκοι πρέπει να είναι κατασκευασμένοι από σκληρή ύλη για να μη καταστρέφονται εύκολα από την άναγκαία αυτή πίεσι.

Αί χαρακτηριστικά συχνότητες ενός πικάπ εξαρτώνται σχεδόν έξ ολοκλήρου από τον τύπον του στε-

ΣΧΗΜΑ 2.

λέχους ή του όπλισμού, ο όποιος αποτελεί μαζί με την βελόνη το άπλουν σύστημα δονήσεως. Ένα στέλεχος εν κινήσει φανερώνει μία συντονισμένη συχνό-

ΣΥΣΚΕΥΗ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ ΣΚΟΠΕΥΣΕΩΣ

Ένα από τα σημαντικά «μυστικά» όπλα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ήταν και η συσκευή νυκτερινής σκοπεύσεως.

Προσαρμοζόμενη, σε πολυβόλα κυρίως, επέτρεπε στο σκοπευτή να βλέπη καθαρά τον στόχον, και όταν ακόμη επικρατούσε απόλυτο σκοτός. Και το σπουδαιότερον: χωρίς ο έχθρος να έχη καν ιδέαν, ότι τον βλέπουν. Η συσκευή αυτή στηρίζεται εις την εφαρμογήν των ιδιοτήτων των υπέρυθρων ακτίνων, που είναι άορατες στο ανθρώπινο μάτι.

Το κατωτέρω άρθρον αναλύει, με πολύ απλό τρόπο, τις θαυμαστές αυτές ιδιότητες των υπέρυθρων ακτίνων.

Πολλά ζώα έχουν, όπως ξέρουμε, την ικανότητα να βλέπουν στο σκοτάδι. Αυτό οφείλεται στην ευαισθησία του όπτικου τους νεύρου. Παρ' ό,τι όμως πολύς κόσμος πιστεύει, κι' αυτά ακόμη δεν μπορούν να δούν στο απόλυτο σκοτάδι.

Αντίθετα, ο άνθρωπος, αν και η φύσις δεν τον έπροίκισε μ' αυτήν την ικανότητα, κατώρθωσε κι' αυτό το άπίστευτο.

Οι μεγάλες ανάγκες του πολέμου, που τον υποχρέωναν να ιδή, οποιαδήποτε στιγμή, που είναι και τί κάνει ο έχθρος, τον ώδηγησαν σ' αυτή την καταπληκτική εφεύρεσι, που οφείλεται κι' αυτή στην ηλεκτρονική επιστήμη.

Όλοι ξέρουμε ότι το ούράνιο τόξο άποτελείται από πολλά χρώματα. Το πρώτο άπ' αυτά είναι το ίωδες και το τελευταίο το έρυθρό. Αυτοί που έχουν άσχοληθή κάπως με τα φαινόμενα αυτά, ξέρουν ότι, πέρα άπ' τις άκτίνες που σχηματίζουν το έρυθρό χρώμα, υπάρχουν και άλλες άκτίνες, που δεν φαίνονται μόν, λόγω της άτέλειας του ματιού μας, ρίχνουν όμως κι' αυτές το δικό τους φώς. Αυτές τις άκτίνες, έπειδή είναι κάτω από τις έρυθρές, τις λένε «υπέρυθρες άκτίνες», όπως άκριβώς κι' αυτές που είναι ύστερα από τις ίωδεις τις λένε «υπερίωδεις άκτίνες». Σκεφθήκανε λοιπόν οι έπιστήμονες να βρουν κάποιον τρόπο με τον όποιο θα μπορούσαν να δούν τις υπέρυθρες αυτές

μετατρέψουν τις υπέρυθρες άκτίνες σε όρατές.

Πραγματικά, ύστερα από επίμονες προσπάθειες, τόσο των Γερμανών όσο και των Άμερικανών έπιστημόνων, κατορθώθηκε να πραγματοποιηθή και να εφαρμοσθή πρακτικά η έπινοήσις αυτή.

Ένα τμήμα του Άμερικανικού Στρατού, που ανέπτυξε κατά τον πόλεμο μεγάλη δράσι στα νησιά του Ειρηνικού, ήταν έξωπλισμένο με φορητά όπλα έφωδιασμένα με το «ήλεκτρικό μάτι», όπως θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε.

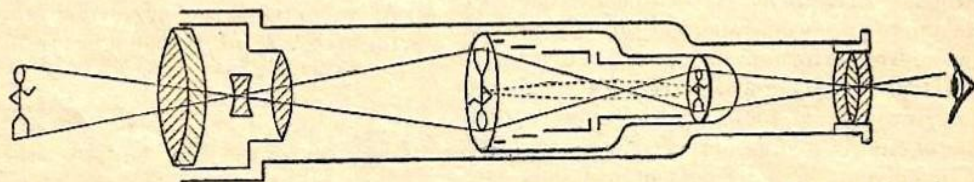
Η έπινοήσις αυτή στηρίζεται πάνω στις ίδιες άρχές του γνωστού καθοδικού σωλήνα. Δυστυχώς δεν μπορούμε να έπεκταθούμε έδω στην έξέτασι της άρχής του καθοδικού σωλήνα, καθώς και του εικονολήπτη, που αναφέρουμε παρακάτω, μπορούν όμως οι άναγνώστες μας να κατατοπισθούν και στις δύο αυτές συσκευές, διαβάζοντας τα δύο βιβλία «Καθοδικός Σωλήνας Ταλαντοσκόπιο» και «Τηλεόραση» ή τα σχετικά άρθρα των προηγουμένων μας τευχών.

Η συσκευή του ήλεκτρονικού ματιού άποτελείται από δυό βασικά τμήματα.

Το πρώτο είναι η πηγή των υπέρυθρων ακτίνων, με τις όποιες φωτίζουμε το άντικείμενο που θέλουμε να δούμε στο σκοτάδι.

Το δεύτερο είναι ή κυρίως ήλεκτρονική συσκευή, που συλλέγει τις άκτίνες που άνακλώνται από το άντικείμενο και μäs τις παρουσιάζει σαν άκτίνες όρατές με το μάτι. Αυτή ή δεύτερη συσκευή, που είναι και ή ούσις της έπινοήσεως, θα μäs άπασχολήση έδω.

Ένα σύστημα φακών Α, όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα, συγκεντρώνει τις υπέρυθρες άκτίνες που άνακλώνται, και έτσι προβάλλει το είδωλο του άντικειμένου που φωτίζουμε, επάνω στη φωτοκάθοδο ενός εικονολήπτη. Ο εικονολήπτης αυτός μεταβάλλει την υπέρυθρη εικόνα σε εικόνα όρατή με το μάτι, που την

Άντικείμενο Σύστημα φακών Α

Είκοινολήπτης

Σύστημα φακών Β

άκτίνες. Κι' όταν το κατορθώνανε αυτό, θα μπορούσαν να φωτίσουν κάτι με τις άκτίνες αυτές, και να το δούν, χωρίς μάλιστα να το άντιλαμβάνονται οι άλλοι.

Δηλαδή το πάν ήταν να κατορθώσουν να

βλέπουμε άνάμεσα από ένα άλλο σύστημα φακών. Ο εικονολήπτης, με λίγα λόγια, άποτελείται από μιá φωτοκάθοδο και ένα παραπέτασμα με έπιφάνεια που φθορίζει. Άνάμεσα άπ' αυτά τα δυό βρίσκεται ένα σύστημα ήλεκ-

τρονικών φακών, όλο δὲ τὸ σύστημα εἶναι μέ-
σα σ' ἓνα γυάλινο κέλυφος κενὸ ἀπὸ ἀέρα.

Ὅταν χτυπήσουν ὑπέρυθρες ἀκτῖνες πάνω
στὴ φωτοκάθοδο, ἐκπέμπονται ἠλεκτρόνια, πού
ὁ ἀριθμὸς τους ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κατανομή
τῶν ἀκτίνων πάνω στὴ φωτοκάθοδο. Τὰ ἠλεκ-
τρόνια αὐτά, ἐπιταχύνονται καὶ κατευθύνονται
μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἠλεκτρονικῶν φακῶν πάνω
στὴ φθορίζουσα ἐπιφάνεια τοῦ παραπετάσμα-
τος. Ἐδῶ ἡ ἐνέργεια τῶν ἠλεκτρονίων μεταβάλ-
λεται σὲ φῶς ὁρατὸ καὶ ἔτσι γίνεται ἡ ἀναπα-
ραγωγή τῆς ὑπέρυθρης εἰκόνας, πού εἶχε προ-
σπέσει ἀρχικὰ στὴ φωτοκάθοδο.

Τὸ σύστημα τῶν ἠλεκτρονικῶν φακῶν ἀπο-
τελεῖται ἀπὸ μιὰ σειρά ὁμοκέντρων κυλίνδρων,
πού βρίσκονται σὲ διαφορετικὴ θέσι ὁ καθένας.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ εἰκονολήπτη δὲν εἶναι
τόσο ἀπλῆ, ὅσο μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανεὶς
διαβάζοντας αὐτὴ τὴν περιγραφή. Γιὰ νὰ ἐπι-
τύχουν μιὰ μεγάλη εὐαισθησία τῆς φωτοκαθό-
δου στὶς ὑπέρυθρες ἀκτῖνες, ὑποβάλλουν τὴν
κάθοδο σὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐπεξεργασία.

Πρῶτα πρῶτα ἐπιστρώνουνε μὲ ἄργυρο τὴν
ἐπιφάνεια τοῦ γυάλινου σωλήνα, ἔπειτα ὀξει-
δώνουν ὀλότελα αὐτὸ τὸ στρώμα, καὶ κάνουν
νέα ἐπεξεργασία μὲ ἄργυρο, καίσιο, καὶ ἄργυ-
ρο πάλι, μὲ κατάλληλη θερμικὴ παρασκευή.

Ἡ κάθοδος εἶναι ἡμιδιαφανὴς καὶ, ὅταν φω-
τιστῆ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ γυαλιοῦ, τότε ἐκπέμπει
ἠλεκτρόνια ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ἐπιφάνεια.
Ἡ εὐαισθησία μιᾶς τέτοιας καθόδου εἶναι ἐξαι-
ρητικὰ μεγάλη. Παρουσιάζει τέτοια εὐαισθησία,
πού μπορούμε νὰ δοῦμε ἓνα ἄστρο πέμπτου
μεγέθους. Αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ἓνα δέκατο
ἐνὸς κεριοῦ σὲ ἀπόστασι ἑνὸς μιλίου. Βέβαια
μιὰ τέτοια ποσότητα ὑπέρυθρης ἀκτινοβολίας
εἶναι πολὺ μικρὴ, ἐν τούτης ὅμως γίνεται ὁ-
ρατῆ.

Ἄλλο πρόβλημα δύσκολο, πού ἔπρεπε ὅμως
ἐπίσης νὰ λύσουν, ἦταν ἡ κατασκευὴ μιᾶς φο-
ρητῆς μικρῆς πηγῆς τροφοδοτήσεως πού θὰ ἔδι-
νε τὴν τάσι τῶν 4100 βόλτ, πού εἶναι περίπου
ἡ τάσι τῆς τελευταίας ἀνόδου τοῦ εἰκονο-
λήπτη.

Βέβαια, ἡ συσκευὴ τροφοδοτήσεως ἔπρεπε
νὰ ἔχη τὸ μικρότερο δυνατό βᾶρος καὶ ὄγκο
μιὰ πού θὰ ἦταν φορητῆ. Αὐτὸ τὸ πέτυχαν για-
τί, παρὰ τὴ μεγάλη τάσι, ἡ ἔντασι τοῦ ρεύμα-
τος πού χρειάζονταν ἦταν ἐλάχιστη.

Ὁ εἰκονολήπτης δὲν χρειάζεται παρὰ ἓνα
κλάσμα τοῦ μικροαμπέρ καὶ ὁ διανεμητῆς τῶν
τάσεων, πού χρησιμοποιοῦμε γιὰ νὰ πάρουμε
τις ἄλλες τάσεις, καὶ κάτι λίγο παραπάνω.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ χρησιμοποιοῦν συνήθως
ἓνα δονητῆ (Vibrator) ἐιδικῆς κατασκευῆς. Χρει-
άζονταν βέβαια καὶ μιὰ ἀνορθώτρια σὲ μικρὸ
μέγεθος, πού ν' ἀνταποκρίνεται σ' αὐτὲς τὶς τά-
σεις, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐλάχιστη κατανάλωσι ρεύ-
ματος γιὰ τὴ θέρμανσι τοῦ νήματος. Μιὰ τέ-

τοια λυχνία, κατασκευάστηκε ἡ 1654, πού μὲ
τάσι 5000 βόλτ, δίνει 100 μικροαμπέρ.

Ἄλλη δυσκολία, πού κι' αὐτὴ ὑπερνικήθηκε,
ἦταν ὅτι ἡ παραμικρὴ παρουσία λαδιοῦ, ἀτμῶν
μεταλλικῶν μιγμάτων ἢ ἀκαθαρσίας κατὰ τὴν
κατασκευὴ τῆς λυχνίας, τὴν κάνανε ἐλαττωμα-
τικὴ. Γι' αὐτὸ πάρθηκαν ἐξαιρετικὲς ἐπιφυλά-
ξεις γιὰ τὴν ἀπόλυτη καθαριότητα τῶν μηχαν-
ημάτων καὶ τῆς ἀτμοσφαιρας.

Ἀκόμα μεγάλη σημασία εἶχε ἡ ὁμόκεντρη
εὐθυγράμμισι τῶν ἠλεκτρονικῶν φακῶν, γιατί ἄλ-
λοιώτικα τὸ ὄργανο παρουσιάζει ἀστιγματισμό.

Ἀναφέραμε ὅλα τὰ παραπάνω γιὰ νὰ δεῖ-
ξουμε τί τεράστιες προσπάθειες καταβλήθη-
καν γιὰ νὰ ἐπιτύχουν αὐτὸ τὸ θαυμάσιο ἠλεκ-
τρονικὸ ὄργανο, πού, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολεμικὲς
του ἐφαρμογές, εἶναι προωρισμένο νὰ παίξῃ
ἓνα σπουδαῖο ρόλο γιὰ εἰρηνικοὺς σκοποὺς,
ὅπως στὴν ἰατρικὴ, στὴ βιομηχανία καὶ στὴν ἐ-
πιστὴμη γενικὰ.

(Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον μᾶς παρεχωρήθη εὐγενῶς
ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως ΡΑΔΙΟ—ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ).

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Συχνὰ διαβάζουμε σὲ σοβαρὲς ἡμερήσιες ἐφημερί-
δες, ἀλλὰ καὶ σὲ ἔγκυρα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, γιὰ
διάφορες καταπληκτικὲς ἐφευρέσεις πού πρόκειται ν'
ἀλλάξουν τὴν ὄψι τῆς γῆς καὶ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας.

Βέβαια, κανένας δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἡ ἐπι-
στήμη ἔχει πραγματοποιήσει τόσα ἄλλα, ὥστε ν' ἀ-
πορῆ κι' ὁ πιὸ εὐφάνταστος νοῦς, γιὰ τὸ β, τι ἔχει κα-
τορθωθῆ μέχρι σήμερα.

Ἐν τούτοις ὅμως, γίνεται πολλὲς φορές, εἴτε θε-
ληματικὰ, εἴτε, ἄθελα, μεγάλη ἐπιμέταλλευσις τῆς ἀ-
πληστίας τοῦ κοινοῦ, πού θέλει νὰ διαβάξῃ πάντα συν-
ταρακτικὰ καὶ καταπληκτικὰ νέα.

Ἡ πιὸ συνηθισμένη «ἐφευρέσις» εἶναι τὸ φάρμακο
κατὰ τῆς φαλάκρας. Ἐπὶ χρόνια ὀλόκληρα ἐπαναλαμβάνε-
ται τὸ φέμμα, μάταια ὅμως οἱ φαλακροὶ ἐλπίζουν...

Ἄλλὰ καὶ στὰ ζητήματα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ δὲν πάει
πίσω ἡ φαντασία. Πρὶν ἀπὸ δώδεκα χρόνια δημοσι-
οιεύθηκε σ' ἓνα σοβαρὸ ἐλληνικὸ περιοδικό, ὅτι ἐφευ-
ρέθηκε τὸ ἀσύρματο αὐτόματο τηλέφωνο. Τὸ ἔβαζες
δηλ. στὴν τσέπη σου καὶ δάδιζες γιὰ τὴ δουλειά σου.
Ἄν σὲ καλοῦσε κανένας στὸ τηλέφωνο τοῦ σπιτιοῦ
σου, δι' ἀσύρματου συνδέσεως χτυποῦσε τὸ κουδουνάκι
τοῦ δέκτου — πομποῦ πού εἶχες ἐπάνω σου! Βέβαια
ἐπιηκολούθησε ἡ ἐφεύρεσις τοῦ φορητοῦ ἀσύρματου, ἀλ-
λὰ τὸ... κουδουνάκι ἦταν μιὰ ἐφεύρεσις τῆς φαντα-
σίας τοῦ μεταφραστοῦ καὶ τίποτε ἄλλο.

Ποιὸς ζέχασε τὶς ἀκτῖνες τοῦ θανάτου; Μποροῦσαν
νὰ σκοτώσουν ἀπὸ μακρὰ ὀλόκληρες Μεραρχίες καὶ
σταματοῦσαν ἀεροπλᾶνα καὶ πλοῖα ἐξ ἀποστάσεως!

Μέσα, ὅμως, στὶς ἀπειρες ἀνύπαρκτες ἐφευρέσεις,
ὑπάρχουν κι' οἱ ἀληθινές. Πιὸ συνταρακτικὴ, πιὸ ζων-
τανή, πιὸ πρόσφατη ἀπὸ τὴν τηλέφωσι δὲν ὑπάρχει.
Κι' αὐτὴ πράγματι προχωρεῖ ἀλματωδῶς καὶ (στ' ἀλή-
θεια) θ' ἀλλάξῃ ριζικὰ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας.

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

Στίβος

Με τὸ ἀνοιγμὰ τῆς φθινοπωρινῆς ἀθλητικῆς περιόδου ἔγιναν στὸ ΚΕΔ τὴν 13 Σεπτεμβρίου ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες στίβου.

Στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς ἐκπροσωπήθηκαν μὲ ἀρκετοὺς ἀθλητὰς οἱ σχολές ΣΟΔ, ΣΑΔ, ΣΔΛΟ καὶ ὁ Λόχος Στρατηγείου.

Τὸ γήπεδο ἀπὸ ἠρόρι εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ στρατιῶτες, ποὺ ἀνυπομονοῦσαν νὰ παρακολουθήσουν τοὺς ἀγῶνες. Μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγῶνων τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θεατῶν ἐκορυφώθη καὶ ὁ καθένας τοὺς δὲν παρέλειπε σὲ κάθε εὐκαιρία νὰ ἐμψυχῶνῃ τοὺς συναδέλφους τῆς Σχολῆς του, ποὺ ἀγωνιζόταν γιὰ νὰ κερδίσει τὴν νίκη. Ἡ τύχη τελικὰ θέλησε νὰ εὐνοήσῃ τὴν πιὸ ἄρτια ὁμάδα, τὴν ὁμάδα τῆς ΣΟΔ, ποὺ ἀναδείχθηκε νικητρία μὲ 38 βαθμοὺς. Δεύτερη ἦλθε ἡ ΣΑΔ μὲ 26 βαθμοὺς. Ἀκολούθησε ἡ ΣΔΛΟ μὲ 9 βαθμοὺς καὶ τέλος ὁ Λόχος Στρατηγείου μὲ 6 βαθμοὺς.

Ἴδου καὶ τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων:

1) 1000 μ. βάδην ἐγκαταστατῶν μὲ σκαπανικὰ ἐργαλεῖα (φτιάρι, λιστός): Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ στρ. Ἀναγνωστόπουλος, δεύτερος ὁ στρ. Γιαννακόπουλος καὶ τρίτος ὁ στρ. Βούτσιος.

2) 1000 μ. βάδην, μὲ ἀσύρματον Νο 22 εἰς τὴν πλάτην. Νικηταί:

- α) στρ. Τσιάππας
- β) στρ. Παπανικολάου
- γ) στρ. Παπαγιαννίδης

3) Δρόμος 100 μέτρων

- α) Χήρας (ΣΟΔ)
- β) Δασκαλόπουλος (ΣΑΔ)
- γ) Σταυρουδάκης (ΣΟΔ)

4) Δρόμος 200 μέτρων

- α) Δασκαλόπουλος (ΣΑΔ)
- β) Κουβατσέας (ΣΔΛΟ)
- β) Τακτικός (ΣΟΔ)

5) Δρόμος 400 μέτρων

- α) Σταυρουδάκης (ΣΟΔ)
- β) Θεοδοσίου (ΣΟΔ)
- γ) Παπασπύρου (ΣΟΔ)

6) Ἄλμα εἰς ὕψος

- α) Ζοζέφ 1,60 (Λόχος Στρ.)
- β) Σήρας 1,55 (ΣΟΔ)
- γ) Φραγκόπουλος 1,50 (ΣΑΔ)

7) Ἄλμα εἰς μήκος

- α) Καρογιάννης 6,30 (ΣΟΔ)
- β) Σεβασιδῆς 5,90 (ΣΑΔ)
- γ) Παπαευθυμίου 5,88 (ΣΑΔ)

Ποδόσφαιρον

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ποδοσφαιρικὴ συγκρότησις τοῦ ΚΕΔ, ἔχει πάρει μιὰ πολὺ καλὴ ἀνάπτυξιν. Ὁ ἀθλητικὸς μας ὄργανισμὸς στὴν κατεύθυνσιν αὐτὴ ἔχει προχωρήσει μὲ γοργὸ ρυθμὸ, παρὰ τὴς συναντώμενης δυσχέρειας καὶ ἀντιξοότητος.

Ἐτσι στὸν πρῶτον ἀγῶνα ποὺ δόθηκε στὸ γήπεδο τοῦ ΚΕΔ, μεταξὺ τῆς ὁμάδος μας καὶ τοῦ Ἄστέρος Μουσείου, οἱ ποδοσφαιριστὰί μας ἔδειξαν κιόλας ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν τεχνικὴν τοὺς ἀνωτερότητα. Κατάρθωσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος νὰ κρατήσουν τὴν ὕπεροχὴν, καθελώνοντας τοὺς ἀντιπάλους τοὺς. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ νίκη τῆς ὁμάδος μας μὲ 2-0.

Τὴν πρώτη αὐτὴ ἐπιτυχία ἦλθε νὰ συμπληρώσῃ μιὰ δευτέρα, ἀξιολογὴ ἐπίσης, νίκη τῆς ὁμάδος μας στὴ συνάντησιν ποὺ ἔγινε στὴν 14 Σεπτεμβρίου μὲ τὴν «Ελπίδα» Κολωνοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πάλι τὸ ἴδιον. Ὁ ἀγῶν ἔληξε μὲ 2-0 ὑπὲρ τῆς ὁμάδος μας.

Ὁ ὅλη αὐτὴ ἀθλητικὴ κίνησις ποὺ παρατηρεῖται τελευταία δείχνει, πὼς τὸ ΚΕΔ γίνεται σιγὰ-σιγὰ χάρις στὴς φροντίδας τῶν ἀρμοδίων, ἕνα φυτῶριον ἐξαιρετικῶν ἀθλητῶν ποὺ θὰ μπορέσουν νὰ ἐκπροσωπήσουν ἐπ'ἀξίαν τὸ ὄργανον τῶν Διαβιβάσεων σὲ μελλοντικὰς ἀθλητικὰς συναντήσεις τοῦ Στρατοῦ.

ΑΓΩΝΕΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΕΩΣ

Τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἔγιναν στὴν Ἀθῆνα οἱ ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως γιὰ τὸ Πρωτάθλημα Ἀνατολικῆς Μεσογείου, μὲ συμμετοχὴν πολλῶν ἀντισφαιριστῶν ξένων κρατῶν.

Τοὺς ἀγῶνας παρηκολούθησαν χιλιάδες φιλάθλων, μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον. Τὴν τελευταία ἡμέρα (17 Σεπτεμβρίου) ἐγένοντο αἱ τελικὰ συναντήσεις, κατόπιν τῶν ὁποίων ἀνεκηρύχθησαν πρωταθληταὶ Μεσογείου ὁ Ἀμερικανὸς κ. Κοβαλέφσκι καὶ ἡ Ἀγγλὶς δνις Τάκευ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οἱ ἐφετεινοὶ φθινοπωρινοὶ πανελλήνιοι κολυμβητικοὶ ἀγῶνες εἶχαν μεγάλη ἐπιτυχία. Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καρρῖψεως ρεκόρ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συμμετοχῆς ἀθλητῶν. Τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ εὐχάριστο διότι σὲ προσεχεῖς διεθνεῖς κολυμβητικὸς ἀγῶνες ἡ ἐθνικὴ μας ὁμάς θὰ ἔχη πολλὰς πιθανότητες νὰ καταλάβῃ μιὰ καλὴ θέσιν.

Η ΟΜΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τοῦ Καίμπριτζ ἔδωσε μερικὸς ἀγῶνες κατὰ τὸ 2ον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου. Βέβαια δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ὁμάς μετρίας κλάσεως, ἀγωνίσθηκε, ὅμως φιλότιμα καὶ ἀπέκτησε τὴν συμπάθειαν τῶν φίλων τοῦ ποδοσφαίρου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΟΧΑΝΝΕΣ ΟΧΑΝΝΕΣΙΑΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 66, ΤΗΛΕΦ. 41.222

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΑΜΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τò 1932 παρουσιάσθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα η άνεμοπορία με πρωτεργάτας 'Αξι'κούς τής 'Αεροπορίας (Ψαλλίδας, 'Αδοσίδης, Καμπέρος, Ματζουράνης κ.ά.). 'Η κίνησις ἦταν έντελώς μεμονωμένη, άνοργάνωτος και άνευ ούδεμιιάς κρατικῆς ύποστηρίξεως.

'Αργότερα, κατά τò 1936, δημιουργήθηκε ή πρώτη άνεμοπορικῆ ομάδα εἰς τὴν 'Ελλάδα. 'Ηταν ή ομάδα τοῦ Πολυτεχνείου, πού εἶχε και άνεμόπτερον ἰδικῆς τῆς κατασκευῆς. Συγχρόνως στή Θεσσαλονίκη ἱδρύετο, ὑπό τοῦ άεροπόρου κ. Μανιάκη, ἄλλη ομάδα, με δυò άνεμόπτερα εἰς τὴν διάθεσίν τῆς. Τò ένα ἦτο κατασκευῆς τοῦ Κρατικοῦ 'Εργοστασίου Π. Φαλήρου, τò δέ ἄλλο Πολωνικῆς κατασκευῆς.

Τò ἐπόμενον ἔτος ἱδρύετο ó 'Ανεμοπορικòς 'Ομιλος 'Εθνικῆς Τραπεζῆς, ó όποῖος εἰς μικρόν διάστημα διέθετε 36 ένθουσιώδη μέλη και δυò άνεμόπτερα, δωρηθέντα ἀπό τόν τότε σημανγόν κ. Π. Ματζουράνην.

'Η δράσις τοῦ όμιλου αὐτοῦ ἦτο αξιόλογος. 'Επραγματοποίησε ἄνω τῶν 150 πτήσεων έντός διετίας, ἐξέδωσε δυò εἰδικά βιβλία και ἔλαβε μέρος εἰς τὴν παναθητικὴν ἔκθεσιν τοῦ 1938. 'Επίσης ἱδρυσε τò πρῶτον ἐν 'Ελλάδι άνεμοδρόμιον μετὰ ὑποστέγου άνεμοπτέρων εἰς τὸν 'Αγ. 'Ιωάννην τὸν Θεολόγον (Φυλὴ 'Αττικῆς).

Κατὰ τò 1939, ἄπαντες οἱ ἄνωτέρω όμιλοι συνεχωνεύθησαν μετὰ τοῦ 'Ανεμοπορικοῦ Τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν. 'Ιότε ή 'Ανεμοπορία ἔλαβε τεραστίαν ἀνάπτυξιν ἐν 'Ελλάδι, διότι ἔτυχε (διὰ πρῶτην και μοναδικὴν φοράν) τῆς άμερίστου κρατικῆς ὑποστηρίξεως. 'Ιδρύθη εἰς τò Βελεστίνον Κέντρον 'Ανεμοπορίας, με κατασκευῆς, ἐγκαταστάσεις κλπ. Διέθετε δέ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ πολέμου πλέον τῶν τριάκοντα άνεμοπτέρων διαφόρων τύπων, ἀπάντων 'Ελληνικῆς κατασκευῆς. 'Ολόκληρος ó στολῖσκος αὐτὸς κατεστράφη ὑπό τῶν κατακτητῶν, πλην δυò τὰ όποια κατωρθώθησαν νά διασωθοῦν, και ἄτινα εἶχον διαλυθῆ ἐγκαίρως ὑπό φίλων τῆς άνεμοπορίας.

* *

'Ας ἔρθωμε τώρα στοῖς ἱστορικὸν τῆς μεταπολεμικῆς κινήσεως. Φυσικὰ ἀναδημιουργήθηκε ἐκ τῆς τέφρας τῆς, σ'ἄν ἄλλος Φοίνικας. "Ενας φλογερός κι' ένθουσιώδης νέος, ó όποῖος συμ-

πίπτει νά εἶναι και Διαβιβαστῆς Πεζικοῦ, ó Παν. Νέστορας, ὑπῆρξεν ή ψυχὴ τῆς δημιουργίας τοῦ 'Ανεμοπορικοῦ Σώματος τῆς 'Ελλάδος, πού ἱδρύθηκε μαζί με ἄλλους φιλάθλους τῶν αἰθέρων τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1947. Εἶχεν, ἐν τῷ μεταξύ, προηγηθῆ άνεπιτυχῆς προσπάθεια ὑπό τῶν άνεμοπόρων Παγκάκη Γ. και Πέσκε Γ. (1945). 'Επίσης, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, εἶχεν ἱδρυθῆ ή πρώτη άεροπροσκοπικῆ ομάδα. Αἱ προσπάθειαι αὗται, άνεξάρτητοι, ἄλλα και άνευ συντονισμοῦ, δὲν κατάρθωσαν νά καρποφορήσουν, συνέτειναν ὅμως κατὰ πολὺ εἰς τὴν θεμελίωσιν και ἀνάπτυξιν τοῦ μετέπειτα ἱδρυθέντος 'Ανεμοπορικοῦ Σώματος.

Μολονότι και πάλιν ἀπουσιάζει παντελῶς ή ἠθικὴ και ὕλικὴ βοήθεια τοῦ Κράτους, τὰ μέλη τοῦ 'Ανεμοπορικοῦ Σώματος, εργαζόμενα κατὰ τὰς ἑλευθέραις ὥραις των (διότι ὅλοι εἶναι σπουδασταὶ κλπ) κατάρθωσαν νά παρουσιάσουν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀξιόλογον ἐργασίαν με 136 πτήσεις, τακτικὰς δισεβδομαδιαίας συγκεντρώσεις (κατὰ τὰς όποίας διδάσκονται θεωρητικῶς ή μετεωρολογία, ή άεροδυναμικῆ, αἱ κατασκευαὶ) κλπ.

Με ἔλλειψιν πάσης ἄλλης ἐνισχύσεως, πλην τῆς πενιχροτάτης εἰσφορᾶς τῶν πτωχῶν μελῶν του και τοῦ άμερίστου ζήλου των διὰ τò ἄθλημα τῆς άνεμοπορίας, τò άνεμοπορικὸν Σῶμα τῆς 'Ελλάδος εἰσέρχεται εἰς τò δεῦτερον ἔτος τῆς κυρίας δράσεώς του πληρῆς ἐλπίδων.

"Οταν βελτιωθοῦν τὰ οικονομικὰ μέσα τῆς Πατρίδος μας, ἀργὰ ή γρήγορα θ' ἀναγνωρισθῆ ή χρησιμότης τῆς 'Ανεμοπορίας, ή όποία θά ἐφοδιάζῃ μελλοντικῶς τὴν πολιτικὴν και τὴν πολεμικὴν 'Αεροπορίαν τῆς 'Ελλάδος με τὰ φυτῶρια ἐκεῖνα, πού θά γίνωνται ἀργότερα οἱ καλύτεροι "Ελληνες Πιλότοι.

A. M.

Τò Σῆμα τοῦ 'Ανεμοπορικοῦ Σώματος τῆς 'Ελλάδος

Νικόλαον Κόισυφαν, Κορίνθον 273, Πάτρας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια καὶ γιὰ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὸ περιοδικό μας. Τὸ κείμενο διὰ τὸν διαγωνισμόν, ποῦ μᾶς στείλατε ἦταν πάρα-πολύ μεγάλο γι' αὐτὸ ἀπεκλείσθη, μολονότι ἦταν ἀρκετὰ καλό.

Στρ. Χαριτόπουλον Π. Τὸ κείμενο, ποῦ μᾶς ἐστειλάτε, γιὰ τὸν διαγωνισμό εἶναι ἐκτὸς θέματος καὶ δυστυχῶς ἀποκλείσθηκε.

Ἀνθ)γὸν Δουζίναν Γ., 496 Τ.Δ. Σ.Τ.Γ.912 Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ μας.

Δ)θα Μαίρην Φραγκούλη, Ἀρχαδιονπόλεως 27, Θεσσαλονίκη. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμότητα διὰ τὰς ἐνεργείας σας διὰ τὴν διάθεσιν φύλλον καὶ ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. Ἐπιταγή σας ἐλήφθη.

Γεώργιον Λαζαρίδην, 490 Τ.Δ. Τὸ «Παρά θιν' ἄλλος» εἶναι ἐξαιρετικό, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ δημοσιευθῇ διότι ὡς χρονογράφημα ἢ ὡς εὐθυμογράφημα ἢ καὶ γιὰ τὴν σελίδα «Βιταμίνες γέλιον» εἶναι πολὺ μεγάλο. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ γράψετε ὡς θεατρικὸ σκέτς; Θὰ ἦταν περίφημο.

Νικόλαον Ἀλεξίου, Ἀγ. Δημητρίου 6, Κηφισιάν. Ὅλα τὰ προηγούμενα τεύχη τῆς «Ἠχοῦς τῶν Διαβιβάσεων» ὑπάρχουν, πλὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ τιμῶνται ἀντὶ δραχμῶν 1000 ἕκαστον. Μόλις μᾶς στείλετε τὸ ἀντίτιμον (διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἀτελῶς), θὰ σᾶς τὰ ταχυδρομήσωμεν.

Κτρ. Παπαλεωνιδόπουλον Ἀναστ., 401 Σ.Ν. Τὸ ἀνέκδοτό σας εἶναι πολὺ ὁμορφα γραμμένο, ἀλλὰ πολὺ γνωστό.

Κτρ. Βιδάλην Π., ΣΕΑΣ, Β.Σ.Τ. 902. Στείλατέ μας κάτι καλλίτερο.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στὸ 20ο φύλλο εἶχαμε προκηρῦξει ἕνα διαγωνισμό καὶ ζητούσαμε ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ μᾶς στείλουν ἀπὸ ἕνα κείμενο γιὰ τὸ δίπλανό σκίτσο.

Λάβαμε ἀρκετὲς ἀπαντήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων διαλέξαμε τρεῖς, τίς καλλίτερες.

Ἐκρίναμε σκόπιμο νὰ μοιράσωμε τὸ πρῶτο βραβεῖο σὲ δύο μέρη, διότι σχεδὸν καὶ οἱ τρεῖς ἀπαντήσεις ἔμοιαζαν. Ἔτσι οἱ τρεῖς κερδίσαντες θὰ δικαιῶνται ἀπὸ μιὰ ἐξάμηνο συνδρομὴ στὸ περιοδικό μας.

Ἴδου καὶ οἱ βραβευθεῖσες ἀπαντήσεις:

1) **Τοῦ ἀπολυθέντος ἐφ. Ἀνδυπολοχαγοῦ Διαβιβάσεων Παπουτση Ε.:**

Στρατολόγος: Ἐσὺ θὰ ἐκπαιδευθῆς στὸν ὀπτικό, νὰ ἔχωμε ἐξασφαλισμένη πάντα τὴν ἐργασία.

Νεοσύλληκτος: Δηλαδή, κ. Στρατολόγε;

Στρατολόγος: Δὲν κατάλαβες, βρέ κουτέ; Ὅταν θὰ τελειῶνῃ ἡ μπατταρία, θὰ στέλνης τὰ σήματα μετὰ τὴν ἀστραφερῆ κεφάλαι σου!

2) **Τοῦ στρατ. Μουρζάτου Γεωργίου:**

Λοχαγός: Ποῖας κλάσεως εἶσαι;

Ἐθελοντής: Τοῦ 1908!

Λοχαγός: Καὶ τί ζητᾶς;

Ἐθελοντής: Ἐὰν εἶναι δυνατόν, κ. Λοχαγέ, νὰ με «οἰξέτε» στὰ ΛΟΚ.

Λοχαγός (κυττάζοντάς τον καλά): Γιὰ τὰ ΛΟΚ; Τί λές βρέ παιδί μου; Ἐσὺ μόνο γιὰ ζωντανὸς φανὸς... θυέλλης κάνεις.

3) **Τοῦ Ἀνθ)γοῦ Διαβιβάσεων Δουζίνα Γ.**

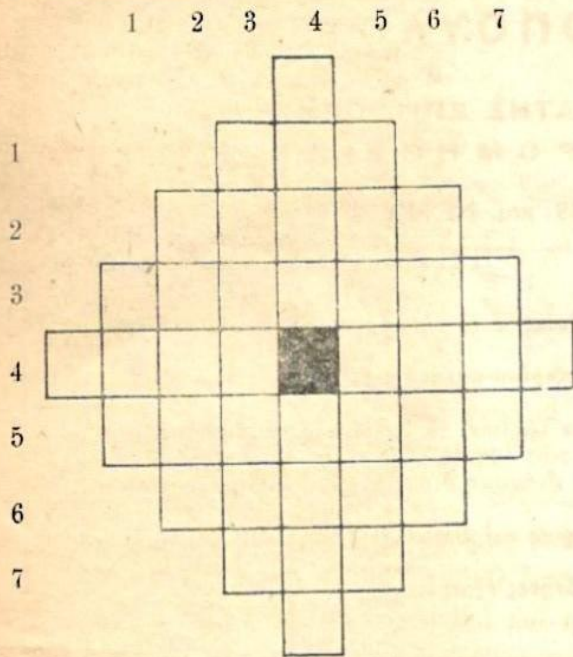
Ἰπεψήφιος στρατιώτης: Εἶναι κληρονομικό μας, κ. Λοχαγέ! Μὰ μὴ μὲ ρίξεις, σὲ παρακαλῶ, στὰ πεζικά.

Λοχαγός: Μωρὲ εἶσαι ὅ,τι πρέπει γιὰ τοὺς προβολεῖς τοῦ Ὀπλοῦ τῶν Διαβιβάσεων!

Στοὺς κερδίσαντας διαβιβάζομε τὰ συγχαρητήριά μας καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γράψουν σὲ ποῖα διεύθυνσι θέλουν νὰ στέλνωμε τὸ περιοδικό μας.

Α' ΣΤΑΥΡΟΔΕΞΩΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Μεγάλη Έλληνική Έταιρεία συγκοινωνιών.
2. Στρατιωτική μονάς περιοχής Πρωτευούσης.
3. Μέλος οργανώσεως ή μέτοχος επιχειρήσεως.
4. Απόθεμα — Σημείον που χρησιμοποιείται εις τὰ μαθηματικά.
5. Απαραίτητοι για ὄρεινόν ἀγώνα.
6. Δέν κάθετοι στά χωριά.
7. Έλληνικό νησί.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. "Αν σκεφθῆτε καλά θά κάνετε ... χρόνια νά βρῆτε αὐτή τή λέξι !
2. Απαραίτητα για μία πορεία, ἀλλά καί για τὰ μοντέρνα... πολεμικά ἐργαστήρια τῆς Ἀμερικῆς.
3. Χωρίς αὐτήν ὁ «μερακλής» στρατιώτης δέν πραγματοποιεῖ τήν ἔξοδό του ἀπό τή στρατῶνα.
4. Λαϊκή ὀνομασία κωμοπόλεως τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος — Ἀκολουθεῖ συνήθως τὰ ἐπιρρήματα ἔως, μέχρι, ἀπό κλπ.
5. Ἀνοιξιάτικος.
6. Αὐτή εἶναι πού τσακίζει τόν ἄνθρωπο, ἀν ἔρθῃ μέ κακές διαθέσεις !
7. Μιά ρουμελιώτικη παροιμία λέει : «Πᾶρε σκυλλί ἀπό μαντρί καί γυναίκα ἀπό...»

Β' ΔΑ·Ι·ΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Βαρύτερ' ἀπ' τὸ σίδηρο
γλυκύτερ' ἀπ' τὸ μέλι
μηδὲ στὸ χέρι πιάνεται
μηδὲ στὴν τσέπη μπαίνει

(τί εἶναι :)

"Ἥλιος δὲν εἶμαι
κι' ἀκτίνες ἔχω
πόδια δὲν ἔχω
Κι' ὄμως ... τρέχω

(τί εἶμαι :)

Γ' ΓΡΙΦΟΣ

ιτ ἄν ιχτ ἄς

Δ' ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Τ' ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων (πού ἔχουν ὅλες τὴν ἴδια κατάληξι), σχηματίζουν μιά λέξι πού σοῦ ἀνοίγει τὴν ... ὄρεξι.

- α) Κάτοικος ἀρκτικῆς περιοχῆς.
- β) Κάτοικος Ἀσιατικοῦ Κράτους.
- γ) Ἡ κατανάλωσίς του δείχνει πολιτισμόν.
- δ) Ἐφιάλης τῶν Ναυτικῶν.
- ε) Ἐτσι λέγεται ὁ κατέχων τὸ Ἀνώτατον ἀξίωμα.
(Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Στρ. Κυριακίδην Μάριον τοῦ 490 Τ. Δ.)

Ε' ΠΡΟΒΛΗΜΑ

"Ἐνα μπουκάλι, μαζί μέ τὸν φελλόν του, στοιχίζει χίλιες ἑκατὸ δραχμές. Τὸ μπουκάλι μόνο του στοιχίζει χίλιες δραχμές περισσότερο ἀπὸ τὸν φελλό. Πόσο στοιχίζει τὸ μπουκάλι καί πόσο ὁ φελλός :
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐάν τὸ λύσετε σὲ δύο λεπτά θά εἰσαστε μαθηματικὴ εὐφυΐα! Προσοχὴ ὅμως, διότι, κάνοντας τὴ δοκιμὴ τῆς λύσεως, πρέπει νά βρῆτε ἀθροίσμα χίλια ἑκατὸ.

ΔΥΣΕΙΣ 21ου Φύλλου (ΣΤΑΥΡΟΔΕΞΟΥ)

Ὅριζοντίως : 1) ΜΕΑ, 2) ΚΑΚΟΣ, 3) ΜΑΚΑΡΙΑ, 4) ΛΕΝΕ-ΑΤΙΑ, 5) ΑΙΤΗΤΟΣ, 6) ΑΤΜΟΣ, 7) ΑΙΣ.
Καθέτως : 1) ΜΕΑ, 2) ΠΑΝΙΑ, — ΜΑΚΕΤΤΑ, 4) ΥΕΚΑ — ΗΜΙΝ, 5) ΑΟΡΑΤΟΣ, 6) ΣΙΤΟΣ, 7) ΑΙΣ.

Α Ν Ε Κ Δ Ο Τ Α

Στὸ ἀνθυποκαπιστήριον τοῦ ΚΕΔ, δύο στρατιῶτες τσακώνονται, γιὰ κάποιον ἀσήμαντο ζήτημα.

— Εἶσαι ελλάκας, φίλε μου ! λέει ὁ ἕνας.

— Κι' ἐσὺ εἶσαι ἕνας γάϊδαρος !

Κι' ὁ παριστάμενος ἀνθυποκαπιστῆς τῆς ἐβδομάδος :

— "Ε, ἔ ! ξεχνάτε, ὅτι εἶμαι κι' ἐγὼ εἰδῶ ! !

*

Δύο στρατιῶτες, ἐγαίνοντας ἀπὸ ἕνα στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο, ὅπου εἶχαν ἐπισκεφθῆ ἕναν ἄρρωστο συνάδελφό τους, συζητοῦσαν :

— Τὸν καϊμένο... πῶς τὸν λυπάμκι πού ἔχει τῆφο. Κι' ἀν γιὰτρευτῆ, θά μείνῃ ελλάκας.

— Μπᾶ ! πού τὸ ξέρεις ;

— "Αμ' ἐγὼ τὴν πέρασα αὐτὴ τὴν ἀρρώστεια !

*

Ὁ Λοχίας :... Γιὰ πέρς μου τώρα : ὅταν σημαδεύς, γιὰτί κλεινεις τὸ ἕνα σου μάτι ;

Ὁ νεοσύλλεκτος : Γιατί, ἀν ἔκλεινα καί τὰ δύο δὲν θῆζέλεπα !

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΧΡ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ**

ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 349 και ΝΕΪΓΥ 2
(Τέρμα Πατησίων) ΑΘΗΝΑΙ

*Μονάδες Στρατού, προμηθευθήτε απ' εσθλείας από την πηγή του μοναδικού εν
'Ελλάδι λειτουργούντος συστηματικού εργαστηρίου κατασκευής, βάσει των κανονι-
σμών του Γ.Ε.Σ., τα διακριτικά άπάντων των "Όπλων, τα άνεξίτηλα τύπου εμπριμέ
έπιράμματα μονάδων, ταινίας διασήμων και διάσημα διάφορα, μετάλλινα στρατιω-
τικά είδη. "Απαντα τα έπιράμματα "Αεροπορίας και Βασιλικού Ναυτικού. Αι τιμαί
άσυναγώνιστοι, αι ποιότητες έξαιρετιναί.*

M O T O R

ΑΓΓΛΙΚΑ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΤΟΙΜΟΠΑΡΑΔΟΤΑ

1)3 Η. Ρ. 1450 στροφών μονοφασικού έναλασσομένου ρεύματος
1)4 » » » » » »
1)6 » 1778 » » » »
1)10 » 2800 στροφών, μεταβλητής ταχύτητος με αντίσταση στο πόδι, μονο-
φασικά, διά ραπτομηχανάς κλπ. Με τιμές χαμηλάς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ε. ΚΑΤΙΚΑΣ

ΑΙΟΛΟΥ 78 - ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦ. 21-337

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

**ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ**

Λόγω τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου καὶ τῶν ἐκτυπωτικῶν, ἀναγκασόμεθα ν' αὐξήσωμεν τὴν τιμὴν τοῦ περιοδικοῦ μας (διὰ τοὺς ὀπλίτας) ἀπὸ 1000 εἰς 1500 δραχμὰς.

Αἱ συνδρομαὶ καὶ ἡ τιμὴ διὰ τοὺς πολίτας διειτηρήθησαν εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα διὰ νὰ αὐξηθῇ ἀκόμη περισσότερον ἡ κυκλοφορία μας μεταξὺ τῶν ἀπολυομένων συναδέλφων.

Ἐξ ἄλλου, λόγῳ τῆς ἐπὶ ἐβδομάδας συνεχιζομένης ἀπεργίας τῶν τυπογράφων, καθυστέρησεν ἡ ἐκτύπωσις τοῦ περιοδικοῦ καὶ κατέστη ἀναπότρεπτος ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως διπλοῦ τεύχους (Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος). Τοῦτο δὲν ἔχει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν συνδρομῶν, δεδομένου ὅτι οἱ δι' ἓν ἔτος ἐγγραφόμενοι λαμβάνουν 12 τεύχη, οἱ δὲ δι' ἕξ μῆνας 6 τεύχη.

